ILIRIJA I ALBANIJA

Petko Nikolić Viduša

SADRŽAJ

UMJESTO PREDGOVORA

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod imenom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da Polybius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus and Josephus zovu ove narode koji su zauzeli Galiju, Keltima.” (1)

“Cluverius u svojoj *“Germania Antiqua,”* objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” (2)

“Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalggamate: Japhetic or Iranian or Indoeuropean > Celtic: Thracian or Illi-rian…” (3)

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” (4)

“Zbog svog geografskog položaja Albanci ponekad pretpostavljaju da su do dana današnjeg potomci Ilira, ali nema dokaza da se to dokaže. Njihov jezik je prvi put zabilježen 1462. godine, a posebno njihov riječnik je pod ve-likim uticajem susjednih jezika (grčki, latinski, slovenski i turski).” (5)

………………………

(1) The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston, Printed and published by A. E. Miller, 1830, pg. 367.

(2) The New York Review, Vol. 1, New-York, Geoge Dearborn & CO, 1837, pg. 111.

(3) David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

(4) The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.

(5) Hans Frede Nielsen, The Continental Backgrounds of English and Its Insular Development Until 1154, John Benjamins Publishing, Odense: Odense University Press, 1998, pg. 25.

ILIRIJA I ILIRI

Ilirija se prostirala preko dijela Panonije i Dalmacije do Paeonije u Makedoniji (detalj mape: Theodor Mommsen, The History of Rome, Part 1, Maps, New York, Charles Scribner's Sons, 1899).

Šta je Ilirija i kad se prvi put u istoriji spominje? Homer ne spominje Iliriju jer Homer govori samo o gradu Iliju, ali ne i o Iliriji. Grad Ilij Homer nije locirao u Iliriji, nego u državi Troji i Ilijce ne zove Ilirima, nego Trojancima.

Prvi put u istoriji Iliriju spominje Herodot (5. v. st. ere) u prvoj knjizi svoje Istorije. Govoreći o običajima Asiraca Herodot kaže i ovo:

“A običaje su imali ovakve. Prema mome mišljenju, najpametniji im je ovaj običaj; a isti takav postoji, kako sam čuo, i kod ilirskog plemena Veneta. U svakom selu dešava se jedanput godišnje ovo. Kad djevojke dorastu za udaju, dovode ih sve zajedno na jedno mjesto radi udaje, a oko njih se okupi mnoštvo muškaraca. Tada ustane glasnik i nudi jednu po jednu djevojku na prodaju, i to prvo najljepšu od njih, a zatim , pošto ovu neki mladoženja kupi za mnogo novaca, nudi drugu koja po ljepoti dolazi iza najljepše, ali uvijek pod uslovom da se onaj koji kupi djevojku mora njome da oženi.” (Herodot, Istorija, Knjiga 1, pasus 196)

Kupovanje (otkup) mlade i danas je kao simboličan običaj prisutan kod Srba. Prisutan je i kod Šiptara, ali jesu li Veneti šiptarsko pleme? Tvrditi da su Veneti šiptarsko pleme znači odreći se razuma i javno pred svijetom sebe proglasiti ludakom. Tek u srednjem vijeku dolaskom na Balkan Šiptari su taj običaj primili od Srba.

Sve što sakrivaju i sve što ne znaju, Grci to umotaju u svoju mitologiju. Po grčkoj mitologiji Ilirija nosi naziv po Iliju, sinu poluboga Kadmosa i boginje Harmonije. I zar to može biti temelj istorijske istine o Ilirima? Ali eto postalo je, što je i tragikomično smiješno, jadno i žalosno.

Po čemu je ILIRIJA dobila ime? Po Bogu ILI, ILIJU, ILIJI. Bog ILINUS bio je Bog haldejske teogonije. To je IL, Bog novozavjetnih Arameja, onaj isti Bog kojem se sa krsta obraća raspeti Hrist:

“ILI, ILI, lama sabahtani?” što znači: *“Bože, Bože, zašto me ostavi?”*

ILI je haldejski Otac Nebeski, starobiblijski EL, ELOHIM, aramejski IL.

“Najstariji Otac Nebeski u haldejskoj mitologiji bio je Alu, El ili Ilu (Ilinus)” (T. Lloyd Stanley, An outline of the future religion of the world, G.P. Putnams’s sons, New York, 1884, pg.187)

Po imenu zemlje ILIRIJE biva jasno da je ILIRIJA dobila ime po Bogu ILIJU: ILIJ je dalo ILIRIJA, a stanovnik ILIRIJE je ILIR, koji je ujedno i služitelj Boga ILIJA.

Grci imaju riječ “illǫ́ptǫ” (ἰλλώπτω) u kojoj je korijen ILL- (ἰλλ-, gr.), isti korijen kao i u Herodotovoj riječi ILIRIA (Ἰλλυριῶν). Od grčke riječi “ἰλλώπτω” izvedeno je grčko “allī́thǫros” (αλλήθωρος) što znači *“prijeke oči, ukošene oči, razrokost”.*

Od grčkog “illόptο” izvdene su latinske riječi *“illic, illac, illuc, illo, illoc”* što znači *“tamo, onamo, u tom smijeru”.* Pošto je ILIRIJA bila preko mora na suprotnoj strani od Rimljana, oni su je zvali tako: “ILLYRIKE”, tj. *“tamo preko vode (rike), zemlja uprijeko”.* Iliri su za Rimljane bili *“oni iz prijeka, prečani”,* baš kao što i danas u Bosni zovu sve Slavonce: *Priječani* ili *Prečani.*

Dakle je Herodotov naziv ΙΛΛΥΡΙΩΗ (Ἰλλυριῶν) po Bogu ILIJU, a latinski naziv “ILLYRIA” po tome što je to zemlja uprijeko od Rimljana.

U Herodotovij riječi “’Ιλλυριῶν” (Ἰλλ-υ-ριῶν) imamo skoro cijelu grčku riječ “χώρίον”: χώ-ρίον (HO-RION), što je u vrijeme Konstantina Porfirogenita, u 9. vijeku značila *“naseljena oblast, područje, omeđena zemlja”*. Herodot koristi ime “’Ιλλυριῶν” što znači *“Ilijeva zemlja”.* Bila je to zemlja u kojoj su ljudi vjerovali u Boga ILIJA, ILIJEVA ZEMLJA, ili po grčkom Herodotovog vremena: ΙΛΛΥΡΙΩΗ (Ἰλλυριῶν).

Starokeltko IL je ODVOJENO, ODIJELJENO, a IRE je ZEMLJA: ILI-RE je ODVOJENA ZEMLJA, a odvojena je sa sjevera rijekama Dunavom i Savom i s juga Jadranskim morem.

Mnoga srbska imena izvedena su od Božjeg imena IL-. Pogledajmo: ILE, ILIJA, ILINKA, MILICA, MILIVOJ, VASILIJA.

U mnogim srbskim riječima koje pokazuju silu, moć, snagu i druge božanske osobine sačuvano je ime BOGA ILA u njegovom osnovnom obliku: VILE, SILA, VASILENA, VASELENA, VILA, VILEN, VILOVIT, VILENJAK.

BOG je ZDRAVLJE, te današnja srbska riječ LIJEK potiče od stare srbske riječi ILAČ (kod Srba sa Kosova i Metohije i danas se čuju riječi “iljačít se” i “iljălim” što znači “liječiti se, liječim”). Nekadašnji naziv za *maslinu* bio je “ilika” i ona je bila sveto drvo BOGA ILIJA.

Pa se pitam: da li je hrišćanski praznik ILINDAN kod Srba počeo da se slavi tek primanjem hrišćanstva, ili je to prehrišćanski srbski praznik u slavu BOGA ILA, srbskog drevnog OCA NEBESKOG?

Sve to dokazuje sa su Srbi preko Cimerijana (a Cimerijani i Tračani I Iliri jedan su narod) domorodci Ilirije, potomci Nojevog čukunuunuka, Jafetovog praunuka, Gomerovog unuka, sina Torgaminog Tiroša poznatog i pod imenima Taur,Talmiz, Tulmez, Tilmik i Tauri.

ILIRI I ILIRIJA

Sve što se o imenu ILIRA i ILIRIJE zna jeste grčka mitologija, a koga su lukavo podli Grci svojom "naukom" istini priveli, taj u laži živi i toj laži služi. Takav je sav već sluđeni Zapad, takav je i sve više od Grka zavedeni Istok, takvi su i jadni Srbi između Istoka i Zapada. I da ne pričamo o lažima grčke mitologije o ILIRIMA i ILIRIJI, pokazaćemo na dokazima ko su ILIRI i sta znači riječ ILIRIJA.

ILIRI I ILIRIJA po grčkoj i latinskoj istorijografiji zabilježeni su pod ovim imenima:

a) grčki Ἰλλυριοί (ILLIROI),
b) latinski: Illyrii (ILLYRII) ili ILLYRI

Kelti

Uzmimo za primjer ilirsko pleme sa imenom JAPODI (Ιάποδες, gr.)> JAPODI su dobili ime po JAFETU, najstarijem Nojevom sinu:

JAFET:

a) hebrejski: Yapheth (YAPHET),
b) grčki: Ἰάφεθ (IAPHET),
c) latinski: Iafeth (IAFET) ili Iapetus (IAPETUS)

Pogledajmo li i uporedimo grčke oblike riječi IAPHET – IAPHODES , vidimo da je ime naroda izvedeno od od imena JAFET, jer je suglasnički par **PH** u korijenu imena JAPH- nekad pisan kao **F**, a nekada kao **P.** Ime JAFET dalo je ime plemena JAFODI ili JAPODI. Pisano grčkim to je ovako: ʻIAPHET (Ἰάφεθ) > ἸAPUGE (ʻΙάπυγες).

JAFET je najstariji NOJEV sin. JAFET je imao sina GOMERA, Gomer sina TOGARMU (ili Torgamu), Togarma sina TAURA koji je poznat i pod imenima TAURI, TALMIZ, TULMEZ, TILMIK, TIROŠ. Svi potomci GOMEROVI poznati su pod jednim opštim imenom kao GIMIRI, KIMIRI, CIMERIJANI, CIMRI, CIMBRI, KIMEROI, SIMBRI, ZIMRI, KUMRI, KUMBRI, SUBRI, SURABI, SORABHI, SORABI, SORBI, SORABI, SEBRI, ZIRBI, SRBI, a sve to je od antičkih Grka nazvano KELTI (Κελτοί) i TRAČANI.

Pogledajmo kako je od GOMEROVOG sina TAURA postalo ime ilirskog naroda DEURI i DAORSI:

a) TAURI > TEURI > DEURI
b) TAUR > TAURI > TAURSI > DAURSI > DAORSI

Kako je postalo ime DALMATI:

TALMIZ > TALMAZI > DALMAZI > DALMATI

Evo kako je nastalo ime TALIJANA u zemlji TALIJI (Italiji):

TALMIZ > TALMAZ > TALI > TALIJANI

Ime plemena AUTERIATA postalo je od TAURIATI, tj. od imena TAUR: AU-TAUR-I-AT-I > AUTARIATI.

Od TIROŠA svi TRAČANI: TIROŠ > TIROŠANI > TIRAŠANI > TIRAČANI > TRAČANI.

ETRURCI (RASI) su grana TRAČANA:

TIROŠ > TIROŠI > TIROSI > TIRSENI > TIRASENI > RASENI > RASI.

Ime TIROŠ dalo je ime naroda RAŠANI:

TIROŠ > TIRAŠI > TIRASI > RASI > RAŠI > RAŠANI

Ime naroda RUSI takodje vuče porijeklo od imena TIROŠ:

TIROŠ > TIROŠI > TIRAŠI > RAŠI > ROŠI > RUSI

Dakle su svi ovi plemenski narodi potekli od GOMERA, odnosno od Gomerovog unuka TAURA poznatog i pod imenima TAURI, TALMIZ, TULMEZ, TIROŠ i svi su KELTI, a KELTI su GIMIRI, KIMIRI, CIMERIJANI, CIMERI, KIMEROI, CIMBRI, SIMBRI, ZIMRI, KUMRI, KUMBRI, SUBRI, SURABI, SORABHI, SORABI, SORBI, SORABI, SEBRI, ZIRBI, SRBI.

Ime GOMER ima korijen GOM- od kojeg su u srbskom jeziku izvedene riječi GOMILA i GOMOLJ.

I evo ko su bili ILIRI i šta znači zemlja ILIRIJA:

a) keltsko IL = MNOŠTVO, RODNOST, IZOBILJE, OBILNO, a može da znači i RAZLIČITOST, (1)
b) keltsko IRE = ZEMLJA, TLO,
c) keltsko IRION = POLJE, OBLAST, ZEMLJA (2)

1. I tako biva: keltsko IL+ IRE > ILIRE = MNOŠTVO NA ZEMLJI,
2. keltsko IL + IRION > ILIRION > ILIRIJA = ZEMLJA MNOŠTVA

Iliri su bili Tračani, odnosno Cimerijani, jer su Cimerijani i Tračani bili jedan narod (vidi: Strabo, 1,3,21; XII,1,8): *"…kompletna lista tračkih naroda proteže se od Kaspijskog do Tirenskog mora."* (3)

Zašto sva ova drevna plemena zovem Srbima? Zato jer su njihova najstarija istorijska imena najbliža današnjem imenu Srba, tj. ime Srba izvedeno je od tih imena.

…………………………..

(1) Robert Archibald Armstrong, M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 323.
(2) Ibid. pg. 335.
(3) Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 7.

TILMAZ (TIROŠ, TAURI, TAUR)

Torgamin sin Tilmaz poznat i pod imenima Tilmak, Tulmez, Talmiz, Tilmik, Tiroš, Tauri. Značenje njegovog imena neki povezuju sa latinskim *“taurus”* što znači *“bik”.* Međutim, neki tvrde da ime TAURI znači *“planinac, brđanin”* (The Edinburgh encyclopaedia, 1830, p. 339; The Juvenile, 1853, p. 217) pozivajući se na riječ *“tau”* sto znači *“planina”.* Ova riječ pojavljuje se u nekoliko jezika i jednostavno znači *“planina”* (Charles ANTHON, LL.D., A Classical Dictionary: containing an account of the principal proper names mentioned in ancient authors, p. 1294).

“Toira” na asirskom i *“tor”* i *“toura”* na aramejskom znače *“planina”* i *”lanac planina”,* a biblijski Galilejci pisali su tu riječ *“taurah”,* dok u turskom isto znači *“planina”* i *“kula”.* Ime planine Taurus (Ταῦρος) upravo znači *“planina”* i izvedena je od aramejskog *“taura”* i to je jedno od imena Tilmazovih: **Tauri**, što znači **"visok ko planina"**, **“planinac, brdjanin”**.

Kod Kelta *“tor”* je zaštićeni ograđeni prostor, a *“tower”* je *“kula, visina”* (John Buchan Telfer, The Crimea and Transcaucasia, H.S. King & Company, 1876, p. 92; Henry Dauby Seymour, Russia on the Black Sea and Sea of Azof, Murray, 1855, p. 171). I kod Srba postoji riječ *“tor”* i znači isto kao i kod keltsko *“tor”* i *“toranj”,* a *”toranj”* je visok, brda su visoka i planina je visoka.

Balkan je takođe planina i lanac planina i tu su prvo živjeli planinci Brđani (Brigi ili Frigi). Josif Flavije i Jeronim određuju Torgamu za oca Frigijaca, tj. Brađna, odnosno Briga. Tilmaz, Tiroš ili Tauri je sin Torgamin.

Tacit (Publius Cornelius Tacitus, 56 – poslije 117. g. n. e.) u svom djelu “Germania” bilježi zemlju Kelta Boja (Boii) pod imenom Boiohaemum. Rimljani su Balkan zvali *”Haemum”,* sto znači *“planina”,* što znači *“Taurah”,* tj. *“Tauros”,* odnosno *“Taur”* i to je Togarmin sin Tilmaz od kojeg su Brigi (Brđani ili Frigi), a od njih sva keltska (srbska) plemena pod raznim imenima, npr. Taurišći, Teurišći, Taurići, Taurini, Boji.

Današnja Italija, koju je srbski narod uvijek zvao Talija (Talijani), dobila je ime po Talmazu (Tilmazu), jer su je naselili Talmazovi potomci. Od njih su sva keltska plemena pod raznim imenima, npr. Taurišći, Teurišći, Taurići, Taurini, Boji. Sa Brigije (Haemusa), Huma, tj Balkana, Taurići su se raširili širom Evrope, a na istok stigli čak do Kine i Indije.

Knjiga Jašerova kaže da su potomci Jafetovi po svojim imenima nazivali podignute gradove. Tako je u Tilmaziji (kasnije Dalmacija) na istoimenoj rijeci (današnja Cetina) podignut grad Tilurium. Grad Taurunum (po imenu Tauri) bio je sagrađen na mjestu današnjeg Zemuna. Primorski Tilurium nalazi se na brdu ***Gardun****, a zemunski Taurunum na brdu* ***Gardoš*** *(****"gard"*** *je keltska riječ i znači* ***"odbrambeni položaj")****.*

Nekad je sva oblast od Jadrana do Save i Drine bila Dalmacija. Ime je dobila po Tilmazu: Tilmazija, Talmazija, Dalmazija, Dalmacija. Netačno je

Na mjestu Tilmazovog grada Tiliriuma Rimljani su podigli svoju tvrđavu. Arheološka iskopavanja su prekinuta "zbog neriješenih imovinskih problema."

Taurov grad Taurson u Hercegovini helenizacijom je postao Daorson, a Taursi postadoše Daorsi.

što neki pričaju da je ime Dalmacije izvedeno od imena plemena Dalmata, a ime plemena od šiptarske riječi djelmt što znači ***ovca***, **jer je ime Dalmacije po imenu Talmaz**.

"**Dalma**" (gaelik) znači *habar, odvazan, srčan* (1), a riječ *Dalmachd* znači to isto. (2) *Balc* (gaelik) znači *granica*, *pojas*, a riječ *baltach* znači *obilježen*, *omeđen*, *ograničen*, *opasan*, mada može značiti i *bijel*. Eto još jednog dokaza da *Balkan* nije samo turska, nego i keltska riječ.

....

(1) Neil M'Alpine, A pronouncing Gaelic dictionary, Second edition, Edinburgh, 1883, pg. 98

(2) Ibid.

Rimski novac sarmatske oblasti Tire (Tiranona).

Sarmatska pokrajina TIRA (TIRANION, TYRA, lat.) dobila je ime po Torgaminog TIROŠA. Rijeka Dnjestar u staro vrijeme zvala se TIRA (TYRA, TYRES), a lokalni Sarmati oko rijeke zvali su se TIRITA (TYRITA, TYRIGETAE, lat.). Bilo je Sarmata i u Aziji i tamo su imali grad TIRAMBE (TYRAMBE, TYRAMBIS, lat.). U Skitiji su živjeli TIRMENI (TYRMENII, lat.), a oni su potomci Jafetovog TIRASA.

U Donjoj Moeziji (današnja Srbija) bio je grad TURES (TURA), današnji Pirot. TUR je BIK, a jedno od imena Torgaminog Tilmaza (Tiroša) bilo je TAUR što još znači BIK, BAK. U Dalmaciji bijahu gradovi TIRISA (TYRISSA) i TILIRIUM. Feničanski grad bio je TIR (TYROS, TYR). Zemun je bio TAURUNUM. U Trakiji bijaše više gradova sa korijenom TYR- od koji su TIRISTAS (TYRISTASIS) i TIREDICA (TYREDIZA, TYRODIZA). TIRANA u današnjoj Albaniji po TIROŠU nosi ime.

Tures (Turres, lat.) staro je ime današnjeg Pirota. Ime grada je po Turgami.

Oko rijeke Gang u Indiji živjeli su Arijci pod imenom TIRANOZBOSI (TYRANNOSBOAS), a na Siciliji bijaše grad TIRACINA (TYRACINAE). Etrurce su zvali TIRENE (TYRRHENI).

TAUROVI POTOMCI

Gomer je Jafetov, Torgama je Gomerov, Taur je Torgamin. Taura su zvali TAUR, TAURI, TILMAZ, TALMAZ, TULMEZ, TILMIK, TIROŠ.

"Pomenuti toponim Tauromenion, koji se ne može nikako zaobići kad je reč o Ilirima i Prailirima, po mom neskromnom sudu jasno je indoevropskog postanja i karaktera u oba svoja elementa. Dok se P. Krečmer ranije

kolebao u pogledu radikalnog tauro – ‘gora’, identifikujući ga sa homofonim tauro – ‘bik’, danas je sasvim odrešit u mišljenju da je to neindoevropska reč (Glotta XXX205). Potrebno je stoga da se zadržimo kod ovog geografskog naziva, važnog za obe vrste Ilira (up.Epidauros, Deuriopes, Deurias, Tauresium, Teurnia, Tauristae, Taurunum, itd.).” (1)

Od TIROŠA su TIRENCI (Etrurci ili Raseni) ili TIRAČANI, tj. TRAČANI i ILIRI, a pošto je GOMER djed TIROŠEV njegove balkanske potomke drevni nebalkanski narodi zvali su GIMIRI, KIMBRI i svim srodnim oblicima imena CIMERI (kasnije poznati i kao Kelti).

Prelaskom glasa **T** u **D** od imena TAUR dobijena su imena naroda i toponima sa osnovom DAUR-, DAOR-, DEUR- (npr. AUDAURIATE je dalo kasnije AUTERIATE, grad DAORSON je od starijeg TAURSON...).

Zemlja TAUROVIH potomaka je TAMLAZIJA od čega je izvedeno DALMAZIA i kasnije DALMACIJA. TALIJANI su od TALMAZA, tj. TAURA, odnosno TIROŠA, a na Balkan su preko Male Azije došli iz Sumera nakon rušenja vavilonske kule oko 2450. god. st. ere.

....

(1) Milan Budimir (Beograd), Iliri i Prailiri, De Illyriis et Protoillyriis, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku, Bulletin d'archeologie et d''histoire dalmate LIII (l950—1951), Posebni otisak -— Tirage ipart, Split, 1952, Tisakh: Novinsko - izdavačko poduzeće "Slobodna Dalmacija", Split.

CIMERIJANI SU TRAČANI

Taurija ili Krim

"CRIMEA. A peninsula formed by the Black Sea and the Sea of Azov, which surround it on every side except at its northern angle, where it is joined to the continent by the isthmus of Perekop. It was known to the ancients under the name Thaurica Chersonesus; in the middle ages, was sometimes called the Island of Caffa; and, in more modern times, has been known by the appellation of Crim Tatary; the word Crim or Crimea being probably corrupted from Cimmerian, the name of Thracian tribe, its most ancient inhabitants." (1)

"KRIM. Poluostrvo formirano od Crnog i Azovskog mora, koja ga okružuju sa svake strane osim na njegovom sjevernom uglu gdje se spaja sa kontinentom preko prevlake Perekop. Drevnima je poznat pod imenom Hersonska Taurika; u srednjem vijeku ponekad je zvan ostrvo Kafa, i, u najnovije vrijeme poznat je nazivom Krimska Tatarija; riječ Krim ili Krimeja biće

vjerovatno iskvareno od ‘Cimerijani’, ime tračkog plemena, njegovih najstarijij stanovnika.”

Cimerijani (Kelti) i Tračani su jedan rod. Na jednom mjestu Strabon piše ovako:

"Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri..." (2)

Dakle su Treri Kimerijani (Cimerijani). Nakon toga Strabon opet kaže:

"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani..." (3)

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila cimerijanska i da su Cimerijani Tračani." (4)

Cimerijani Treri su dakle Tračani.

……………………

(1) Josiah Conder, A dictionary of Geography, ancient and modern, London, Printed for Tomas Tegg and son, 1834, pg. 177.

(2) Strabo, I, 3, 21.

(3) Strabo, XIII, 1, 8.

(4) Michael Rostovtzeff, Iranians and Greeks in South Russia, Oxford, The Clarendon Press, 1922, p. 67.

ISTORIJSKO PORIJEKLO SRBA

BATTLE OF THE CIMMERIANS AGAINST THE GREEKS ACCOMPANIED BY THEIR DOGS.

Borba Cimerijana sa Grcima.

Ovdje ćemo pokazati istorijske dokaze da su Srbi porijeklom od Taura, zvanog Tulmez, Tilmak, Tilmik, Talmiz i Tiroš. Taur je sin Togarmin, unuk Gomerov, praunuk Jafetov, čukununuk Nojev.

“According to the genealogy in Genesis, Gomer is the eldest son of Japhet. This name is without doubt Semitic term for the population on the north shore of the Pontus, who were known to th Greeks as Cimmerians.” (1)

“Računajući po genealogiji Knjige stvaranja, Gomer je najstariji Jafetov sin. Ovo ime bez sumnje je semitsko ime za populaciju na sjevernoj obali Ponta, koji je poznat Grcima kao Cimeri.”

“The Cimmerians, who arrived in Asia Minor (the Tauri on the peninsula which was named after them, ..." (2)

“Cimeri, koji su stigli u Malu Aziju (Tauri) sa poluostrva koje je po njima dobilo ime…”

“And those Cimmerians whom they also call Trerans (or some tribe or other of the Cimmerian)…” (3)

“I ovi Cimeri koje oni takođe zovu Trerima (ili dio plemena ili neke od Cimera…”

“The next tract of country was occupied by Treres, who were also Thracians;…” (4)

“Sljedeći dio zemlje bio je zauzet od Trera, koji su Tračani…”

“*Since the Treres, a Thracian nation, are always mentioned in connexion with the Cimmerians, and it is ascertained that Thracian tribes possessed the western coast of Pontus from the Thracian Bosphorus northwards as far as the mouth of Danube…”* (5)

"Od Trerea, tračkog naroda, uvijek se spominje veza sa Cimerima, te je utvrđeno da tračka plemena posjeduju zapadne obale Ponta od Tračkog Bospora prema sjeveru sve do ušća Dunava ..."

“At a later time Cimmerians were identified with the Germanic Cimbri and the Celtic Kymri.” (6)

“U kasnije vrijeme Cimeri su identifikovani sa germanskim Cimbrima i Keltima Kumrima.”

“The names of the kings of the Bosporus correspond with Thracian names; and this fact in connection with the circumstance that there was a Thracian tribe termed Treres, connected with the Cimmerians has been adduced to prove that the Cimmerians where Thracians...”. (7)

“Imena kraljeva Bosfora odgovaraju tračkim imenima; i ovaj fakt u vezi sa okolnošću da je tamo bilo tračko pleme Treri, vezano sa Cimerima, zaključak je da su Cimeri bili Tračani.”

“Posidonije se prvi pojavljuje sa ukazivanjem da su Cimbri isti narod kao Cimeri.” (8)

“The ancestor of the Phrygians remained on the table-land of Asia Minor, those of the Thracians went further to the north-west, towards Bithynia, over the Bosporus, which the Greeks named after the Thracians; and beyond the strait they inhabitet the land under the Balkan from the Black Sea to the shores of the Adriatic.” (9)

“Preci Briga ostaju na stolnoj zemlji Male Azije, ovi od Tračana odoše dalje na sjeverozapad, prema Vitiniji, preko Bospora, kojeg su Grci nazvali

po Tračanima; i iza tjesnaca oni naseljavaju zemlji na Balkanu od Crnog mora do obala Jadrana ".

"And the Phrygians themselves are Brigians, a Thracian tribe, as are also the Mygdonians, the Bebricians, the Medobithynians, the Bithynians, and the Thynians, and, I think, also the Mariandynians. These peoples, to be sure, have all utterly quitted Europe, but the Mysi have remained there." (10)

"I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo."

Dakle: Cimeri su Tračani i Brigi su Tračani; Cimeri su Cimbri, Cimbri su Kumri, Kumri su Kelti, a Kelti su Srbi.

……………………………

(1) Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. 547.

(2) Ibid. pg. 546.

(3) Strabo, The Georaphy, I, 3, 21.

(4) Ibid. XIII, 1, 8.

(5) Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. 546.

(6) Ibid. pg. 542.

(7) Sir William Smith, A Dictionary of Greek and Roman Geography, Volume I, London, 1872, p. 624

(8) Ibid.

(9) Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877, p. p. 524.

(10) Strabo, VII, 3.

RABH I RATHAN

Keltsko (gaelik) RABH (3), koje se kod Srba izgovara i piše kao RAB (Vuk Karadžić je u 19. vijeku zapisao da se glas H kod Srba skoro potpuno izgubio) i koje je po krivoj crkveno-otrodoksnoj teologiji SPC natureno naro-du sa lažnim značenjem ROB, bukvalno znači STRAŽAR, ČUVAR. Pravi Srbin je na Božijoj straži i čuva Božije na Zemlji: istinu, pravdu, poštenje, milost, viteštvo, drevno znanje, tradiciju i druge pozitivne ljudske osobine i vrijednosti propisane ljudima po Božijem zakonu. Od riječi RABH je i riječ RABOŠ koji ČUVA sjećanje na događaj koji je urezanom linijom zabilježen.

Keltsko (gaelik) RATH (4) postalo je u srbskom RAT, a staro značenje riječi je NAPREDAK, KORIST, jer je rat bio (a nekima i ostao) grana ekonomije. RATHAN (5) je Keltima značilo POUZDANOST, SIGURNOST i to je zanče-nje savremenih srbskih riječi RATNIK i RATO.

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, st. 86.

(2) Ibid.

(3) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 205.

(4) Ibid. pg. 207.

(5) Ibid.

JAPODI

Japodi su živjeli od Alpi i obale Kvarnerskog zaliva do područja oko rijeke Une.

Japodi((Iapodi, Japydes, Ιάποδες. gr.) bili su ratoborno pleme Balkana. Od starih vremena naseljavali oblast od slovenačkih Alpi prema jugoistoku do Istre, te obalnim dijelom Kvarnerskog zaliva (nekadašnja oblast Vlaha Morlaka), pa sjeverno od Velebita oko rijeka Kupe, Une, rijeke Save i

grada Siska (Segestica). Glavni grad Japoda bio je Metulum. Japodi su se tetovirali kao i ostala plemena Ilirije i Trakije.

Japodi (Nacionalni parka Una, selo Ripač, Bihać).

Japodi su najstarije stablo plemena Ilirije. Rimljani počinju da oh napadaju oko 171. god. st. ere, a prvi put su pokoreni od Rimljana 129.g. st. ere. Zbacuju rimsku vlast ustankom 78-76. g. st. ere. Iimperator Oktavijan Avgust konačno ih pokorava 34. g. st. ere.

Otkud ime *Japod, Japodi* (Ιάποδες. gr.)? Japodi su dobili ime po svom pretku Jafetu *(yapet*, heb.).

Hebrejsko *japet (yapa)* znači *proširenje, uvećanje*, mada ima i tvrdnji da znači *svijetal, plavokos, lijep*. Koje značenje je pravo i kako ga naći?

Sanskritsko *praja* znači *narod* (u Bosni i danas kažu *raja* za skup svojih prijatelja i poznanika). Sanskritsko *pita* znači *otac*. Da li je ime Jafet skraćeni oblik od *Prajapita: Japita*? Sanskritsko *ja* može da znači *rođeni, pobjednik, rastući, rasa, pleme, rod.* Sva ova značenja imaju veze sa ocem i ocem naroda.

Pogledajmo i ovaj primjer:

"**japa** m (hrv.-kajk.; prema Vuku ide u varoški jezik) 'sinonim: *tata, ćaća, otac'*." (P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga i srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971)

Jafet, Japet, Japa, Japodi, Japodiia! To je vrlo blisko sanskritskom *jaspatya* sa značenjem *država očevog roda, očeva oblast*, dok *jaspati* znači *glava familije, glava porodice*.

Japodi (Nacionalni parka Una, selo Ripač, Bihać).

Svi navedeni primjeri upućuju na Jafeta, Japeta, Japu kao oca mnogih rastućih naroda. Pošto Japodi nose ime po svom ocu Japi, Japetu, Jafetu oni su najstarije stablo mnogih naroda Jeftovaca.

Japodi su imali boga Vidasa (Vidasus, lat.) i boginju Danu (Thana, lat.) i to svjedoči keltsku pripadnost ovog plemena, mada zvanični istoričari tvrde da su oni smjesa Kelto-Ilira. Tako govore jer po svaku cijenu u zvaničnoj istoriji treba održati laž da su po cijeloj Iliriji (Balkanu) bili prisutn Iliri kao posebni narod.

Oružje i štitovi Japoda su keltskog tipa. Da je Vidas kasniji srbski bog Sunca Beli Vid, Sveti Vid ili Svetovid, u to nema sumnje, a ko je Dana (Thana) svakom Srbinu je jasno: to je srbsko ime zvijezde Danice.

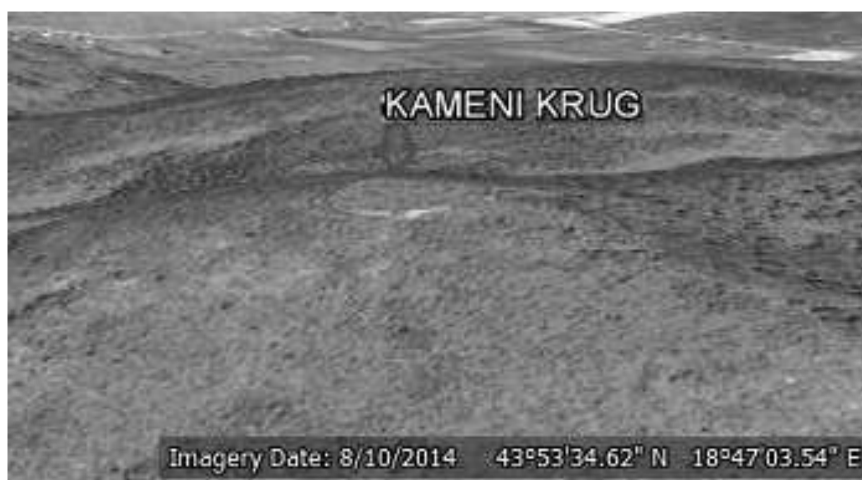
Držeći se grčke riječi za Vlahe "Morovlasi" (Μαυροβλάχοι, gr.) potomci Japoda su kasnije nazvani Morlacima, Morovlasima, Crnim Vlasima. Bili su to Kelti Balkana. Govoreći o Morlacima Alberto Fortis u svom djelu “Put po Dalmaciji” tvrdi da su u drevna vremena Morlaci bili rasprostranjeni od Jadranskog do Sjevernog ledenog mora.

Jezik Japoda, iako slaviziran, izgubio se tek u vremenu oko Prvog svjetskog rata. Japodi su takođe ostavili tragove svog bitisanja kroz elemente svoje nošnje u narodnoj nošnji Ličana i Krajišnika.

KAMENI KRUG NA GLASINCU

Glasinac, visoravan u istočnom dijelu Bosne i Hercegovine na planini Romaniji. Glasinac je poznato arheološko nalazište u Bosni i Hercegovini sa ostacima još iz vremena neolita.

Kameni krug na Glasincu kod sela Novoseoci.

KAMENI KRUG KOD BLAGAJA

Pogled sa sjeverne strane.

Keltsko ili "ilirsko" svetilište na brdu HUM (HUMČINA), jugoistočno od Mostara i južno od Blagaja kod sela Rotimlja u istočnoj Hercegovini.

KAMENI KRUG KOD STOCA

Kameni krug oko gromile na brdu blizu sela Botunja, istočno od Stoca.

DRUIDSKI HRAM U HERCEGOVINI

Druidski hram (North Yorkshire, England).

Ostaci druidskog hrama u Hercegovini (crkva Preodojevica, Polje, Grabovica, Bileća).

Ovaj druidski hram nalazi se u Hercegovini u okolini Bileće (Polje, Grabovica), ali se o tome ćuti. Gadne zvjerke vladaju i kontrolišu istoriju, znanje, narode, duše i umove ljudske. Niko od arheologa da ode na lice mjesta i da detaljnije ispita ovaj hram. Neće Srbi, neće Bošnjaci, jer ni jedni ni drugi ne žele da znaju da su porijeklom Kelti. Srbi hoće samo da su Sloveni kao i Rusi, a Bošnjaci žele da su sve na svijetu, samo da nisu isto kao i Srbi.

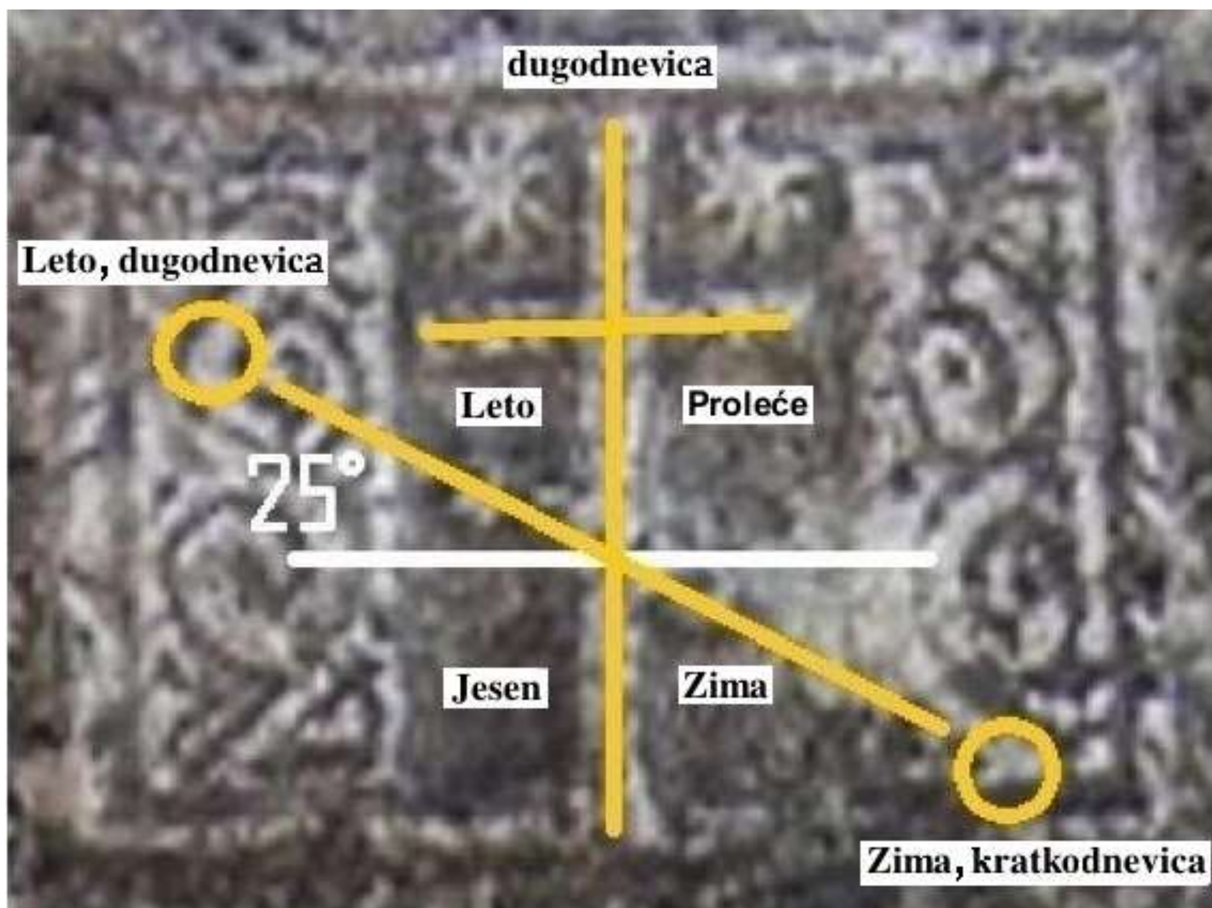

Simboli na ulazu

Nad niskim ulazom je dvostruki krst kakvih ima i na stećcima, samo mu je donja prečka ukošena zbog upućivanja na ugao Sunčeve ekliptike. Dakle se ne radi o hrišćanskom, nego o prehrišćanskom hramu, koji je kasnije služio kao hram dvovjernih krstjana. To što ruski hrišćani imaju ovakav krst samo znači da su ga preuzeli iz svog prehrišćanstva i dvovjernog hrišćan-stva.

Polumjesec i Sunce su mjerila vremena. Polumjesec ide sa zapada, Sunce dolazi od istoka.

Kosa prečka sa vertikalom krsta gradi ugao od 25 stepeni, što je jasno da se misli na zalazak sunca o ljetnom solsticiju kad je ugao Sunca +23,5 stepeni (pravac iznad horizontalne linije nebeskog ekvatora) i izlazak Sunca na dan zimskog solsticija kad je Sunce u svom donjem maksimumu od -23,5 stepeni ispod nebeskog ekvatora (pravac ispod horizontalne linije). Greška je 1,5 stepen što je zanemarljivo.

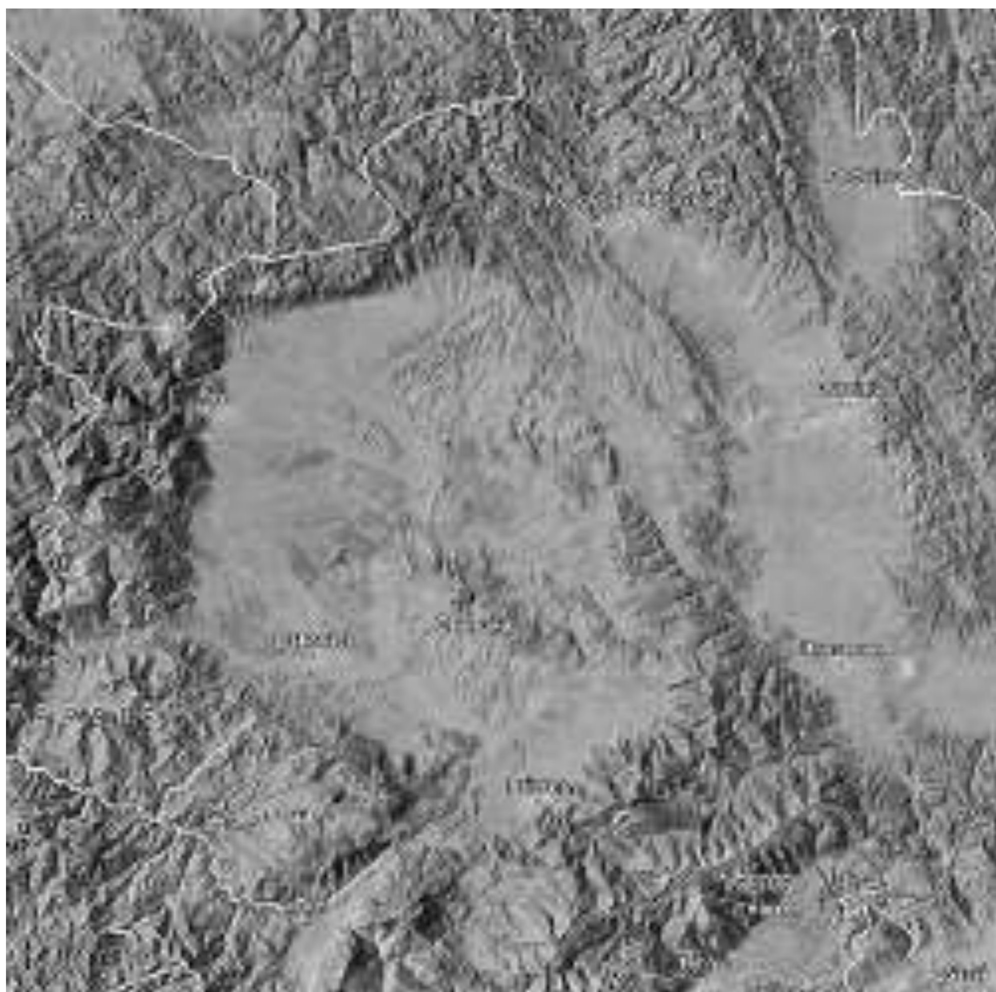
Značenje solarnog krsta nad ulazom.

Prvo je to bio druidski hram, pa hrišćanski, a sad je samo jedna razvalina koja ni hrišćane ni muslimane ne interesuje. Kako se mijenjala vjera, tako se mijenjao duh, tako se mijenjala osjećanja prema korijenima i vjeri predaka, tako je nestajala svijest o pripadnosti jednom narodu i međusobna mržnja istog naroda različitih vjera je rasla, rasla, da bi u naše vrijeme prerasla u bolest uma i duše.

DARDANIJA

U vrijeme Rimljana Dardanija je bila u sastavu provincije Moezije Superior.

Kosovo je bilo dio Dardanije.

Kod Kelta, bivših Brđana (Briga), prvih stanovnika Dardanije, riječ DAR (dâr) znači HRAST (1), a DAN (dân) (2) znači DRAŽ, MILINA I tako je nastalo ime DARDANIJA:

DAR-DAN > DARDAN > DARDANIJA = HRASTOVA DRAŽ, HRASTOVA MILINA.

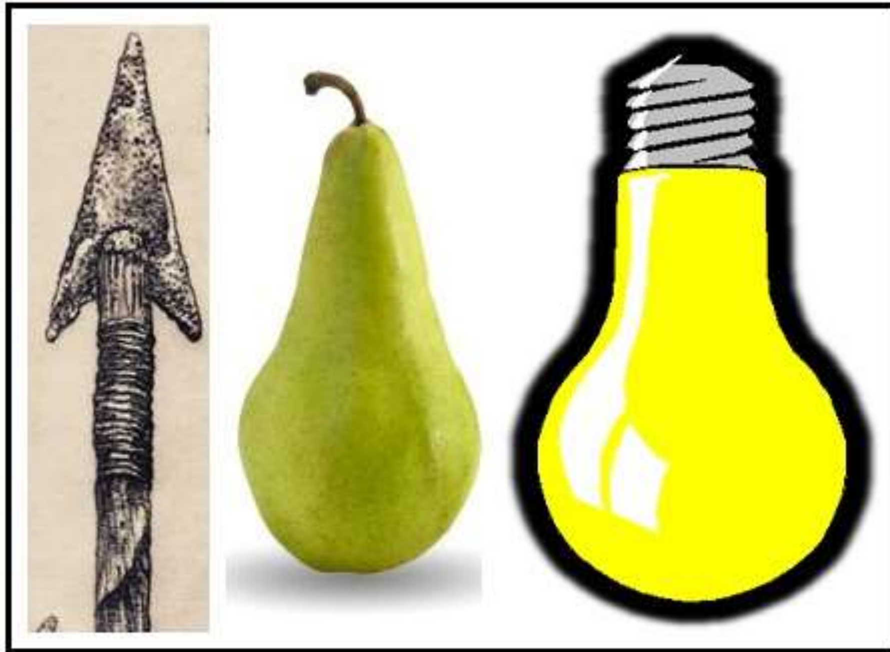
Od cijele dardanske hrastove hrastove šume ostala je samo ŠUMADIJA.

……………………..

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 98.

(2) Ibid.

JEZIK I ISTORIJA

Koplje, strelica, kruška i sijalica.

Engleski: *spear (koplje, srp.),*
holandski: *speer,*
njemački: *speer*

Engleski: *pear (kruška, srp.),*
norveški: *pære,*
danski: *pære,*
holandski: *peer,*
islandski: *pera*

Na engleskom *koplje* je *spear*, a kruška je *pear*. Oblik *pear* samo je skraćeni oblik riječi *spear*.

Na švedskom *sijalica* je *bulb*, a isto tako je u engleskom: *bulb*.

Norveško *pære* znači *kruška*, a istovremeno ima isto značenje kao i englesko *bulb* što znači *sijalica*.

Na danskom *kruška* je *pære* i sijalica je *pære*. To su oblikom iste riječi.

U holandskom *koplje* je *speer*, *kruška* je *peer* i *sijalica* je *peer*.

Na islandskom *kruška* je *pera*, a *sijalica* je *peru*.

Zašto se miješaju morfološki oblici i semantička značenja riječi *koplje*, *kruška* i *sijalica* kad na prvi pogled jedno s drugim nikakve veze nemaju? E, imaju vi te kakve veze i kazaćemo tu vezu, a veza je sljedeća: englesko, dansko *dart* znaci *strelica, strijela*. Strelica i strijela su *šiljate*, dakle su *šiljak*.

Normansko *dard* (1) znači isto što i englesko *dart*, dansko *dartpil*, islandsko *daroðr* i anglo-saksonsko *daroȝ (daraȝ, dareȝ)*: *strelica, šiljak*. Odatle potiče i albansko *dardhë* što znači *kruška*.

Dakle albansko *dardhë* potiče iz nordijskih aškenazik jezika, a nije neka “stara ilirska riječ”, jer su originalni Šiptari porijeklom Berberi sa Sicilije i iz južne Italije koji su od kraja 11. vijeka od Normana naseljavani na u Albaniju na normanska imanja kao radna snaga i šiptarko dardhë je iz normanskog jezika. Pogledamo li krušku, vidimo da je šiljata kao koplje i strelica i liči na sijalicu.

Berberi su naučili normanski boraveći na Siciliji i južnoj Italiji pod Normanima nekoliko vijekova. Pogledamo li krušku, vidimo da je šiljata kao koplje i strelica i liči na sijalicu.

Naziv DARDANIA (Dardanija) postao je od keltskog DAR (hrast) (2) DAN (draž, milina) (3) i ni po čemu ne može imati veze ni sa kopljem, sa kruškom, niti sa sijalicom.

....

(1) Robert Kelham, A Dictionary, of the Norman Or Old French Language, T.& . J. W. Johnson Law Booksellers, Philadelphia, 1843, pg. 31.

(2) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 98.

(3) Ibid.

LAŽNA NAUKA - ZATVOR!

Dub, dubina. Dubina je crna, tamna.

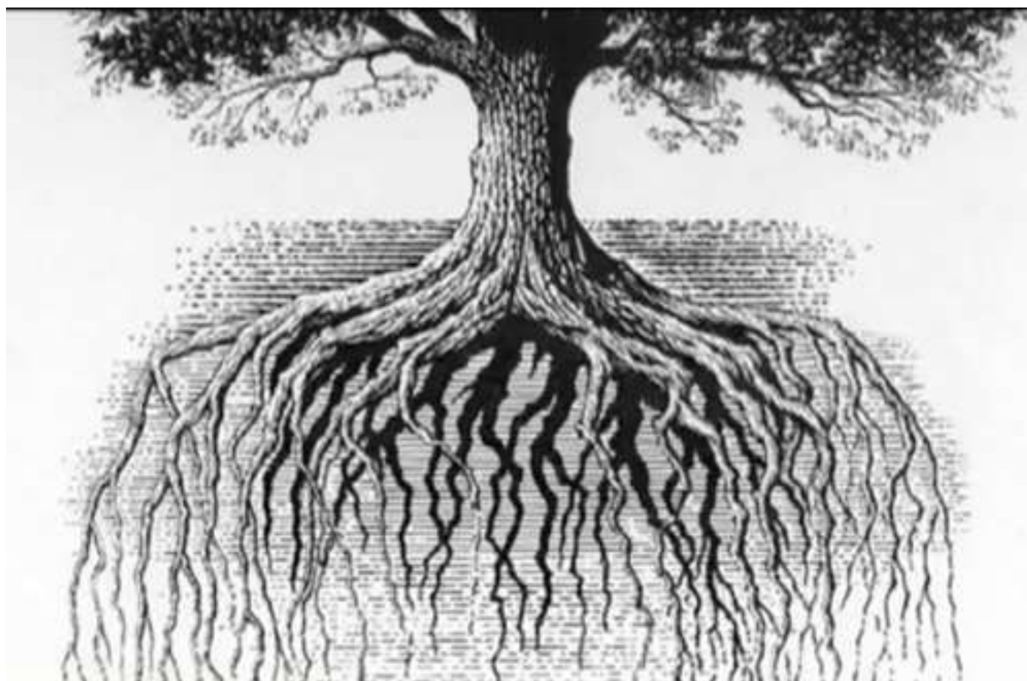
Protiv širenja neznanja i lažnog znanja treba donijeti zakon isto kao protiv samozvanih iscjelitelja i ostalih prevaranata svakoraznih piramidalnih šema. Pogledajmo debilnu tvrdnju Petra Skoka, akademika berlinsko-bečke lingvističke škole, o postanju srbske riječi DUBOK:

"Jasno je da su se na hrv.-srp. teritoriju unakrštavala četiri praslavenska pridjeva istog značenja, ali različitih etimologijskih korijena: **dblbokb, gilbokł, glpbokb, glybokb*." (1)

Skok kaže da je riječ DUBOK nastala od "četiri praslovenska pridjeva **dblbokb, gilbokł, glpbokb, glybokb* istog značenja, ali različitih etimologijskih korijena". Ova zvjezdica (*) ispred riječi znak je autorove pretpostavke, tj. autorova hipoteza. Sve to veze sa istinom i znanjem nema, jer je riječ DUBOK direktno iz jezika balkanskih Kelta, tj. Tračana: keltsko (gaelik) DUB (2) znači DUBOK, a keltsko DUBH (3) znači CRNILO, TAMA. Svaka DUBINA je CRNA: DUBOKA voda je CRNA, DUBOKI bunar je CRN, DUBOKA jama je

CRNA, DUBOKI bezdan je CRN. DUPLJA u kojoj se ptica gnijezdi je DUBOKA I CRNA:

DUBH > DUBHOK > DUBOK

Hrast je nazvan dub jer mu korijen raste duboku u zemlju.

Hrast je DUB jer mu korijen raste duboko u zemlju i zato ga olujni vjetrovi ne mogu iscupati. Keltski bog CHROM DUBH znači SAVIJENI CRNI i odgovara srbskom (slovenskom) bogu HROMOM DABI. To je vrijeme Sunca jeseni, vrijeme kratkih dana i dugih noći, vrijeme boga CRNOBOGA.

Za širenje neznanja i lažnog znanja neuke i lažne učitelje treba slati u zatvor.

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, st. 451.

(2) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 367.

(3) Ibid.

DUB, DUBINA I DUBLJINA

Tumačeći etimološko porijeklo riječi DUB, nakon dužeg teksta Skok zaključuje: “Ali iz svih tíh upoređenja jasno izlazi da nema utvrđene ie. etimologije od *dub i dubrava*. Machek misli da je riječ predindoevropska.” (1)

Niko ne zna porijeklo riječi DUB!? Čudo jedno! Ne znaju, ili neće da znaju? Počnimo redom o porijeklu riječi DUB!

DUB je DRVO, HRAST. Od riječi DUB izvedena je riječ DUBRAVA. Šta je prvobitno i bukvalno značenje riječi DUB i zašto je od tolikih vrsta drveća baš hrast nazvan DUB? Odgovor je prost k’o pasulj:

DUB > DUBINA (DUBLJINA).

DUBOK > DUBLJI
DUBINA - DUBLJINA

O riječi DUBOK Skok kaže:

“Jasno je da su se na hrv.-srp. teritoriju unakrštavala četiri praslavenska pridjeva istog značenja, ali različitih etimologijskih korijena: **dblbokb, gilbokł*, *glpbokb, glybokb*. Oni se svode upravo na dvije sonove: *dups-ti* i *glib* m; *glibok,* kad se uporedi s lit. *gilus* ‘dubok’*, gelme* ‘dubina’ predstavlja raširenje s *-bh-* ie. osnove *gel-, s kojom se unakrstio ie. korijen *glei-* ‘(zusammen) kleben, schmieren’.” (2)

Gdje god u nekom tumačenju etimološkog porijekla neke riječi vidite zvjezdicu (*), to znači da je ta riječ samo hipotetička pretpostavka, odnosno puko nagađanje. Tako Skok za riječ DUB nagađa nabrajajući nakaradne “praslovenske” oblike: *dblbokb, gilbokł, glpbokb, glybokb.

Riječ DUBLJINA starija je od riječi DUBINA, odnosno DUBINA je skraćeni oblik riječi DUBLJINA, te u traženju korijena riječi DUBINA treba poći od njenog starijeg oblika DUBLJINA. Odakle potiče riječ DUBLJINA?

Da bismo shvatili najstarije bukvalno značenje riječi DUB i njeno etimološko i semantičko porijeklo, vraćamo se značenju riječi DUBLJINA, a najjasniji primjer njenog značenja vezan je za DUBLJINU vode.

Ribari, plivači i svi koji žive uz rijeke, jezera i mora znaju da prepoznaju pliću od DUBOKE vode: plitka voda je svijetla, providna i kroz nju se vidi

riječno dno. Što je voda DUBLJA, dno je sve nevidljivije, a tamo gdje je velika DUBINA, tu je voda TAMNA i dno se ne vidi. U velikim dubinama voda je TAMNA, CRNA i zato su ta mjesta OPASNA, ZLA, a ako se neko tu udavi, znaju biti i mjesta ŽALOSTI.

U dubljini se ne vidi dno.

Gaelik DUBH (3) znači TAMAN, CRN, ZAO, LOŠ, OPASAN, VELIK.
Gaelik DUBNACH (4) znači CIJEV, BADANJ, MRAČAN, ŽALOSTAN

U davna vremena kad su Srbi nazivani Cimerijani, Cimbri, Kimbri, Subri, Surbi, Zimri… (Kelti), današnje srbsko DUB glasilo je DUBH, a značenje riječi DUBH je DUBINA. Kod zapadnih Kelta značenje riječi DUBH ostalo je vezano samo za DUBOKU VODU u smislu TAMA, TAMAN, CRN, LOŠ, ZAO, VELIK, OPASAN, CIJEV, BADANJ , MRAČAN, ŽALOSTAN.

U srbskom jeziku DUB (nastalo od DUBH) ima šire značenje: DUBINA vode, DUBINA zemlje i DUBINA bilo čega. Ovdje je odgovor i zašto je HRAST nazvan DUB: pošto hrast im vrlo dubok korijenski sistem, oluja ne obara hrast i zbog u zemlji DUBINE hrastovog korijenja, hrast je nazvan DUB.

I nakon riječi DUB, na redu je riječ LJINA, druga riječ u riječi DUBLJINA (DUB-LJINA). Na prvi pogled ovo LJINA uopšte nije punoznačna riječ , ali ono LJ dobijeno je umekšavanjem pri izgovoru ispred I, tj. LJ je nastalo od izvornog L. Evo kako je od L nastalo LJ:

gaelik LIN (5) = LINIJA, USJEK;

gaelik LINN (6) = MOKAR, VLAŽAN;
gaelik LINNE (7) = BAZEN, DUBINA;
velško ILYN (8) = BAZEN, DUBINA;
irsko LINN (9) = BAZEN, DUBINA;
armorik (armoric) LIN (10) = BAZEN, DUBINA;
staro sakskonsko LYN (11) = DUBOKA VODA;
holandsko LYN (12) = BAZEN, DUBINA

DUBH je DUB, a LIN sa svim svojim nabrojanim oblicima je srbsko LINIJA, GRANICA, MJERA, dok je u keltskim oblicima preko oblika DUBH primilo na sebe i značenje DUBOKE VODE.

Tako je od DUBHLINA preko oblika DUBLINA nastlo DUBLJINA sa kraćim oblikom DUBINA, a sve je iz starog vremena kad su Srbe zvali Kelti.

……………………………

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 450.

(2) Ibid.

(3) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 212.

(4) Ibid.

(5) Ibid, pg. 354.

(6) Ibid.

(7) Ibid, pg. 355.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) Ibid.

(12) Ibid.

ILIRSKI LABEATI

Sl. 10. *Labeati*

"LABEATES, tium, m. Populi Illyrici nomen, de quo mox; ita dicti, ut videtur, a voce Illyrica LAVVI, quae nunc montes praeruptos significat. – b) Labaetae dicti Plin. 3. 26. 3., Labaetes vero Liv. 45. 26., ubi in accus. Labeatas dixit Graeca positione. – c) Hinc derivatum est adiectivum Labeatis quod unice apud Graecos occurrit Λαβεάτις, ex quo vocabuli quantitas patet in peanultima."

Citirani autor kaže da je riječ LABEATI (Labeates) ilirskog porijekla i da bi mogla da znači STIJENA, LITICA (latinski: *montes praeruptos*), ali gaelik pokazuje drugo znacenje njihovog imena.

Labeati:

1. LA = DAN (VID) dan (vid) (2)
2. BE = ŽIVOT (3)
3. AT = UGLEDAN, ISTAKNUT (4)

Ime LABEAT znači SVJETLOŽIVOTOM UGLEDAN, jer perzijsko LAB znači SUNCE (5), a hebrejsko LABAN znači BIJEL (6), isto kao i srpsko LABUD.

…………………………..

(1) Vincentii De-Vit, Totius Latinitatis Lexicon, Tomus Decimus; ...Totius Latinitatis Onomasticion, Tomus Quartus, Prati Aldina Edente, 1887, pg. 6.

(2) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., 1902-, pg. 560.

(3) Ibid. pg. 79.

(4) Ibid. pg. 50

(5) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 1052.

(6) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 417.

IMENA ILIRSKIH PLEMENA

Skoro sva imena ilirskih plemena su iz keltskog jezika. To su zvučna imena koja proslavljaju i veličaju određeno pleme ili opisuju područje u kojem neko pleme živi. Pokazaćemo to na primjerima keltskih (gaelik) riječi.

Colapiani

- còla = kolac (1)
- pian = nevolja (2)
- colbh = stub, stalak, kolac (3)
- colbhach = iskolčan, na stubovima (4)

Colapiani = oni što žive na kočevima, tj. u kućama sojenicama u današnjoj Cazinskoj Krajini (arheološko nalazište Ripač kod Bihaća).

Carni

- carn = stijena, kamen, kamenolom (5)

Karni (Carni) = Karnići (današnje prezime). Boravili su na području Istre i Trsta. Istra je od antičkih vremena poznata po kamenolomima (englesko *cuarry* znači *kamenolom*, a kažu da je nastalo od francuskog *carrier*).

Catari

- cata = ovčiji kotar (tor) (6)

Catari = Kotarci. Živjeli su području današnjeg Gorskog Kotara.

………………………..

(1) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 135.

(2) Ibid. pg. 442.

(3) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 234.

(4) Ibid.

(5) Ibid. pg. 169.

(6) Ibid. 173.

Ardiaei

- àrd = visok, silan, moćan, vrhovni (7)
- àrd = vođa, uglednik (8)
- àrdaich = veličanje (9)

Ardiaei = ugledni, moćni, visoki, vrhovni (današnji crnogorski Brđani). Ardiaei su bili stanovnici Skadra i okoline. Skadar je visoka kamena kuća.

Breuci

- bre = brežuljak, breg, brdo (10)

Breuci = Bregići, Bregovići. Breuci su živjeli po bregovima Papuka u današnjoj Slavoniji.

Daorsi

- daor = drag, cijenjen, skupocjen (11)
- sòn = dobar (12)
- son = visok (13)

Daorson = drag, cijenjen, skupocjen, visok

Daorsi = dobri, cijenjeni, skupocjeni. Daorsi su boravili na desnoj obali u donjem toku rijeke Neretve oko današnjeg Stoca. Glavna tvrđava bio im je grad Daorson.

…………………………

(7) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 44.
(8) Ibid.
(9) Ibid.
(10) Ibid. pg. 117.
(11) Ibid. pg. 311.
(12) Ibid. Vol. 3, pg. 873.
(13) Ibid.

Deuri ili Dervani (Δερβανοί)

Deur < de + ur

Velško “de” znači “dio” (14), a velško “ur” je “sušt, čist, rasan” (15). Tako “Deur” znači “suštinski” ili “rasni”. Simonim ovom imenu je ime Dervani (grčki: Δερβανοί). Velško “derw”, korniško “dar, deru, dero”, armorikansko “deru” znači “hrast” (16). Velško “derwin” znači “hrastov” (17), te su Dervani Hrastići.

Dassareti

- dasan = ljut, žestok, gnjevan = dasa (18)
- sar = odličan, sjajan, plemenit, nenadmašan (19)

Dassareatae = Dasare, Dasanovići. Boravili su u epirskoj Albaniji.

Dindari

- din = prijatan, divan (20)
- dar = hrast (21)

Dindari = Divohrastići. Današnja prezimena Dizdari i Dizdarevići potiču od imena Dindara. Keltsko (gaelik) *Dīs* je ime keltskog boga (*Dīs Pater*) koji odgovara rimskom *Plutu*. I gle, sve kao u srbskom jeziku:

1. dis > disaj > disanje;
2. plut-ja > pluća

…………………………

(14) William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh language, Thirdh edition, Vol. I, Denbigh, Published by Thomas Gee, 1866, p. 553.
(15) Ibid., Vol. II, 1873, p. 569.
(16) Ib., Vol. I, p. 561.
(17) Ib.
(18) Ibid. pg. 312.
(19) Ibid. Vol. 3, pg. 791.

(20) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 336.

(21) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 841.

Ditiones

- dithean = ivančica, cvijet (22)

Ditiones = Ivančići, Cvijetići

Cerauni

- cer = cear (23)
- cear = krv, potomak, potomstvo (24)
- cear = potomstvo, rasa (25)
- ceara = crven (26)

Cerauni = Cerići (Rašići, Rašani). Drvo hrasta *cera (Quercus cerris)* je ružičasto, crvenkasto. Cerov list u jesen je veoma crven. Latinsko *cerris* zadržalo je samo prenesena značenje keltskog *cer*: ljut, žestok, gnjevan, žučan, opor, gorak (osobine čovjeka pri ovakvim eksplozivnim osjećanjima je *crvenilo* izazvano prejakim uzbuđenjem).

Ceruani su živjeli u području Raške. Imena Ceruani, Rašići i Rašani istog su značenja i radi se o istom narodu.

……………………….

(22) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 341.

(23) Ibid. pg. 188.

(24) Ibid. pg.181.

(25) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 107.

(26) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 181.

Kelti Cerauni (Cerići) su Rašići, Rašani:
- cer = cear
- cear = krv, potomak, potomstvo
- cear = potomstvo, rasa
- ceara = crven

Melcumanni

- melis = milis = (27)
- milis = sladak, prijatan, ljubazan (28)
- cuman = svetilište (29)

Melcumanni = ljubazni sveštenici. Melkumani su boravili oko grada Daorsona, sjeveroistočno od Daorsa i njihovo pleme davalo je sveštenike za neko svetilište u tom kraju.

Derete (Deretini, Δερρίοπες)

- dé = dan (30)
- Dé = Dia = Bog (31)

- réit = réite = sloga, harmonija (32)
- rion = dobri poredak, sloga, dogovor (33)

De-reit > Deret > Dereta

De-reite > Dereit > Dereta = Božija sloga = Božići. To je značenje današnjih prezimena Dereta i Deretić. U srednjoj Bosni *déràn* znači *silan, a nastalo je od keltskog dé-ràn: dé = Bog, ràn = grmljavina, jaka dreka.* (34)

……………………….

(27) *Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 2, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 647.*

(28) *Ibid. pg. 655.*

(29) *Ibid. Vol. 1, pg. 299.*

(30) *Ibid. Vol. 1. pg. 314.*

(31) *Ibid.*

(32) *Ibid. Vol. 3. pg. 754.*

(33) *Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 210.*

(34) *Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 3, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 748.*

Glinditiones

- glin = glùn (35)
- glun = koljeno, pokoljenje, potomci, rasa (36)
- Di = Dia = dan = Bog (37)
- ti = plan, svrha; težnja (38)
- on = izvrstan, plemenit, dobar; povoljan (39)

Glinditiones = potomci Božijeg plana dobrote: Bogokoljenovići. Pošto su boravili u području današnjeg Nikšića i Ostroga, njihovo ime pokazuje da je tu i u drevna vremena bilo neko svetilište na kojem je danas Manastir Ostrog.

Siculotae

- sic = zamah, udar, snaga, siča (sječa) (40)
- lot = ozljeda, rana, razornost, rušenje (41)

Siculotae = razorna sječa = rušenje = Sikoruši = Sjekoruši.

Pirustae

- pireas = pojava, lik (42)
- pirid = tjeme, vrh (43)
- sta = stad (44)

Pirustae = stanovnici vrhova = Vrhovci

……………………….

(35) *Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 2, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 503.*

(36) *Ibid. p. 508.*
(37) *Ibid. Vol. 1, pg. 331.*
(38) *Ibid. Vol. 3. pg. 949.*
(39) *Ibid, Vol. 2. pg. 709.*
(40) *Ibid. Vol. 3. pg. 838.*
(41) *Ibid. Vol. 2, pg. 600.*
(42) *Ibid. Vol. 3. pg. 724.*
(43) *Ibid.*
(44) *Ibid. pg.895.*

Tricornensis

- tri = tri (45)
- corn = rog, pletenice (46)

Tricornensis = Tropletenci, Triskelini. Njihovo stanište bilo je u od rijeke Save u Semberije pa Drinom prema Bratuncu. Njihovi potomci ostavili su na stećcima divne primjerke simbola triskela.

Molosssians

- mol = veličanje, cijenjenost (47)

Molosians = cijenjeni, veliki = Velijani = Veličkovići

Abri

- abar = ušće, utoka, bara (48)

Abri = Utočani. Boravili su donjem toku rijeke Bojane i njenog ušća u Jadran.

Liburni

- libhearn = starosjedilac, pravo na dio imovine (miraz); brod, galija (49)

Liburni = brodari koji su gusarenjem uzimali proviziju (miraz) sa trgovačkih brodova. Oni su starosjedioci (originalni Iliri).

…………………………

(45) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 3, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 970.

(46) Ibid. Vol. 1, pg. 253.

(47) Ibid. Vol. 2. pg. 669.

(48) Ibid. Vol. 1. pg. 2.

(49) Ibid. Vol. 2. pg. 589.

Dalmati

- dalma = ponos (50)
- dalmachad = ponos, hrabrost, drskost, odlučnost (51)

Daesitates (Daisitiates)

- da = dobar (52)
- es = vo (53)
- is = vo (54)
- tath = vladar (55)

Daesitatees (Daisitiates) = Desetijati = Desetničani = dobrih volova vladari. Zemlja ovog plemena bila je srednja Bosna, a selo Desetnik kod Kaknja po njima nosi ime (sad je jasno otkud u Bosni običaj bodenja volova).

Labeati

- la = dan (vid) (56)
- be = život (57)
- at = ugledan, istaknut (58)

La-be-at > Labeat = Vidović

Iliri

- il = mnoštvo, rodnost, izobilje; različitost (59)
- ire = zemlja, tlo (60)
- irion = područje, geografska oblast, zemlja (61)

Il –ire > **Ilire**
Il-irion = **Ilirion**. Stanovnici Iliriona su Iliri.

……………………………

(50) Neil M'Alpine, A pronouncing Gaelic dictionary, Second edition, Edinburgh, 1883, pg. 98.

(51) Ibid.

(52) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 305.

(53) Ibid, Vol. 2. pg. 394.

(54) Ibid. pg. 557.

(55) Ibid. Vol. 3, pg. 937.

(56) Ibid. Vol. 2, pg. 560.

(57) Ibid. Vol.1, pg. 79.

(58) Ibid. pg. 50.

(59) Robert Archibald Armstrong, M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 323.

(60) Ibid.

(61) Ibid.

CARNI SU RAŠANI

- **Червоний** (ruski) = JUNI MJESEC, MJESEC LJETA I OGNJENOG SUNCA
- **Чырвоны** (bjeloruski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Червен** (bugarski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Červený** (češki) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Czerwony** (poljski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Červený** (slovački) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Червоний** (ukrajinski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN

VATRENI OGANJ JE CRVEN. Pogledajmo kako se "**crven**" kaže na nekim današnjim evropskim jezicima:

- **Gorria** (baskijski) = CRVEN (VATRA **GORI** CRVENOM BOJOM)
- **Roșu** (rumunski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN (Rusi, Rasi, Raseni, Rašani)
- **Röd** (švedski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN (prehrišćanski Rusi SVETOVIDA su zvali ROD, a kod nas ROD je rođak po krvi, a krv je CRVENA, VATRENA, OGNJENA)
- **Rød** (danski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN
- **Rood** (holandski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN
- **Rojo** (španski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN

RUŽA je dobila ime po svojoj CRVENOJ boji. Evo nekoliko primjera kako RUŽU zovu današnji Evropljani: *rose* (engleski), *rosa* (španski), *roos*, (danski), *rose* (njemački), *ros* (švedski), *róża* (poljski), *rože* (litvanski), *ros* (irski), *rhosyn* (velašnski).

I šta kažu etimolozi: od čega potiču sva ova imena RUŽE? Kažu da je to najvjerovatnije od grčkog "*rhodon*", jer i Grci RUŽU zovu "*rodo*" (*ρόδο*). E nije tako kako oni pretpostavljajući govore, jer ime ruže je po CRVENOJ BOJI, a krv je crvena i ljudi jedne krvi su ROD. VATRENI OGANJ je CRVEN, Sunce je VATRA, dakle je CRVENO. Već smo vidjeli da je ime Srba izvedeno iz SUNCA i Srbima je SUNCE BOG i BOG JE SUNCE, te je SUNCE BOG i BOG SUNCE je Srbima ROD.

Englezi trešnju i višnju zovu “**cherry**”. Otkud ta riječ Englezima? Evo otkud: od CRVENE boje, jer opet pogledajmo:

- **Червоний** (ruski) = JUNI MJESEC, MJESEC LJETA I OGNJENOG SUNCA
- **Чырвоны** (bjeloruski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Червен** (bugarski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Červený** (češki) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Czerwony** (poljski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Červený** (slovački) = VATREN = OGNJEN = CRVEN
- **Червоний** (ukrajinski) = VATREN = OGNJEN = CRVEN

I sad uporedimo sa ovim:

- **Roșu** (rumunski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN (Rusi, Rasi, Raseni, Rašani)
- **Röd** (švedski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN (prehrišćanski Rusi SVETOVIDA su zvali ROD, a kod nas ROD je rođak po krvi, a krv je CRVENA, VATRENA, OGNJENA);
- **Rød** (danski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN
- **Rood** (holandski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN
- **Rojo** (španski) = CRVEN = VATREN = OGNJEN

Jedno od imena Srba je RAŠANI. Šta to ime znači? RASYA na sanskritu znači KRV. Zasto sanskritska riječ RASYA (RASJA) znači KRV? To je po tome što je krv CRVENA kao i RUŽA koju neki zovu ROD. Od riječi RASJA nastala je riječ RASA, a pripadnici jedne krvi su jedna RASA, ROĐACI, RASJANI, tj. RAŠANI:

"Mnogi evropski i ruski istoričari slažu se da je Herodot pod Tračanima podrazumijevao Srbe. Porijeklo te riječi tumače na sljedeći način: među Srbima od pamtivijeka živjelo je jedno veliko pleme koje se nazivalo Raščani ili Rasi. To ime dobili su još u staroj postojbini Indiji, a po imenu rijeke Rakše, što označava crveno-rujnu boju, srpsku boju, koja ima svoj smisao i značenje. Jer iskonski Raščani su Crveni Srbi, kojih je bilo u Rusiji sve do X vijeka. U doba Herodotovo, ti su Srbi živjeli u Maloj Aziji i na Balkanu, u Trakiji... Tako je ime Tračani helenizovani oblik od Rašani..." (Tomo Maretić, Slaveni u davnini, Zagreb, 1894. god.).

CER, CERAUNI, RASENI I RAŠANI

Jedno od ilirskih plemena zvalo se CERAUNI, a i žvjeli su na području Raške i Starog Vlaha. Ovdje ćemo uporednom lingvistikom pokazati da su imena CERAUNI i RAŠANI sinonimi, tj. istog su značenja i pokazaćemo da imena CERAUNI, RASENI i RAŠANI jesu tri sinonima imena istog naroda.

вломь Радиновћемь и с воеводомь Сандалемь и са всими вла-
стели и с велможами рѹсага босаньскога зборѣвь и бесѣдивь
безь нѣеднога пропанства цило свршено наидосмо и ѡбь-
наидосмо, како градь Дѹбровьникь и властеле дѹбровьчсци
ѡть постанѣ Босьне и Дѹбровьника били сю вазда вирьни и
прѣсрьдчьни приѣтелье нашимь прьвимь и намь, и к томѹ.
що имь рать зада и мирь привржѥ и правимь нимь великѹ
злобѹ и щетѹ ѹчинити повели Ѡстоѣ, бивши краль Босни,
ѡбьнаидосмо, да имь ѥ все сѹпротивь богѹ и правьди зли
ѹчиниль и велике клетви побиль и записе, кое сѹ ѹчинили и
записали господа прьва босаньска, рашька и срьпьска градѹ
Дѹбровникѹ наши родителье и прародителье и все вельможье
босаньске потврьдили, и хотише, безправьдено да нимь по-
мете и потворѣи а безь ниеднога нихь злога ѹзрока, а все
този чисто и ѡтворено ѡбьнаидосмо. и тѹи доиде кральствѹ
ми властелинь и поклисарь славнога града Дѹбровника кнезь

Iz povelje bosanskog kralja Tvrtka II Kotromanića pisane na Ivanjdan, 24. juna 1405. godine. Tu su tri prethodne gospode: bosanska, raška i srbska.

Ime CERAUNI izvedeno je je CER. To je prosta punoznačna riječ kelt-skog (gaelik) jezika:

- CER = CEAR (1)
- CEAR = KRV, POTOMAK, ROD, RASA (2)
- CEARA = BOJA KRVI, CRVEN (3)

A sad idemo malo u mitologiju i mitološka imena:

“*Euzebije od Plutarha kaže da je CERBERUS Sunce. CERBERUS je upravo Kir-Abor, boravište Sunca, oca svjetlosti”* (4)

Korijen u riječi CERBERUS je CER, a korijen riječi je nosilac osnovnog značenja svake riječi: CERBERUS znači SUNCE.

KEREN: “KEREN Keren i KERENUS, od Grka Γερανος, plemenita ptica, bješe najpoštovanija od svih. To je titula Sunca lično: Apolo bješe zvan Cranëus i Carnëus, što nije drugo do Ceranëus, vrhovno božanstvo, gospodar svjetlosti.” (5)

KEREN ili KERENUS je grčko GERANOS. Tračko GERMA je TOPLOTA, a ona dolazi od SUNCA. Korijen tračkog GERMA je GER od kojeg je preko oblika GERA izvedeno savremeno srbsko ŽERA, a to je VATRA, a VATRA je SUNCE. I šta vidimo? Vidimo da je CER ime SUNCA, a CER je isto kao i CEAR i sve je CRVENO. Boja vatre je CRVENA, a Sunce je VATRA.

Pošto je CER istog značenja kao i CEAR, znači da i CER znači CRVEN. Drvo hrasta CERA (Quercus cerris) je ružičasto, crvenkasto. CEROV list u jesen je izrazito CRVEN. Latinsko CERRIS zadržalo je samo prenesena značenje keltskog CER: ljut, žestok, gnjevan, žučan, opor, gorak (osobine čovjeka pri ovakvim eksplozivnim osjećanjima je CRVENILO izazvano prejakim uzbuđenjem). Savremeno srbsko CRVEN izvedeno je od CER-VEN: CER > KER > KERVEN > ČERVEN > CRVEN.

Keltsko (gaelik) CEARB je KLANJE, KRVOPROLIĆE, a gdje je krvoproliće, tu je sve CRVENO. (6)

Kod Kelta mrkva je dobila ime po svom korijenu CER: CEARACAN = Skirrets (daucus carota): “Name applied to the roots of these and curran earraich.” (7)

Mrkva je crvenkasta. Ta boja mrkvi dolazi od mnogog KAROTINA (Carotene, eng.). U kartama za igranje KARO je CRVENA boja, a na francuskom je CARREAU. Tako dolazimo do zaključka:

CER = CEAR = KEREN = KERENUS = CARREAU = KARO = CRVEN = VATREN = SUNCE.

Kanarisko (Kannada/Canarese/Kanarese) KARA znači RUKA, ali isto-vremeno znači VARNICA, ISKRA, SVJETLOSNI ZRAK (8).

Sanskritsko KARA (कर) je RUKA i SUNČEV ZRAK. Sanskritsko CARA (चर) je ŽIVOTNO, POKRETNO, BIT, BIĆE.

Sanskritsko KARA, kanarisko KARAM, keltsko i srbsko KARAN imaju isti korijen KAR-. Smisao riječi KAR u starini se govorio i pisao na više načina: CAR, CAER, ZAR, ZER, GER, CER, SER.

Mrkva je ŠARGAREPA: ŠAR-GA- REPA. Ovo ŠAR je SAR sto je isto kao ZAR. Zašto se u riječi SARGAREPA nalazi riječ SAR, tj. ZAR, tj. SVJETLOST? Zato jer je ZARNA, tj. ŽARNA sa puno KAROTINA.

Zanimljivo je porijeklo engleskog CHERRY (trešnja, višnja). Kažu za CHERRY da je porijeklo riječi od starofrancuskog CHERISE, srednjevijekovnog latinskog (otkud latinski u srednjem vijeku!?) CERESIJA koje potiče od grčkog KERASOS što bukvalno znači “trešnjevo drvo”. A jasno je: englesko CHERRY potiče je od keltskog (srbskog) CER, koje je preko oblika KER palatalizacijom dalo ČER od kojeg potiče CRVEN. Zar nisu sve CHERRIES crvene?

I nakon svega kako povezati CERUANE sa RAŠANIMA? Vrlo lako!

Sanskritsko RASYA znači KRV (10). Kanarisko RASHMI (RAŠMI) je ZRAKA, SVJETLINA (12):

a) kanariski: RASHMI (RAŠMI) = SVJETLOSNI, SVJETLOST
b) RAH > RAHANI > RAHNI = RAŠNI = SJAJNI, BLJEŠTAVI.
c) CER = CEAR = KRV = CRVEN, POTOMAK = ROD = RASA
d) CEARA = CRVEN
e) CERUANI = CRVENI
f) RASYA = CRVEN

“Fizičke karakteristike Tračana, gdje je utvrdjen običaj iz šestog vijeka stare ere, Ksenofan uzgred ukazuje na plave oči i crvenu kosu kao stereo-

tipne osobine kada raspravlja o tome da li se fiziononomske osobine Etiopljana i Tračani odnose na njihove bogove." (14) (Xenophanes, Fr. A15, 16)

Tako Mavro Orbin na naslovnoj strani svoje knjige "Karaljevstvo Slovena" piše: "...DALMATIA, CROATIA, BOSNA, SERVIA, RASSIA, BVLGARIA". To znači da u srednjem vijeku Rašani i Srbi nisu bili isto u dananjem smislu Srbstva, jer su Rašani bili starosjedioci Balkana, potomci domorodačkih Kelta (Tračana), dok su ondašnji Srbi, kao dio pridošlih Slovena, bili skitizirani potomci Tračana (Kelta).

Prije stvaranja države Stefana Nemanje vjera Rašana, većine Srba i većine Hrvata bilo je dvovjerno krstjanstvo. Stvaranjem države Nemanjića postepeno se mijenja ime Rašanima u Raškoj, Starom Vlahu i ostalim dijelovima današnje Srbije.Tako se svi Rašani u Srbiji poistovjećuju sa Srbima, jer su do tog vremena sa Srbima slovenskog porijekla već imali isti jezik, iste običaje i istu hrišćansku pravoslavnu vjeru. Padom Bosne pod Turke srbsko ime prenosi se i na Rašane zapadno od Drine. Kod rimokatoličkih pisaca nazivi Rašani, Vlasi i Morovlasi uvijek su se odnosili na Srbe.

Rimokatolička crkva je pokatoličene Rašane pretvorila u Hrvate, krvave neprijatelje današnjih Rašana.

Prvo pominjanje Rašana) je iz vremena asirskog cara Tiglath-Pilesera III (8. vijek stare ere):

"He also subdued the Rashani and Bit-Amukkhani." (15)
"On je takođe potčinio Rašane i Bit-Amukane."

Zemlja ovih Rašana bila je u Maloj Aziji. U ono vrijeme tu su boravili Brigi i Kimbri.

Drugo pominjanje Rašana je iz 1346. godine (16) u pismu rimskog pape Klemensa VI (papa od 1342 - 1352). Ovim pismom papa obavjestava da postavlja dumanjskog biskupa Ivana i preporučuje ga splitskom nadbiskupu i banu Stefanu II Kotromaniću:

"… *archiepiscopo Spalatensi et Stephano Bano principi Rasciensi (Bosnensi)."*

Prevod: *"…arhiepiskopu splitskom i Stefanu Banu starješini Rašana (Bošnjana)."*

Islamizirani Rašani postali su Bošnjaci, veliki mrzitelji današnjih Rašana.

……………………………

(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 188.

(2) Ibid. pg. 181.

(3) Ibid.

(4) William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, pg. 95.

(5) Ibid. pg. 96.

(6) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 181.

(7) Ibid.

(8) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 831.

(9) Ibid. pg. 252.

(10) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 871.

(11) Ibid. pg. 830.

(12) Ibid. pg. 831.

(13) Joseph E. Skinner, The Invention of Greek Ethnography: From Homer to Herodotus, Oxford – New York, Oxford University Press, 2012, pg. 85.

(14) C. H. W. Johns, Ancient Babylonia, Chapter VIII, University Press, Cambridge, 1913, pg. 115.

(15) Vasilije Derić, O Srpskom imenu po zapadnijem krajevima našega naroda, Biograd, Državna štamparija Kraljevine Srbije, 1900, str. 22.

PELAZGI

PELEG je peti od Noja, četvrti od Sema. Rođen je 2557. godine i nakon 237 godina života umro 2320. godine.

Ime PELEG (Péleg, Páleg) kažu da znači “dio, dioba, podjela”. Značenje su našli u sljedećem citatu Biblije:

“A Arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera. A Everu se rodiše dva sina: jednom bješe ime Peleg, jer se u njegovo vrijeme razdijeli zemlja, a bratu njegovom ime Jektan.” (Stvaranje,10,24-25)

U vrijeme PELEGOVOG rođenja srušena je vavilonska kula i ondašnjim narodima zemlje Sinare (Sumera) zemljotresima je razdijeljena zemlja na kontinente, srušena vavilonska kula, te su se odatle razilazili na sve strane. Dakle je to bilo oko 2557. godine st. ere, u stotoj godini nakon opšteg potopa. PELEG je dobio ime u spomen te diobe naroda i zemlje po narodima, ali ime PELEG ne znači “dio, dioba, podjela”.

Pri podjeli zemlje, parcele se obilježavaju kamenim međašima zvanim mejnici: mejnik je BELEG (ek.) koji BELEŽI pravac međe kao granice između razdijeljenih parcela. Mejnik je BELEG, a kamen je PELA (pélla, πέλλα). Riječ PELA nije iz grčkog jezika. Drevni grad PELA u staroj Makedoniji bio je grad PELAZGA.

BELEG i PELEG znače isto: ZNAK. Tako je isto BELA i PELA, BELAZGI i PELAZGI.

Da li je starija riječ: BELEG ili riječ PELEG? Kako to znati? Znaćemo po jeziku Sumeraca, jer je to stariji jezik sa starijim riječima.

Sumersko BAL znači USPRAVITI, POSADITI (1), a znamo da se svaki BELEG ili PELEG uspravlja i pobija u zemlju. Šumersko BALAG = BALANGU, jednina od BALAGGU “krik rata” (2). BALAG je BELEG na granici zemlje i on je NAPOMENA i OPOMENA na rat strancima koji dođu do granice te zemlje.

Sanskritsko BALATE (BAL) je SPOMENUTI, NAPOMENUTI (engleski: mention). Posađeni BELEG (PELEG) upravo služi za to, baš kao i svaki SPOMENIK. Dakle je od oblika BELEG i PELEG starije sumersko-sanskritka osnova BAL (glasovi **B** i **P** isti su po mjestu izgovora i kad je u pitanju jednačenje po zvučnosti lako prelaze jedan u drugog).

PELAZGI su grana Tračana (Cimerijana), te su krvno dio današnjih Srba, kao što su dio i dijela današnjih Bugara, Bošnjaka, Crnogoraca, Hrvata, Grka i Italijana, pa i dijela današnjih Šiptara.

Pelagonija bijaše matična zemlja istorijskih Pelazga, ali dolaskom Helena i pod helenskim pritiskom Pelazgi su se naseljeljavali po Kananu i po ostrvima Mediterana jugozapadno od Malte (Pelagie Island), te ih je bilo i na području Adrijatika.

Poluostrvo PELJEŠAC i ostrvo PELAGOSA (kasnije Pelagruža, današnja Palagruža) pelaški su toponimi.

Maloazijski Lelegezi bili su ogranak Pelazga. Značenje imena LELEGEZ nalazimo u jezicima nekih naroda Afrike. To su narod Caffres sa Madagaskara i juga Afrike, narodi Kossa, Jolof i narod Madagaskara.

Caffres: Lelanga = Sunce (3)
Madagaskar: lelaffu = vatra (4)
Kossa: Lélanga = Sunce (5)
Jolofs: lelegh = dan (6)

Tako vidimo da je ime LELEGEZ vezano za Sunce, kao što je to izvorno znacenje i rijeci BELEG: svaki BELEH mora biti VIDLJI, dakle je BIJEL, SJAJAN. U 4. vijeku stare ere na dijelu prostora današnje Italije živio je narod *Peligni (Pelignians, Paeligni, Peligni)*. Vrhovni bog *Peligna* bio je *Jupiter Pelino* ili *Jupiter Paleno (Jupiter Palenos, lat.).* Njihova boginja je *Pelina* ili *Palinea*. Po ovim bogovima hrišćani uvode *Svetog Pelina (St. Pelino ili St. Pelinus, Pelinus of Brindisi).* Pogledajmo: Jupiter *Pelino* - boginja *Pele (Pela):* isti korijen, isto značenje: *vatra*, *svjetlost*.

"Fornander, u 'Polinezijska rasa', kaže: 'U havajskom Pele je boginja vatre koja prebiva u vulkana...U tahitskom Pere je vulkan'." (7)

Ime polinezijske boginje *Pele* istog je korijena i istog značenja kao i ime peligninskog boga Jupiter *Pelino* ili Jupiter *Palino*, isto kao keltsko *Bela, Belen,* isto kao spartansko *Bela*, isto kao vavilonsko *Bel*, isto kao srbski *Beli (Vid)* ili *Belobog,* isto kao i srbsko *pelin* koje je izvedeno od korijena *pel-* kao i srbsko *plamen*, a osnovno značenje svega nabrojanog je *vatra.* To je takođe značenje imena PELAZG, PELAZGI: VIDNI, SJAJNI, SVIJETLI, VA-TRENI.

Keltski (velški) PÊL znači KRETAJUĆE TIJELO, LOPTA (8). Zar Sunce nije najuočljivije i najznačajnije KRETAJUĆE TIJELO I LOPTA?

Saksonsko PELL je isto što i PALL (9) koje je istoznačno saksonskom PAÆL što znači PURPURAN. (10) To isto znače i latinsko PELAGIA i PELAGIUM. (11)

I na kraju: u narodnom govoru Bosanaca i dalje traje stara riječ PELESIJA. To je zemljište na kojem nema ništa, golet. Zašto se zove PELESIJA? Zato jer je golet, sve se vidi, puno je svjetla, puno je SUNCA PELE.

…………………………

(1) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, Leipzig, 1907. pg. 51.

(2) Ibid.

(3-6) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Apendix B, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 84-87.

(7) William Drake Westervelt, Hawaiian Legends of Volcanoes, Boston, G.H. Ellis Press, 1916, pg. 67.

(8) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 225.

(9) Rev. Joseph Bosworth, A Compendious Anglo-Saxon and English Dictionary, London, John Russell Smith, 1855. pg. 182.

(10) Ibid. pg. 181.

(11) Charleton T. Lewis, A Latin Dictionary, New York, Oxford University Press, 2002, pg. 1324.

MOROVLASI

Morlaci ili Morovlasi (talijanski: Morlacchi, grčki: Μαυροβλάχοι) pominju se od sredine srednjeg vijeka. To je ime nomadskih pastira koji su živjeli po planinama u zaleđu Jadranskog mora, od Epira do Istre, a najviše po Dinaridima.

Ko su bili ovi MORLACI, to će nam kazati riječi keltskog gaelik dijalekta: gaelik MÒR znači VELIK, MOĆAN, VISOK, VELIK, KRŠAN, PLEMENIT (1). Keltsko MOR nalazi se u srpskom MORGA (visoka motka) i MORAVA (od MOR-ABA: moćna rijeka).

MOR - O - VLAH

Riječ VLAH je od keltskog VLA koje u gaeliku glasi ULA. Treba da imamo na umu da je nekadašnje keltsko V u gaeliku zamijenjeno sa U, te je gaelik ULA, što znači BRADA, VRLO ČIČKAVA KOSA i vrsta DUGE TRAVE (2), nekad bilo VLA. Riječ VLA je osnova u srpskom VLAS (brade, kose ili trave).

Pogledajmo i ovo: gaelik ULACH znači BRADA, BRADAT (3). Pošto je u gaeliku staro keltsko V prešlo u glas U, to znači da je današnje gaelik ULACH nekad glasilo VLACH: ULACH = VLACH.

VLASI su bili VLASATI, KOSATI i dokaz tome su perčini kod Srba koje je silom, najvjerovatnije po nečijoj naredbi, postrigao Karađorđe u Prvom srpskom ustanku. Stari seoski Srbi srednje Bosne nosili su perčine sve do stvaranja Kraljevine SHS.

Tako po smislu kelstkog MOROVLAH znači VELIK, MOĆAN, VISOK, VELIK, KRŠAN, PLEMENIT I KOSAT.

Drugo značenje naziva MOROVLAH je po grčkom Μαυροβλάχοι. Ovo grčko "Μαυρο" danas prevode kao CRN, ali smijao riječi CRN može da se odnosi na karakter. Tako su neki strani autori grčko "Μαυρο" tumačili kao "nemoralan, mizerija, ološ, šljam" (3), te grčko Μαυροβλάχοι pokazuje emotivni stav Grka prema VLASIMA.

Treće značenje imena MOROVLAH je po latinskom srednjeg vijeka: MORLAQUE. Latinsko LAQUE je osnova za latinske riječi kao LAQUEŌ što znači UKRASITI SE PLOČASTIM POKRIVAČEM (4). O čemu se ovdje radi? To su TOKE, ukrasni oklop MOROVLAHA.

I na kraju talijansko MORLACCHI u kojem ovo LACCHI u riječi LAC-CHE nosi značenje SLUGA, NISKOG RANGA, PJEŠAK (5), dakle je VLAH opisan kao NAJAMNIK I VOJNIK.

Grk MOROVLAHE gleda sa prezirivom mržnjom, Latin sa pohlepom, Talijan sa službom sluge i najamnika.

MOROVLASI su porijeklom Kelti, tj. Tračani (domorodački Iliri), jer su Kelti Cimerijani, a Cimerijani i Tračani su isti narod (vidi: Strabo,I,3,21; XII,1,8).

....

(1) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 404.

(2) Ib., p. 581.

(3) Camille Dreyfus and André Berthelot, La Grande encyclopédie : inventaire raisonné des sciences, des lettres et des arts, Tome 24, Paris, Société Anonyme De La Grande Encyclopédie, 1886, p. 354.

(4) Oxford Latin Dictionary, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 1002.

(5) Hjalmar Edgren, An Italian And English Dictionary, New York, henry Holt and Company, 1901, p. 270.

BRIONI

Brioni

Govore strani i domaći državni istoričari novijeg i savremenog doba da su u jadranskom primorju živjeli Iliri koji su, kažu, bili preci današnjih Šiptara. Nije istina, lažu! Ko su bili Iliri pokazaće i ime ostrva BRIONI. To su ona čuvena Titova ostrva u Jadranu kod Istre. Zašto su ostrva nazvana BRIONI i čija je to riječ? Pogledajmo: keltsko (gaelik) BRIONN znači LJEPOTA. (1)

Oblik BRIONN (BRION) je nominativ jednine, a BRIONNI, tj. BRIONI su oblik množine, jer je to grupa LIJEPIH ostrva. To je keltska (tračka) riječ, jer Kelti su Cimbri (Cimerijani) i istog su porijekla kao i Talijani: od Talmaza!

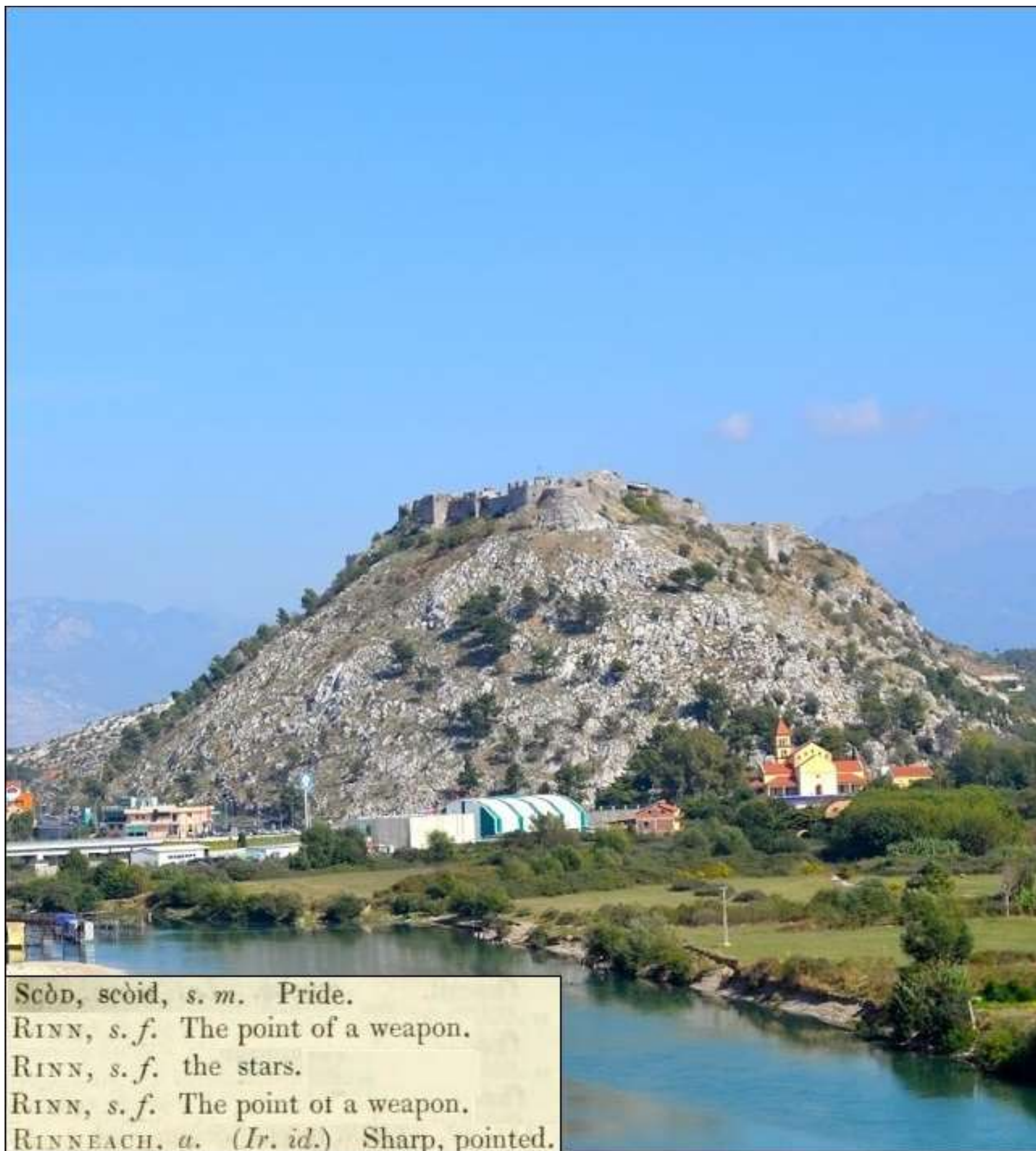
Ilira kao posebnog naroda nije bilo (postojala je Ilirija kao oblast), već su to domorodačka plemena Tračana koji su potomci Talmaza zvanog Tilmak, Tilmik, Tilmek, Tulmez, Tiroš, Taur. On bješe sin Togarmin (Thorgamin, Torhgamin), unuk Gomerov, praunuk Jafetov, čukununuk Nojev. Tračani i Cimerijani bili su jedan narod (vidi: Strabo, I,3,21; XIII,1,8).

I čujte, Srbi i počujte Hrvati i Bošnjaci: vaši istoričari tuđe su sluge i dušmani su vaši, jer vam kriju istinu o genezi vašeg istinitog porijekla. Jeste u 6. vijeku bila invazija Slovena, jesu se ratničke grupe Slovena nastanjivale na Balkanu sve do početka 9. vijeka, ali većinskom dijelu tih Slovena originalni korijeni su sa Balkana.

....

(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Volume 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 124.

SKADAR - KELTSKO IME

SCÒD, scòid, *s. m.* Pride.
RINN, *s. f.* The point of a weapon.
RINN, *s. f.* the stars.
RINN, *s. f.* The point of a weapon.
RINNEACH, *a.* (*Ir. id.*) Sharp, pointed.

Na šiljku brijega ponosno stoji stara keltska tvrđava Skodrinn.

Shkodra's coin

Novac iz Skodriona.

Keltsko (gaelik) SCOD (SKOD) = PONOS (1).

Keltsko (gaelik) RINN = ŠILJAK, VRH, ZVIJEZDA (2).

Keltsko (gaelik) RINNEACH = ZAŠILJEN, ŠILJAT (3).

SCOD-RINN > PONOSNI VRH, PONOSNA ZVIJEZDA, GLAVA ZEMLJE

Na novcu piše SKODRINON (oblik genitiva): SCODRINON (Σκοδρινῶν) = PONOS VRHA

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 489.

(2) Ibid, pg. 465.

(3) Ibid.

DUKLJA

Duklja (Doclea, lat.).

Keltsko (gaelik) DU (1) = ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, OBLAST, STANIŠTE. Keltsko (gaelik) DUGH (od DU) (2) = ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, OBLAST, STANIŠTE:

a) DU > DUGH > DUKH > DUK
b) DUK-LIA > DUKLJA
c) DUC = DUK = BRDO, BRIJEG, GORA (3)

DUKLJA je ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, BREGOVITA OBLAST, STANIŠTE CIMBRA (SIMBRA ili KELTA) DUKLJANA (u poljskoj Galiciji postoji keltski grad DUKLA).

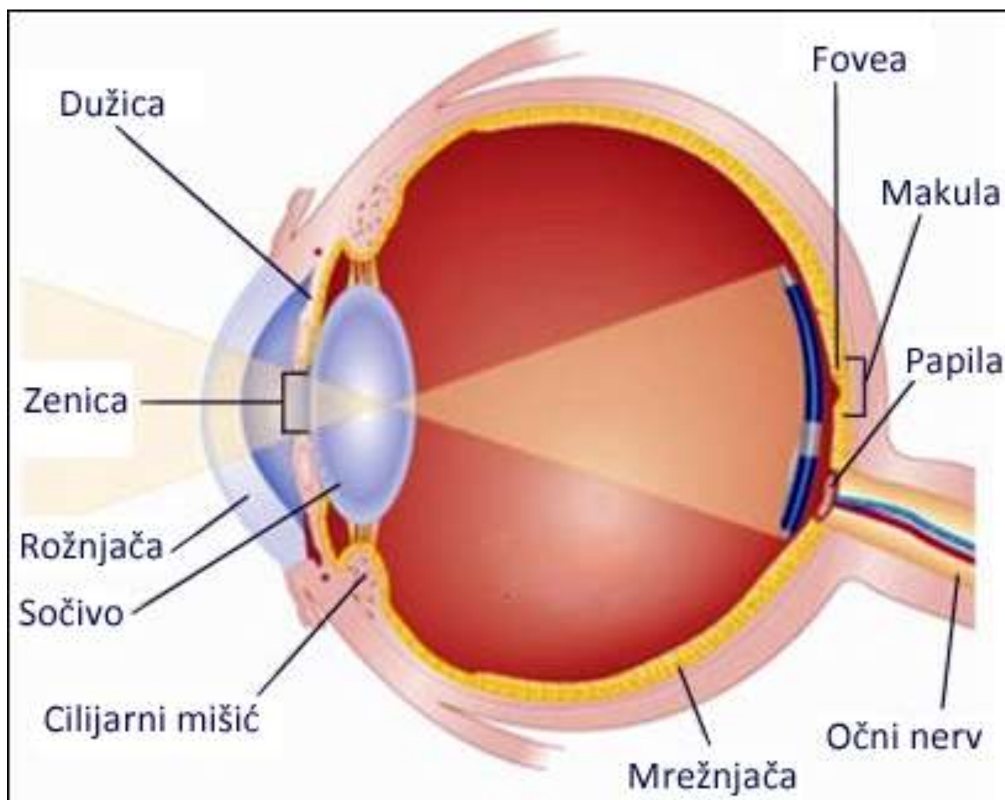
....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 214.

(2) Ibid.

(3) Ibid. gp. 214.

ZENICA - KELTSKA RIJEČ

Očna zenica

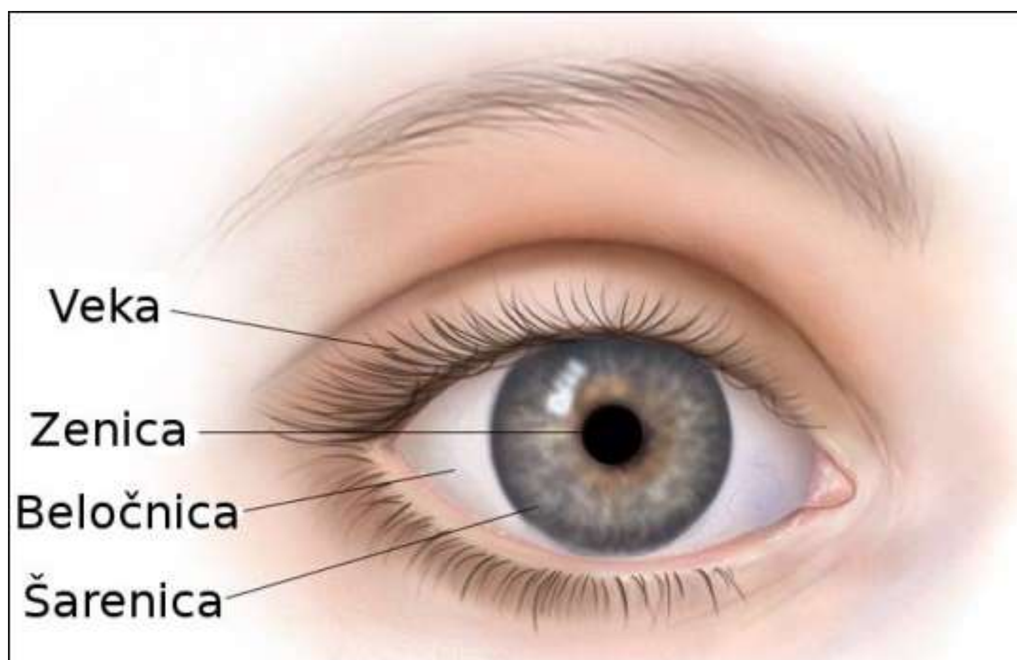
Na Bilinom polju 8. aprila 1203. god. održan je Bilinopoljski SABOR. Sazvan je zbog papinih optužbi protiv Kulina bana i dvovjernih bosanskih krstjana da su jeretici.

Ime BILINO polje je ikavski oblik ekavskog BELINO polje. BILINI (BELINI, BELINUS, BELENUS, BELENOS, BEL, BELI MAWR) bio je keltski bog Sunca.

BILINO polje je u centru današnje Zenice. Bila je to livada sve do sedamdesetih godina prošlog vijeka kad je tu izgrađen stadion FK "Čelik" i tu se i danas SABIRE narod da gleda utakmice.

Dakle: SABOR je bio na BILINOM polju u ZENICI. ime ZENICA je od keltske (velške) riječi SENEDD (1) što znači SENAT, SINOD, SABIRANJE, SABOR:

SENNED > ZENED > ZENEDA > ZENETA > ZENITA > ZENICA

Zenica oka sabire svjetlost.

ZENICA oka PRIKUPLJA i SABIRE svjetlost usmjeravajući je ka očnom živcu. ZENICA je mjesto SABIRANJA, mjesto SABORA.

Grb grada Zenice u vrijeme Titove Jugoslavije.

....

(1) Spurrell's Welsh-English Dictionary, Tewlfth Edition, Edited by J. Bodvan Anwil, Tarmarten, W. Spurrell & Son, 1934, pg. 339.

VRANDUK

Pogled na Vranduk.

Stari grad i tvrđava Vranduk malo je mjesto na brdu u klancu sa lijeve strane rijeke Bosne, oko 10 km sjeverno od Zenice (srednja Bosna). Ime *Vranduk* je keltskog porijekla, po keltskom bogu branitelju i zaštitniku Branu, Bradusu (Branku): *Bran* > *Brandus* > *Branduk* > *Vranduk*. Kelti su gavrana zvali *bran*, a znamo da je gavran *vran*. *Gavran* i *vrana* pripadaju istom rodu *(Corvus, lat.)*. I gavranovi i vrane imaju svoj "govor", te svakog nepoznatog uljeza na svojoj teritoriju imenuju određenim glasovnim znakom opasnosti, obavještavajući tako sve članove svoje družine o pridošlom strancu. Tako je i gavran nazvan *bran,* jer je svojim znakom opasnosti branio i Kelte.

Pošto keltsko (gaelik) DUK, DUCA (3) = BRDO, BRIJEG, ime VRANDUK znači BRDO GAVRANOVO.

……………………….

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 214.

BOKA KOTORSKA

Bokile (jarac)

"**bòkile** m (Vuk, Grbalj) 'ime jarcu'. Upór. beko, a. 1302. *carnes de beco* u Dubrovniku i frč. *bükk* > fr. *bouc*. Daničić pomišlja na tal. *bocca* 'sulud', što ne odgovara značenju." (1)

Eto ne znaju, neće ili ne smiju da kažu, jer keltsko (gaelik) BOC (2) znači JARAC. Zašto je jarac BOK? Zato jer ima IZRASLINE u vidu ROGOVA: keltsko (gaelik) BOC znači ŽULJ, PLIK, ISPUPČENJE, IZRAZLINA, IZBOČINA. (3)

Otkud keltska riječ u crnogorskom Grblju? Zato jer su domorodački Kelti bili Iliri, a nisu Iliri bili Šipitari.

Boka Kotorska

Tu je i BOKA (Kotorska)? Čija je riječ BOKA? Opet keltska (gaelik), jer gaelik BOC znači i ŽULJ, PLIK, ISPUPČENJE, IZRAZLINA, IZBOČINA. (3)

Zar BOKA (Kotorska) nije vodeno ISPUPČENJE, IZBOČINA?

Gaelik BOC isto je srbskom BOKA (trn), BOK, BOKOR.

………………………..

(1) *P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 184.*

(2) *Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, pg. 75.*

(3) *Ibid.*

RISAN

Risan je sa tri strane blokiran liticama okomitih brda.

Izvor imena RISAN je velško (brigijsko, keltsko) RHYS što znači TJESNAC, ŠKRIPAC, BARIJERA, BLOKADA (1).

……………………………

(1) William Owen Pughe, A dictionary of the Welsh language, Vol. II., Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 491.

ULCINJ

P. Skok povezuje ime ULCINJ sa i šiptarskom riječju "ulk" što znači "vuk" (1). Kako je to Skok povezao, mislim da to ni njemu nije bilo jasno.

Kod rimskog istoričara Livija (Livy) ULCINJ je OLCINI, OLCINIUM (2). Po Pliniju Starijem (Pliny) ULCINJ se prvo zvao COLCHINIUM (KOLCINI-JUM), jer je osnovan od Kolčijana iz crnomorskog Kolčijskog zaljeva (današnja obalska Gruzija) (3). Imena KOLCHINIUM i ULCINJ su iz jezika Cimerijana, tj. Tračana, odnosno Kelta:

- keltski (gaelik) COL = PREPREKA, SMETNJA (4)
- keltski (gaelik) CHIN = RAST = CEANN (5)
- keltski (gaelik) CEANN = GLAVA, VIS, ISPUPČENJE (6)

COL+ CHINN > COLCHINN = KOLČIN = VISOKA PREPREKA, VISOKA SMETNJA.

Ketski (gaelik) OLC = ZAO, RAZORNOST, ŠTETA, OZLJEDA (7)
Starokeltsko INN = TALAS (8)

OLC + INN > OLCINN > ULCINJ = ZLI TALASI, RAZORNI TALASI.

Da je značenje keltskog imena OLCINN tačno (ZLI, RAZORNI TALASI) svjedoči i grčko ime Ulcinja: OULIKINION (Ουλκίνιον) u kojem korijen OUL- (Ουλ-) u riječi Ουλαφὸς (od “οῦλος”) nosi značenje RAZORNO (9).

……………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 541.

(2) Livy, 45, 26, 1-2.

(3) Pliny, 3, 26.

(4) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 135.

(5) Ibid., p. 112.

(6) Ibid., p. 105.

(7) Ibid., p. 433.

(8) Ibid., p. 325.

(9) John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, p. 428.

KOTOR

Tvrdjava u Kotoru.

“Cathair is a name associated with the sites of many cities and muinntirs in the territories of the Britons and the Picts. Etymologists insist that it represents two words – (I) Cathair (Brit. Caer, Latin Castrum), a fort; seen in ‘Caerleon,’ Fortified camp of the Legions; and in ‘Chaer Pheris’ the thirteenth-century Dun-Fres (Dumfries), Fort of the Frisians. (2) Cathair (Welsh Cadair, Latin Cathedra, a chair, particularly a bishop’s Cathedra or Chair.” (1)

"Čini se, međutim, da je bila samo jedna riječ 'katar', koja je tokom vremenom primila sporedno značenje, ne sa značenjem tvrđave, već sjedišta zaštićenog tvđravom. Ni u jednom smislu 'katar' nije bila episkopalna riječ. Korištena je vijekovima prije uspostavljanja monarhističkog ili eparhijskog biskupa sa njegovim službenim 'katedra'. To nije Stolica biskupa, već Stolica abova koji je bio autoritet u zemlji Pikta kroz mnoge duge vijekove." (1)

“**kotar**, m Vuk ‘1° plot oko stoga sijena za obranu od stada, ‘nešto spleteno od pruća’, na *-ina* kotàrina (Lika) ‘ograđeno mjesto u kojem je zdjeveno sijeno’.

....
....
....

Stari Kotor

Zatim *kotar* m (1423) u vrlo starom značenju 'territórium, međa, kraj, srez'.
....
....
....

Osnovno je kot od ie. korijena **get-*, prijevoj **qot-* / **qat-*, koji znači 'pleterni rad, za stanovanje'. Paralele su u avesti *kata-* 'komora, kiljer', nperz. *kad* 'kuća, got. *hepjō* 'komora', njem. *Hütte*, stengi, *cote*, sanskrt. particip cotant 'sakrivajući'. " (2)

Piktsko *cathair* ima isto značenje i potiče od istog drevnog korijena kao i današnje srbsko *kotar*: *kraj*, *mjesto*, *crkvena oblast* u kojoj je episkopsko sjedište. Ali kako to dovesti u vezu sa zamkovima i tvrđavama? Vrlo prosto: u drevnoj istoriji oko sela podizane su zaštitne ograde u vidu kotara i od tih kotara oko sela proizašla su sva značenja piktske riječi *cathair* i savremene srbske riječi *kotar*, sve do latinske riječi *castrum* (zamak, tvđrava). I sad dolazi ono najglavnije:

“On the other hand, there are places in Pictland connected with the early Celtic missionaries called ‘Suidhe’, a seat and an alternative name among the people is ‘Cathair’.” (3)

“U drugu ruku, tamo su mjesta u zemlji Pikta povezana sa ranim kelt-skim misionarima zvana ‘sjedište’, stolica, i jedno alternativna ime u narodu je 'katar'.”

Piktsko (gaelik) *cathair* je *naselje*, *utvrđeni grad*, *sjedište*, *presto*, *tron.* (4)

Ime KOTOR (latinski: *Dekatera*, *Catarum*, *Catera*, *Ecaterum*, *Cattaro*) izvedeno je od iste osnove kao i piktsko CATHAIR.

……………………………

(1) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 1.

(2) P. Skok, P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 168.

(3) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 33.

(4) Neil M’Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 67.

KOMOVI, BERANE I KORITA

COMO, COUM velški znači KRUŽNA UDOLINA (1). Korijen je COM što znači SAVIJEN, KRUŽAN. (2)

Ime naselja BERANE u Crnoj Gori je po keltskom (velškom) BERAN, što znači BROŠ. (3)

Keltsko (velški) CORI (CORRIE) je udubljenje između brda: KORITO je UDUBLJENJE i po UDUBLJENOM KORITU teče rijeka. (4)

Korita u Hrvatskoj: Korita (Lipik), Korita (Mljet), Korita (Otok), Korita (Rakovica).

Korita u BiH: Korita (Bileća), Korita (Bosansko Grahovo), Korita (Ilijaš) Korita (Duvno).

Korita u Crnoj Gori: Ivanova Korita (Cetinje), Korita (Bijelo Polje), Korita (Podgorica).

Korita u Sloveniji: Korita (Idrija), Korita na Krasu.

Srbija: Novo Korito (Knjaževac).

……………………….

(1) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Chapter I, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 78.

(2) William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. pg. 66.

(3) Ibid. pg. 41.

(4) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Chapter I, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 81.

GRAB, GRABIA I GRBALJ

Grbalj

U svojoj “Istoriji prirode" Plinije Stariji spominje originalno ilirsko pleme GRABÆI (1) u oblasti kod Skadarskog jezera. Mnogo kasnije Napoleonov diplomata, istoričar i pisac François Pouqueville u knjizi “Grčka putovanja” (Voyage de la Grèce) spominje pleme GRABAI u oblasti GRABIA: “…les Grabai ou habitants de Grabia” tj. “…Grabæi ili stanovnici Grabie” (2).

Ko su ovi originalni Iliri GRABÆI u oblasti GRABIA kod Skadarskog jezera i šta bi moglo da bude značenje ovih imena? Idemo od sanskrita!

Sanskritsko GRABHA (ग्रभ) znači UZIMANJE, a sanskritsko GRRBH (गृभ्) znači GRABLJENJE, HVATANJE, VEZIVANJE. Sanskritsko GRRBH-NATI (गृभ्णाति) ili skraćeno GRAH (ग्रह्) takođe znači HVATANJE. Gle “slučajnosti”: dok raste GRAH se hvata za motku! Od riječi GRAH je GRAŠAK I njemu za HVATANJE služe male KUKE na vrhu stabljike.
I grožđe ima iste takve KUKE za HVATANJE.

Na engleskom “grožđe” je GRAPE. Riječ je nastala od starofrancuskog GRAPPE sa značenjem GRUMPULJA, a starije bukvalno značenje bilo je KUKA (3). Englesko GRAB znači GRABITI, UZETI I govore da je od šved-skog GRABBA što je blisko sanskritskom GRABH, vedski oblik, u kasnijoj

formi kao GRAH (4). I velško GRAB je GRUMPULJA, GROZD (5). Gaelik GRAB znači UPETLJATI, ZAUSTAVITI, ZADRŽATI (6).

Grah

Grožđe

Na engleskom “grožđe” je GRAPE. Riječ je nastala od starofrancuskog GRAPPE sa značenjem GRUMPULJA, a starije bukvalno značenje bilo je KUKA (3). Englesko GRAB znači GRABITI, UZETI I govore da je od švedskog GRABBA što je blisko sanskritskom GRABH, vedski oblik, u kasnijoj formi kao GRAH (4). I velško GRAB je GRUMPULJA, GROZD (5). Gaelik GRAB znači UPETLJATI, ZAUSTAVITI, ZADRŽATI (6).

Grab

I tako imamo GRABHA, GRAH, GRAPE, GRAB. Zar nije GRAB i vrsta crnogoričnog drveta (Carpinus betulus)? Kakve veze ima drvo GRAB sa prethodno nabrojanim riječima? Ima u UVRTANJU, UPETLJAVANJU grabovog stabla: GRAH se uvrće oko motke, GRAPPA se uvrće oko svog nosača, prsti se uvrću u obliku KUKE kad GRABE, tj. kad HVATAJU. Kakve to ima veze sa pravim ilirskim plemenom GRABÆI u ilirskom području GRABIA? Svaka KUKA kojom se GRABI ima GRBU. Riječ GRBA izvedena od GRAB. Pratimo:

a) GRAB > GRABA > GRBA
b) GRABIA > GRBIA > GRBAL > GRBALJ

U riječi GRABA između suglasničke grupe **R-B** izgubilo se **A**. To je svojevrsno *nepostojano **A**”* isto kao u riječima *borac – borca, momak – momka, dobar – dobrog*. Gubljenjem samoglasnika **A** od GRABAV postaje GRBAV, od GRABAVO postaje GRBAVO. Tako je od imena GRABIA postalo GRBIJA što je vremenom dalo GRBALJ. Promjena se desila najvjerovatnije u vrijeme slovenizacije domorodaca Balkana, dakle u vremenu od 6-9 vijeka: GRABÆI, GRABAEJI ili GRABLJANI su današnji GRBLJANI.

Kelti (od starine Brigi ili Frigi) isto su kao i Tračni. Pošto se riječ GRAB nalazi kod Kelta u velškom i gaeliku, a nalazi se i u srbskom, to je jasan dokaz da su ovi pravi Iliri GRABÆI (GRABLJANI) dio domorodačkog tračkog naroda od kojih potiču mnogi Srbi i svi današnji balkanski narodi postali od Srba.

U literaturi me GRBLJA nalaze u antičkom GRIPULI, GRISPULI, GRUPULI (rimskog Agruvium, Acruvium). GRIPULI ili GRUPULI su stari oblici riječi GRUMPULJA (velško GRAB). Današnje gaelik TRIOPUILL (7) znači GRUMPULJA, a izvedeno je upravo od keltsko-tračkog ili ilirskog GRIPULI (GRUPULI).

…………………………

(1) *Pliny, The Natural History, Volume I, Book III, Chap. 26, London, Henry G. Bohn, 1855, pg. 261.*

(2) *Par F.-C.-H.-L. Pouqueville, Voyage de la Grèce, Tome Troisième, Livre VIII, Chapitre IV, Paris, 1826, pg. 194.*

(3) *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. p. 242.*

(4) *Ibid. pg. 241.*

(5) *Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 155.*

(6) *R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 309.*

(7) *Ibid. pg. 661.*

GRAD BAR

Pogled prema visu iznad Bara

Keltsko (gaelik) BAR znači VRH, VIS (1).

....

(1) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 51.

CETINA I CETINJE

Sve što znaju kazati o imenu grada CETINJA jeste da je grad dobio ime po riječi CETINI koja je tu negdje izvirala, ponirala i nestala oko 17. vijeka. Rijeka CETINA i gradić istog imena postoje i u Dalmaciji, ali etimolozi ne znaju ni šta imena znače, ni iz čijeg jezika potiču.

Kako u jednom narodu može postojati lokalna riječ, a značenje te riječi lokalni ljudi ne znaju? Eto može i to iz ovog razloga: prvo je bio originalni domaći narod (mještani domorodci) i oni su u svom maternjem imali riječi CETINA i CETINJE. Onda u nekom vremenu dođe tu novi narod i potčini

Izvor rijeke Cetine u Dalmaciji.

domorodce pod svoju vlast. Domorodački narod vremenom se prilagođava došljacima i asimiluje se u došljake primajući njihov jezik i njihove običaje, ali isto tako suživotom sa domorodcima i došljaci vremenom prihvataju neke njihove riječi i običaje. Nakon nekoliko vijekova suživota ni potomci bivših domorodca ni potomci bivših osvajača nisu ono što su im preci bili, već sad

i bivši domorodci i bivši došljaci imaju isti jezik i iste običaje. Tako je stvoren novi narod.

Od pređašnjeg domorodačkog jezika ostane mnoštvo riječi čije je originalno značenje zaboravljeno, ali riječi ostanu u jezičkoj upotrebi. To se naročito očituje u toponimima. Takav je slučaj i sa imenima CETINA i CETI-NJE.

Iz čijeg domorodačkog jezika potiču toponimi CETINA i CETINJE? Po-tiču iz keltskog jezika:

a) keltsko (velško) CETYN = CIJEV, LULA (1),
b) keltsko (velško) CETHIN = MRAČAN, TAMAN, STRŠAN (2)

Nekadašnja rijeka CETINA kod CETINJA bila je PONORNICA, dakle je ne-stajala u PONORU koji je kao CIJEV. Pogledajmo izvor CETINE u Dalmaciji: ona izvire iz prirodne CIJEVI. Njen izvor je dubinom MRAČAN, TAMAN, STRAŠAN.

I ovo je jedan dokaz da su prije dolaska Slovena na Balkanu živjeli KELTI CIMBRI, koji su u starini bili isto što i TRAČANI, isto što i PEONCI, isto što i BRIGI. Dolazili su Rimljani pa se sve romaniziralo, dolazili GOTI (SKITI) i utapali se domorodce uz ostavljanje svog jezičko-kulturnog traga, a onda je počevši od 6. vijeka u par vijekova došlo desetine hiljada ratnika SLOVENA.

Ko su SLOVENI? To su uglavnom skitizirani KELTI i keltizirani SKITI, sarmatizirani KELTI i keltizirani SARMATI.

U jezičkim korijenima jednog jezika kriju se mnogi istorijski korijeni jednog naroda.

………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 51.

(2) Ibid.

BARA

Bara

BARA je teško prohodno, često i opasno neprohodno vodom natopljeno zemljište. Za srbsku riječ BARA Petar Skok kaže:

"***bara*** se nalazi u svim slavenskim jezicima, osim u polapskom i oba lužičká jezika. Posudiše je Madžari u Bačkoj *(bara)*, Cincari (*bară*, v. značenja kod Dalametre) i (Novogrci) : ngr. μπάρα u značenju koje stoji blizu bugarskom *bara*: '1° mala tekuća voda, potok, voda; 2° stajaća voda, lokva, blato'. Značajno je arb. *berrak* 'močvarna zemlja' koje pretpostavlja j slav. **bannjak* (v. gore). Po značenju mogla bi *bara* biti srodna sa *brna* f (v.) 'blato' < stslav. *brbnbje* (Bruckner). Nema paralela u baltičkoj grupi, a niti ie. veze nisu utvrđene. Mladenov je dovodi u vezu sa sanskrt. *barbura* m 'voda', gr. βόρβορος 'blato', što fonetski ne ide. Pomišlja se i na tursko (avarsko?) podrijetlo (*bare* 'močvara' kod Kamasinaca, tungusko *biral* 'rijeka'). Miklošič uporeduje s tršć. *baro* — furl, *bar* 'Büschel', što semasiološki ne ide." (1)

Etimolozi govore da engleskoj riječi BAR (što znači ŠIPKA) ne znaju etimološko porijeklo, te pretpostavljaju da je od srednjevijekovnog latinskog BARRA, kojem određuju značenje PREPREKA. U srednjem vijeku latinski je mrtav jezik, što znači da u starom latinskom te riječi uopšte nije bilo.

Odakle potiče englesko BAR sa značenjem SMETNJA, PREPREKA? Evo odakle: gaelik BARR > BARRAD = SMETNJA, PREPREKA. Isto to znači i portugalsko BARRA. (2)

Od korijena BAR- izvedeno je gaelik BARC (3) i to je srbsko BARKA (lađa). Korijen BAR je nosilac značenja SMETNJA, PREPREKA zato što imenuje pojam BARKA koja je PREPREKA vodi da uđe unutra.

I ovdje vidimo da je srbski jezik stariji od sanskrita, jer u sanskritu postoji samo riječ BARBURA sa uopštenim značenjem VODA, dok srbsko BARA takođe znači VODA, ali ne VODA uopšte, nego srbsko BARA preciznije imenuje BARLJIVO (VODENO) zemljište koje je opasna SMETNJA I PREPREKA normalnom kretanju. Može ono što je misaonim opisom savršenije i preciznije (srbsko BARA) postati od onog što je misaonim opisom uopštenije (sanskritsko BARBURA)? Ne može, nego je obrnuto: sanskritsko uopšteno BARBURA izvedeno je od srbskog preciznog BARA.

Pošto su Cimbri bili Kelti, a Kelti bili Srbi, tako su od srbskog (gaelik) BAR (BARR) izvedene srbske riječi BARA i BARKA, kao i portugalsko BARRA i englesko BAR. Da li je Skok to znao, ili nije, mi ne znamo, a ono što znamo je da se u njegovom objašnjenju porijekla srbske riječi BARA ni ne naslućuje da se radi o izvornoj srbskoj riječi.

………………………………

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga 1, JAZU, Zagreb, 1971. str. 109.

(2) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 53.

(3) Ibid, pg. 52.

BUNAR

Bunar

Državni etimolog zadnje Jugoslavije kaže:

“**bùnar**, gen. -ara (17. v.) = bunar, gen. -ara m (Vuk) ‘u istočnim stranama sinonim za zdenac < studenac (v.) = klàdenac (v.)’, odatle pridjev na -ski: bunarski (voda), augmentativ na -ina bunàrina f, radna imenica na -džija: bunardžija m = bunardžija (Kosmet) ‘zanatlija koji kopa bunare’. Opći balkanski turcizam (bunar ‘izvor, studenac’): bug., .arb. bunar. Također toponim.” (P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971, str. 236.)

I reče Skok i slaga da je riječ BUNAR balkanski turcizam, a Turci za BUNAR kažu PINAR. PINAR i BUNAR nije isto!

Sanskritsko BHU (भू) = POSTANJE, POČETAK POSTOJANJA, STVOREN, PROIZVEDEN, NICANJE, IZVORIŠTE, RAST. Sanskritsko BHUNA (भूना) = IZDAŠAN, OBILAN. Zar to nisu imena rijeke BUNE i njene pritoke BUNICE kod Mostara?

Pogledajmo i riječi iz keltskog gaelik jezika (1):

BU = pomoćni glagol BITI
BUN = KORIJEN
BUNADAS = ORIGINAL, OSNOVA,

BUNAICH = USTANOVLJEN, OSNOVAN,
BUNAIT = OSNOVA

Buna

BUNANTA = SNAGA, DOBRA OSNOVA
BUNACHAR = POVJERENJE
BUNAILTEACH = NEPOMIČAN, FIKSIRAN

Uporedimo li sanskritske riječi BHU i BHUNA sa navedenim keltskim riječima i srbskim riječima BUNAR, BUNA i BUNICA, vidimo da su im korijeni i značenja isti i kako može riječ BUNAR biti iz turskog jezika od turske riječi PINAR? Lažu psi, sve nam lažu i kroz laži manipulišu i vladaju narodom radi odnarođivanja i zatiranja naroda.

…………………………..

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 52-57.

BILEĆA

Sirijski grad Harran u starini zvao se Bileća.

U jednom biblijskom atlasu o gradu HARAN piše:

"It stands on the BELIK (the ancient BILECHA, or BALISSUS), a tributary of the Euphra-tes." (1)

"Stoji na rijeci BELIK (drevna BILEĆA ili BALISSUS), pritoci Eufrata."

Najstarije ime pomenute rijeke je BILEĆA, BALISSUS pa BELIK. Danas je to rijeka BALIKH. Pogledjmo porijeklo i značenje imena ove rijeke:

BIJEL (ijekavski) = BEL (ekavski) = BIL (ikavski) = BAL (semitski).

BIL je opisni pridjev srpskog ikavskog govora (ekavsko BEL ili ijekavsko BIJEL). Ikavskim su govorili BRIGI, te je kod njih BREG (BRIJEG) bio BRIG.

BIL-ET-JA > BILEĆA = BELEĆA, BIJELEĆA

U Hercegovini je grad BILEĆA. Niko traga tom imenu do danas nije odredio, a eto vidimo da to nije nikakav problem. Hercegovačka BILEĆA stoji na samom izvoru rijeke Trebišinjice čija je voda tu u BILIM vruljcima izbijala iz stijene. Ime Trebišnjice po gradu Trebinju novijeg je vremena kao i ime Trebinja.

Od 1968. god. Trebišnjica je pod vodom vještačkog Bilećkog jezera.

Najvjerovatnije se u starini Trebišnjica zvala BILEĆA, te po njoj i naselje BILEĆA dobilo ime. Ko je promijenio ime rijeke? Onaj ko je promjenio mnoštvo imena toponimima Balkana: crkva preko svojih istoriografa i kartografa, jer BILEĆA pokazuje da su tu živjeli ILIRI BRIGI, tj. TRAČANI, tj. KELTI kao što su neki BRIGI boravili i u Maloj Aziji.

………………………..

(1) The Bible atlas of maps and plans to illustrate the geography and topography of the Old and New Testaments and the Apocrypha, Sixth Edition, Society for promoting Christian knowledge, London, 1900, pg. 17.

VRBAS

Vrbas

Danas govore kako je to od "slovenske" riječi VRBA, mada je Skok pretpostavio da bi moglo biti od antičkih imena ove rijeke: URPANUS i URBASSUS (1).

Istorija kaže da su Brigi bili Tračani, a to je isto kao i Kelti jer su govorili istim jezikom. Pošto keltsko (gaelik) UR znači ZELEN (2) i BAN znači BIJEL, SVIJETAL, SJAJAN (3), od tog je nastalo ime URBAN.

Keltsko-tračko B iz imena URBAN kod Rimljana je dalo P i sa latinskim sufiksom -US pisano je URPANUS. Latinsko URBASSUS je koruptirani oblik keltsko-tračkog URBAN.

U periodu slovenizacije URBAN je dao prvo oblik VRBAN a potom oblik VRBAS (u govoru je keltsko-tračko U prešlo u V). To je još jasnije na primjeru latinskog URBASSUS: prelaskom početnog U u V dobijeno je VRBASSUS, da bi se vremenom skraćenjem nastavka dobilo VRBAS.

Iako riječ VRBAS oblikom liči na riječ VRBA, ipak nije postala od riječi VRBA (i VRBA je keltsko-tračka riječ izvedena od keltsko-tračkog UR (zelen) i BA (bara, voda).

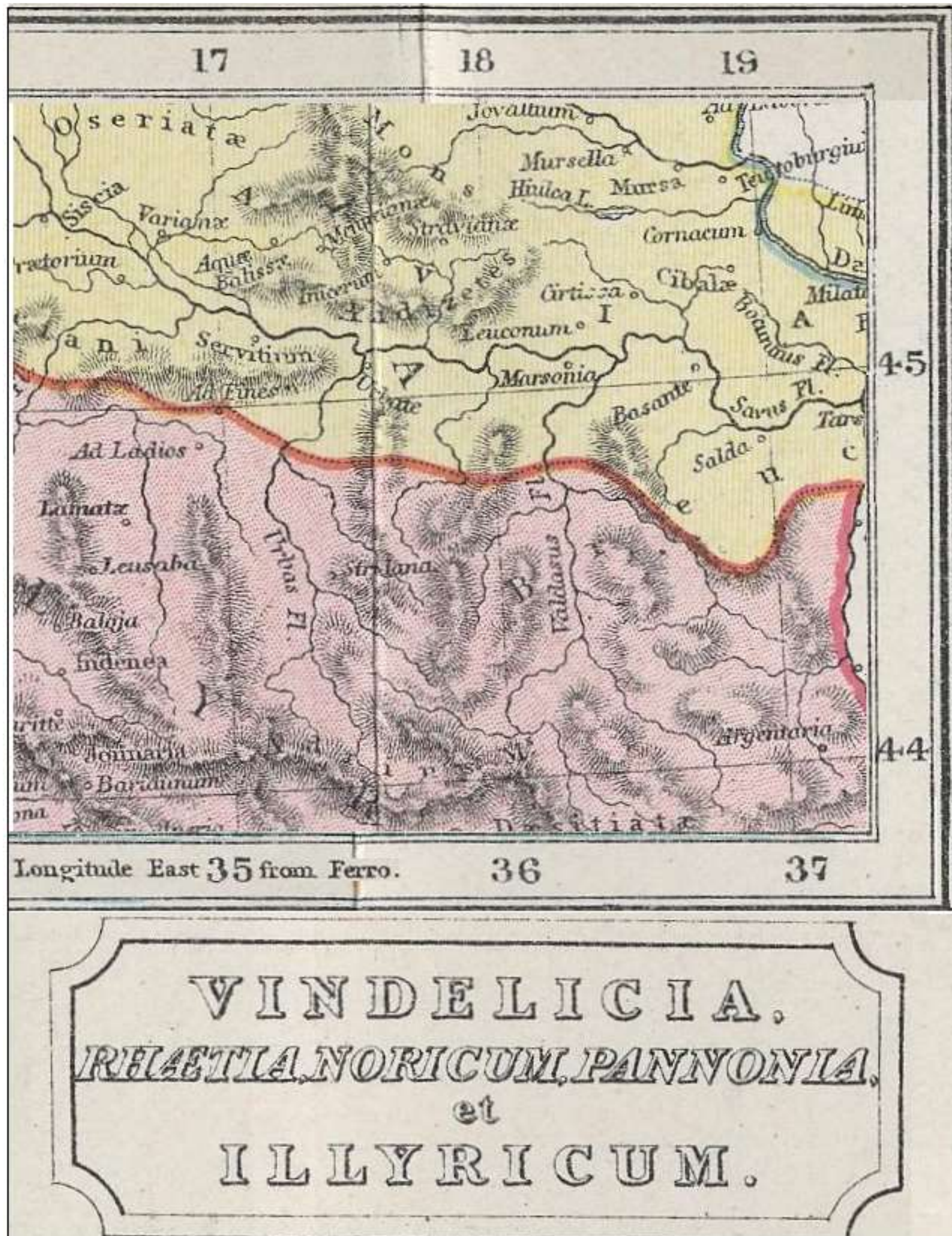
....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 620.

(2) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 753.

(3) Ibid. pg. 48

ANTIČKA IMENA BOSNE I VRBASA

“Forty-five miles thence is Taurunum, where the Savus flows into the Danube; above which spot the Valdanus and the Urpanus, themselves far from ignoble rivers, join that stream.” (1)

“Četrdeset pet milja odande je Taurinijum, gdje se Sava uljeva u Dunav; iznad su Valdanus i Urpanu, daleko od neuglednih rijeka sebe pridružuju tom toku.”

Ovo Plinijevo VALDANUS nalaze zapisano i kao VALDASUS:

“VALDASUS, a southern tributary of the Savus, flowing from the mountains of Illyricum, and joining the Savus not far from the town of Basante (Plin. iii, 28, where some read Valdanus, or Vadasus); its modern name is Bosna. [L. S.]” (2)

“VALDASUS, južna pritoka Save, teče iz planina Ilirika i pridružuje se Savi nedaleko od grada Basante (Plin. III, 28, te neki čitaju Valdanus, ili Vadasus); današnje ime je Bosna.”

Prvo ime rijeke URPANU: URPANU = VRPANU = VRBANU = VRBAS.

Ime rijeke VALDANUS izvedeno je od dvije riječi: VAL DANUS.

“*Bal*, *Bel*, *Baal*, *Balhi*, *Bali*, and *Val*, *Vel*, *Fala*, &c., are all most important Kushian, Akadian, Phoinikian, but in the first place, Eastern terms, which their Asiatic ancestor carried to their western homes.” (3)

“*Bal*, *Bel*, *Baal*, *Balhi* i *Val*, *Vel*, *Fala*, itd. najvažniji su kušitski, akadski, feničanski, ali na prvom mjestu, Istočni termini, koje su njihovi azijski preci donijeli u njihove kuće na zapadu.”

BAL (grčki: Βάαλ) = BEL = VAL
Estonsko VALGE = BIJEL
Finsko VALKOINEN = BIJEL

VAL = BEL (ek.) = BIJEL (ij.) = BIL (ik. u obliku toponima Bilino polje).

Od VAL izvedeno je ime grada VALJEVO (nekadašnja tvrđava BALBA u vizantijskim izvorima). Od VAL je ime španskog grada VALENCIA (bivša BALENTHYA). Značenje imena današnjeg albanskog grada VALONA je jednako značenju imena BELONA. Plinije i Ptolemi bilježe grad BALONA ili VALONA u Makedoniji (4). U Italiji je i Španiji su gradovi VALENCIJA sto znači JAČINA, NEUSTRAŠIVOS, ODVAŽNOST. Vlastito muško ime

VALTAZAR (dubrovački pisac Valtazar Bogišić), izvedeno je od BALTAZAR, BELTAZAR.

Gaelik (srbski) DAN (5) = SIGURNOST, NEUSTRAŠIVOST, ODVAŽNOST, NAPREDAK.

Latinsko UNI- sa sufiksom -US daje UNIS = JEDAN. UNIS je muški, a UNA (JEDNA) ženski rod. Istim putem je od keltskog (srbskog) DAN sa latinskim sufiksom –US nastalo DANUS. Tako latinizirano VALDANUS (< VAL-DANUS) znači BELOVA SIGURNOST, BELOVA NEUSTRAŠIVOST, BELOVA ODVAŽNOST, BELOV NAPREDAK = BELOV DAN = BELDAN = BALDAN = VALDAN = VALDANUS (lat.).

A šta znači ime VALDASUS (VAL-DASUS)? Znači isto kao i VALDANUS:

a) VAL = BEL = BIJEL = BIL
b) DASUS = latinizirano keltsko (srbsko) DASAN (6) = DASA = LJUTI, GNJEVNI, ŽESTOKI, JAROVITI, JAROSNI, JURNI, OGNJENI.

VALDASUS = BELI DASA = BELI JARILO, BELI JURAJ

Antička imena Bosne i Vrbasa su riječi srbskog jezika.

……………………

(1) John Bostock and H. T. Riley, Pliny's Natural History, Volume I, Book III, Chap. 28. (25.) – Pannonia, London, 1855, pg. 264.
(2) A Dictionar of Greek and Roman Geography, Editted by William Smith, Vol. II, John Murray, London, 1873, pg. 1253-1254.
(3) James George Roche Forlong, Rivers of Life, Or, Sources and Streams of the Faiths of Man in all Lands, Volume 2, London, 1883, p. 477.
(4) Ibid. Vol. I, pg. 375.
(5) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 173.
(6) Ibid. pg. 175.

SLATINA I SLATKOVINA

Slatkovina

I pomoću toponima i hidronima možemo istoriju rasvjetljavati. Ovaj put za takav primjer poslužiće nam riječi SLATINA i SLATKOVINA.

SLATINA je ime naselje, a SLATKOVINA vrsta trava. Prvo pogledajmo gdje se sve nalaze naselja sa imenom SLATINA!

Slovenija:
Rogaška Slatina,
Slatina pri Ponikvi,
Slatina Radinci.

Hrvatska:
Podravska Slatina,
Kutinska Slatina,
Moslavačka Slatina,
Petrova Slatina,
Slatina Pokupska,
Slatina Svedruška.

Srbija:
Slatina (kod Prizrena),
Slatina (kod Čačka),
Slatina (kod Negotina),
Slatina (kod Kruševca)
Slatina (njive sela Dražanj kod Umčara, južoo od Beograda),
Slatina-potes (u ataru sela Odžaci kod Trstenika),
Slatina (kod Šapca),
Slatina (mjesto kod Prištine na kojem je izgrađen aerodrom),
Slatina (dio naselje Sopot kod Beograda),
Slatina (dio Loznice),
Slatina (kod Uba),
Slatina (kod Jagodine),
Slatina (kod Bora),
Slatina (kod Knjaževca),
Slatina (kod Prijepolja),
Slatina (kod Leskovca),
Slatina (dio Vrnjačke Banje),
Slatina (kod Vučitrna),
Slatina, (kod Leposavića),
Slatina (kod Podujeva),
Velika Slatina (opština Kosovo Polje),
Mala Slatina (opština Kosovo Polje).

Crna Gora:
Slatina (kod Andrijevice),
Slatina (kod Danilovgrada),
Slatina (kod Pljevalja),
Slatina (kod Šavnika).

Bosna i Hercegovina:
Donja Slatina (kod Ribnika),
Gornja Slatina (kod Ribnika),
Donja Slatina (kod Šamaca),
Srednja Slatina (kod Šamca)
Slatina (kod Foče),
Slatina (kod Laktaša),
Slatina (kod Srebrenice),
Slatina (kod Teslića),
Slatina (kod Čajniča),

Slatina (kod Oštre Luke),
Slatina (kod Goražda).

Makedonija: Slatina (Slatino kod Kačanika).

Grčka: Slatino (od Grka prozvano Chrysi, Kastoria).

Ukrajina:
Slatina-Doly (Slatina-Selo),
Solotvino (mađarski: Aknaszlatina, rumunski: Slatina).

Albanija: Slatine (Sllatina).

Češka:
Slatina (Kladno oblast),
Slatina (Klatovy oblast),
Slatina (Litoměřice oblast),
Slatina (Nový Jičín oblast),
Slatina (Plzeň-North oblast),
Slatina (Svitavy oblast),
Slatina (Ústí nad Orlicí oblast),
Slatina (Znojmo oblast),
Slatina nad Úpou (Náchod oblast),
Slatina nad Zdobnicí (Rychnov nad Kněžnou oblast),
Horní Slatina (Jindřichův Hradec oblast),
Slatina (dio grada Brna),
Slatina (dio Chudenice),
Slatina (dio Františkovy Lázně),
Slatina (dio Horní Vltavice),
Slatina (dio Hostouň),
Slatina (dio Hradec Králové).

Slovačka:
Slatina (oblast Ljevice),
Slatina (rijeka).

Bugarska:
Byala Slatina (grad),
Slatina (dio Sofije),
Slatina (oblast Montana),
Slatina (oblast Plovdiv),

Slatina (oblast Silistra),
Slatina (oblast Loveč).

Rumunija:
Slatina (grad),
Slatina (oblast Suceava),
Slatina (oblast Nucșoara, Argeş)
Slatina-Nera (oblast Sasca Montană, Caraş-Severin),
Slatina-Timiş (oblast Caraş-Severin),
Slatina de Criş (oblast Dezna, Arad),
Slatina de Mureş (oblast Bârzava, Arad).

Hidronimi SLATINA u Rumuniji (u zagradama su nova rumunska imena):
Slatina (Sebeș), pritoka rijeke Sebeş,
Slatina (rumunski Leșunțu Mare), pritoka rijeke Leşunţu Mare,
Slatina (Nera), pritoka rijeke Bresnic,
Slatina (Brusturi), pritoka rijeke Brusturi,
Slatina (Remezeu), pritoka rijeke Remezeu,
Slatina (Putna), pritoka rijeke Putna,
Slatina (Cerna), pritoka rijeke Cerna,
Slatina (Trebiș), pritoka rijeke Trebiş,
Slatina (Criciova), pritoka rijeke Criciova,
Slatina (Iza), pritoka rijeke Iza,
Slatina (Arieș), pritoka rijeke Arieşul Mic.
Slatina (Râul Doamnei), pritoka rijeke Râul Doamnei
Slatina (Slatina-Timiș), pritoka rijeke Timiş,
Slatina (Bega), pritoka rijeke Apa Mare.

GRANA, ODVAJANJE, RASCJEP, RAČVANJE na latvijskom je LISTES, a u savremenom srbskom LIST. Listovi se granaju iz glavnog nosećeg pravca. Listovi su OTCIJEPLJENI RASCJEP od GRANE.

Gaelik (keltsko) SLAT = PRUT, ŠTAP, MOTKA, MORGA (1). Gaelik IN, INE (2) znači KANDŽA, KUKA. Svaka KUKA je SAVIJANJE, UVRTANJE, VINTANJE (svaka loza ima KUKE koje se VINTAJU oko drveta dok loza raste. I pogledajmo:

SLATI + IN > SLATIN; SLAT + INE = SLATINE. Ovo SLATINE vremenom prima oblik SLATINA.

U cvijetu slatkovine upisan je kolovrt kako se vinta (okreće).

Odakle potiče riječ SLATINA, čija je i šta znači? Srbski glagol SLATI označava radnju u kojoj se neko ili nešto od nekoga ODVAJA, pravcem se GRANA i nekim drugim putem ide nekom drugom.

Šta je SLATKOVINA? Mnoge trave VINJAGE (loze penjačice) narodnim imenima nazivaju se SLATKOVINA. Riječ SLATKOVINA sastoji se od tri riječi SLAT KO VINA:

Ladolež je vrsta slatkovine i za rast treba mu štap, tj. slat.

SLAT = MOTKA, ŠTAP, MORGA
KO = KAO
VINA = LOZA (od korijena VIN- što znači VINTATI, SAVIJATI, UVRTATI).

SLATKOVINA = GRANA SE VINTANJEM (UVRTANJEM) = GRANA SE KAO LOZA.

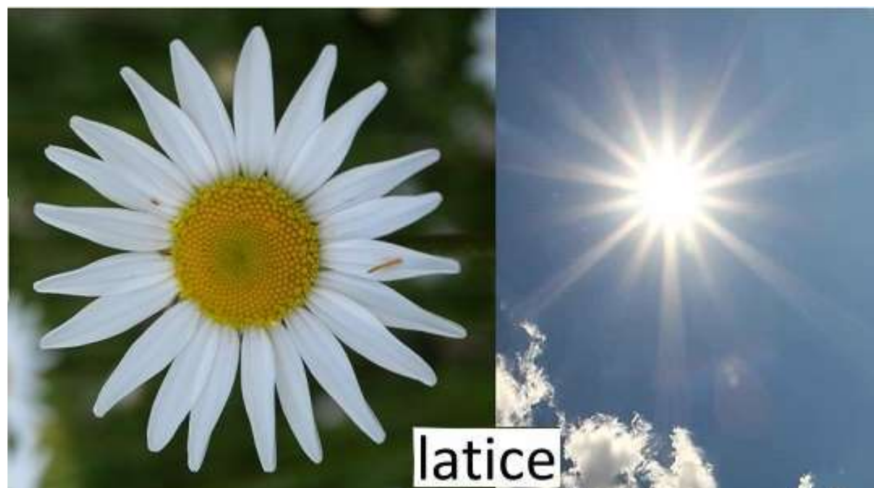
I na kraju: čija je riječ SLATINA? Keltska je to riječ, a Kelti su Cimerijani, Cimbri, Simbri, Zimri, Subri, Surbi…Srbi.

…………………………..

(1) *R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 498.*

(2) *Ibid. pg. 324.*

LATICE I LETO

Latice ivančice i Sunčeve zrake kao lattice.

Sanskritsko LATĀ (लता) je LINIJA. Srbsko LATICA (cvijeća) takođe je linija od sredine cvijeta.

Srbsko VLAT sadrži LAT- jer je i VLAT tanka LINIJA trave.
Keltsko (gaelik) SLAT je ŠTAP, DUŽINA, GRANA i u sebi ima LAT- (1)
Trava SLAT (SLATKOVINA, SLATINA itd) penje se uz SLAT, tj. uz ŠTAP.
Otkud LAT- u ZLATO? Zato što od ZLATA blješti SJAJ.

Podsjetimo se: sanskritsko LATA je LINIJA, PRAVAC. Srbsko LATICA je dio cvijeta koje se od centra cvijeta PRAVOLINIJSKI GRANA na sve strane. Keltsko (gaelik) SLAT je ŠTAP, DUŽINA, GRANA. Biljka koja se pe-nje uz SLAT je SLAK ili SLATKOVINA, a zovu je i LADOLEŽ. Jasno je da ovo LAD nastalo od LAT-: LATO-LEZ.

Keltsko (gaelik) LAT- znaci PUT, PRAVAC. Od Sunca idu LINIJE svjet-losnih PRAVACA, svjetlosne LATICE. Keltsko LATHA (2) znači DAN, a DAN je doba kad je Sunce na nebu. LATHA znaci i MLADOST i PRVAK, ŠAMPION. Tako od LAT- nastalo LATO što je kasnije dalo LETO.

....

(1) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 235.

(2) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 344.

DURMITOR

Durmitor

Na Durmitoru je 18 ledničkih jezera, nazvanih gorske oči, na visinama iznad 1150 metara: Zminje jezero, Valovito, Pošćensko, Zminičko, Suva lokva, Modro jezero, Zeleni vir, Sušičko jezero, Malo škrčko, Zabojsko jezero, Srablje jezero, Barno jezero, Vražje jezero, Ševarita lokva, Jablan jezero (Malo jezero), Veliko škrčko jezero, Riblje jezero, Crno jezero. Na najmanjoj nadmorskoj visini od 1150 m je Sušićko jezero, a na najvišoj je Zeleni vir: 2028 m. Najpliće jezero je Suva lokva (dubina 1 m), a najdublje Crno jezero (49 m).

Ime DURMITOR potiče iz jezika Kelta:

1. keltski (velški) DUR znači VODA (1)
2. keltski (gaelik) DUR znači VODA (2)
3. keltski (gaelik) TORR znači PLANINA, VIS, STIJENA, KULA (3)

DURMI-TORR > DURMITOR = VODENA PLANINA ili PLANINA VÓDA.

……………………...

(1) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 67.

(2) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 374.

(3) Ibid. Vol. 3, pg. 964.

DOL I DODI

Dol i dolina

Velško DOL, DOLEN (1) ima značenje SAVIJEN, a ono što je SAVIJENO ima UDOLICU, tj. DOL ili DOLINU.

Velško DODI (2) je DATI, DODATI.

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 120.

(2) Ibid.

LIGURE, KLIZANJE I LIZANJE

"**ligure** f pl. (Srbija, Užice) 'malene saonice što se djeca vozaju na njima po ledu i snijegu'. Vjerojatno u srodstvu sa rus. *lyža* 'Schneeschuh, Schlittenbalken, Balkanstiel', od ie. prijevoja **(s)lūga* od korijena **sleul-* 'sklizati' zastupljenog u germanskom i baltičkom." (1)

Ligure

I u Bosni svi znaju šta su LIGURE, dakle nije tačna Skokova tvrdnja da ta riječ postoji samo u Užicu.

Govoreći o porijeklu riječi LIZATI Petar Skok pretpostavlja njeno porijeklo u dva drevna indo-evropska korijena: *lei-gh pored ***li-ğh**. (2)

Pobogu, čemu indoevropski korijen kad taj korijen i dan-danas postoji u gaeliku u riječi LIGH (3) i u srbskoj riječi LIGURE.

U gaelik jeziku, koji je grana keltskog jezika, LIGH znači LIZANJE. Riječ LIGH ima isti oblik i isto značenje kao i Skokov hipoteticki indo-evropski

korijen LIGH za riječ LIZATI i tu nema dvoumljenja da se o istom korijenu radi. Tu je i sanskritsko LI (लि) sa značenjem ISTO, JEDNAKO, te bi LIGURE značilo ISTE GURE, ISTE GRBE, jer su LIGURE na prednjem dijelu GURAVE, SAVIJENE.

Od korijena LIG – preko oblika LIGANJE izvedeno je srbsko LIZANJE. Šta je LIZANJE? To je KLIZANJE jezika preko nečega i kao što jezik KLIZI preko sladoleda, tako i LIGURE KLIZE preko snijega i leda. Riječi LIZANJE i LIGURE postale su od istog korijena LIG- i bukvalno imaju isto značenje: KLIZANJE!

Klizanje na ligurama.

Od korijena LIG-, koji je nosilac oblika i značenja riječi LIZANJE, izvedene su sljedeće riječi koje znače LIZANJE: *ligim* (stari irski), *ligurio* (latinski), *leccare* (talijanski), *lick* (engleski), *slikke* (danski), *lik* (holandski), *лізацъ*

(bjeloruski), *лизати* (ukrajinski), *lízat* (češki), *laizīt* (latvijski), *lysis* (litvanski), *лижат* (makedonski), *lagħaq* (malteški), *lizać* (poljski), *лизать* (ruski), *olizovať* (slovački), *lizati* (slovenački), *lengüetazo* (španski), *slicka* (švedski).

Takođe i SKIJE služe za KLIZANJE, a na sljedećim jezicima SKIJE su: *lyže* (češki), *лыжы* (bjeloruski), *лижі* (ukrajinski), *лыжи* (ruski), *lyže* (slovački), *lykkiä* (finski). Sve ove riječi oblikom i značenjem slične su nabrojanim riječima koje znače LIZANJE, a lizanje je KLIZANJE i obje riječi izvedene su od keltskog korijena LIG- tako što je **G** iz korijena LIG- prešlo u u **Z**: LIG > LIZ.

U srbskom jeziku naziv za SKIJE je SMUČKE, u slovenačkom SMUČI. Ove dvije riječi imaju isto porijeklo kao i englesko SMOOTH, što znači GLATKO, UGLAĐENO, a sve što je GLATKO i UGLAĐENO lako KLIZI.

Riječ KLIZITI (< G-LIG-I-TI) od je istog keltskog korijena kao i englesko GLIDE, a obje su od keltskog korijena GLID-: gaelik GLIDICH znači KRETANJE, POMICANJE, MRDANJE. (4)

I tako smo pričom o LIGURAMA i SMUČKAMA razobličili neke lingvističke mućke o porijeklu riječi LIZATI i KLIZATI i još jednom smo pokazali povezanost srbskog i keltskog jezika, jer su u starini Kelti bili Srbi (Cimerijani, Cimbri, Kimbri, Simbri...).

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Jazu, Zagreb, 1971. str. 294.

(2) Ibid, str. 311.

(3) R. A. Armstrong, A. M. Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 354.

(4) Ibid, pg. 301.

SLAP

Slapovi Krke

Keltsko (tračko ili ilirsko) porijeklo Srba ukriva se svim mogućim načinima, pa i u lingvistici. Evo kako jezuita Petar Skok krije porijeklo riječi SLAP, te kaže ovako:

"**slap²** m (Vuk) ,,baltoslav., južnoslav. i praslav. *solpb, ..." (1)

Zvjezdica (*) uz riječ znači da je to pretpostavka, dakle Skok pretpostavlja da je porijeklo riječi SLAP u baltoslavenskom, južnoslavenskom i praslavenskom geografsko-jezičkom periodu, a riječ i dana danas postoji i u srbskom i u keltskom gaeliku: keltsko (gaelik) SLAP znači LUPA, LUPANJE (2)

LUPANJEM se stvara buka i voda na SLAPU zaista LUPA, te se buka od LUPANJA SLAPA daleko čuje.

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 279.

(2) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 235.

RAZGALITI

Nebo se razgalilo.

Jafet je najstariji Nojev sin, Gomer je Jafetov, Torgama Gomerov, Taur (Tilmaz, Tiroš) je Torgamin. Potomci Gomerovi istoriji su poznati kao Gimiri, Cimerijani, Cimbri, Simbri, Sumbri, Sebri, Srbi.

Donje riječi su iz jezika keltskih Kumra ili Velšana (Cymry, Welsh people). Ime Velšani (Welsh) odgovara srbskom Vlasi:

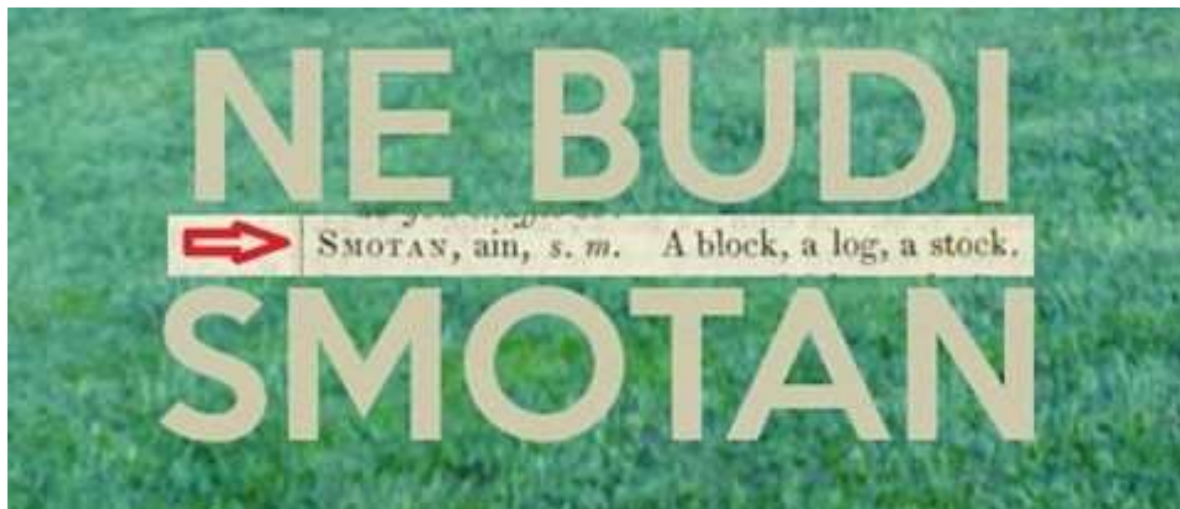
a) GAL (1) = ČIST, LIJEP, SVIJETAL;
b) GALAETH (2) = GALAKSIJA, MLIJEČNI PUT

…………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 147.

(2) Ibid.

SMOTAN

Ne budi smotan.

Riječ SMOTAN u srbskom jeziku ima dva smisla:

1. bukvalni smisao kad je nešto smotano, npr. *smotan* konac, *smotano* predivo, *smotan* jorgan, *smotana* sarma;

2. u prenesenom smislu kažemo da je neko SMOTAN kad neko naopako nešto uradi, kad je neupćen, nevješt, sporo shvata, pogrešno shvata ili ne može da shvati i tad mu se kaže: "E jesi smotan!"

SMOTAN (1) u keltskom (gaelik) znači BLOKIRAN, ZAPRIJEČEN, USKLADIŠTEN, KLADA, CJEPANICA, PANJ, SMOTAK.

Dakle smo ipak porijeklom Cimbri, Simbri, Subri, Surbi...Kelti. Srbine, što si toliko smotan pa ne vjeruješ da si keltskog porijekla?

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row, 1825, pg. 504.

GOREĆI

Goreći meteori

Jafet je najstariji Nojev sin, Gomer je Jafetov, Torgama Gomerov, Taur (Tilmaz, Tiroš) je Torgamin. Potomci Gomerovi istoriji su poznati kao Gimiri, Cimerijani, Cimbri, Simbri, Sumbri, Sebri, Srbi...

Donje riječi su iz jezika keltskih Kumra ili Velšana (Cymry, Welsh people). Ime Velšani (Welsh) odgovara srbskom Vlasi:

a) GORUCHIAD (1) = GORUĆI, GOREĆI, SVJETLEĆI;

b) GORUCHIONEN (2) = METEORI (GOREĆI)

……………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 161.

(2) Ibid.

KURTA I MURTA

Vlastodršci kao Kurta i Murta (autor: Bojan Jokanović)

Svi znamo šta znači poslovica SJAŠI KURTA, A UZJAŠI MURTA, ali ne znamo da je to po keltskim riječima:

Keltska riječ CURTA (2) znači LOŠ, ŠOKANTAN. Keltsko MURT (3) znači UBILAČKI, UBITAČAN, UBICA.

I tako srbska izreka "Sjasi Kurta, a uzjaši Murta", znači "Loš ode, a gori dođe." I kako onda, tako kroz vijekove.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg.143.

(2) Ibid. pg. 169.

(3) Ibid. pg. 411.

TITULA “KARAN”

Krunisani karan

Da su Srbi Cimbri (Cimeri) pokazuju mnoge riječi u srbskom jeziku. Jedna od tih riječi je vladarsaka titula KARAN. Tako imamo toponime KARANOVAC i u Srbiji kod Kraljeva i u Bosni kod Banjaluke. Tu su i prezimena KARAN i KARANOVIĆ.

Keltsko (gaelik) CARAN (1), velško CÀRAN, irsko CARAN, latinsko CORONA) je KORONA, tj. KRUNA. A svemu je početak u srbskoj riječi ZAR (svjetlost, sjaj):

ZAR > ZARAN > SARAN > CARAN = KARAN

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 100.

GRUNI

Avion probija zvučni zid.

Ovnovi se GRUVAJU rogovima. Kad mlaznjak probije zvucni zid, GRUNE strahovita ekslpozija.

Keltsko (velško) GRU (1) = PROBITI NEŠTO (nešto se može probity samo ako ga jakom udarom GRUNEŠ).

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 164.

PERUN

Sanskritsko PERU znači ŽEDNI, SJEME, KLICA, SPASAVAJUĆI, DOSTAVLJAČ, VATRA, ZLATNA PLANINA, SUNCE. Perunovo ime do danas je sačuvano i u jeziku keltskih Velšana (1), koji su potomci drevnog stabla srbskih keltskih plemena:

PERI= UZROČNIK, ZAPOVJEDNIK, KOMANDANT,
PERIAD = NUĐENJE, DAVANJE,
PERIADU = UZROČNIK, UZROK,
PERIANT = UZROČNOST,
PERIGLO = EKSTREMNOST, KRAJNOST,
PERIGLOR = SVEŠTENIK,
PERLIAS = MELODIČNOST,
PERLOES = ZANESENOST, EKSTAZA,
PERON = UZROČNIK, GOSPODAR, GOSPOD.

PERON je istog značenja kao i PERUN.

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 250.

KUR I PIJETAO KURAC

Riječ KUR (što znači HOROZ, KOKOT, PIJETAO) je praslovenska. (1) To isto to tvrdi i Skok:

"**kür** m, praslav., 'kokot, pijetao, petej (ŽK)', pl. *kuri* 'pilad, kokoši'. Riječ je istisnuta iz književnog i saobraćajnog govora zbog toga što je deminutivna izvedenica na -ьс *kurac*, gen. *kurca* dobila značenje 'penis, mentula'." (2)

Riječ KUR je iz jezika Šumeraca, dakle potiče iz vremena biblijskog potopa i gradnje vavilonske kule, iz vremena kad su svi narodi bili zajedno u onda-šnjoj zemlji Senari (Šumeru).

Znak "kur" na keltskom brošu.

Riječ KUR pisala se znakom od tri kružno raspoređena trougla spojenih vrhova. Znak KUR davao je riječima ispred sebe sljedeća značenja:

KUR = OČIŠĆENJE, SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK, ŽARKOST, SVJETLOSNO OKO, MOĆ, ZAKON, RASTJERIVAČ, OSVAJAČ, POBJEDILAC. (3)

Asirsko KURU znači SNAGA, SILA. (4)

Zašto je pijetao nazivan KURAC (na ruskom “kokoš” je “курица”)? Pijetao je (H)OROZ, jer noćnim kuKURikanjem najavljuje (H)ORU, tj. vrije-me dolaska SUNCA, a SUNCE je KUR, tj. OČIŠĆENJE, KRASOTA, SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK, ŽARKOST, SVJETLOSNO OKO, MOĆ, ZAKON, RASTJERIVAČ, OSVAJAČ, POBJEDILAC. Pijetao daje ZNAK dolaska Sunca (kanarisko KURI znaći ZNAK). (5)

Znak KUR je istog značenja kao i SVEVIDEĆE OKO u trouglu.

Ima li riječ KURJAK veze sa značenjem znaka KUR? I ima i nema, jer je riječ KURJAK od keltskog (gaelik) CUR IACH:

a) keltsko (gaelik) CUR = MOĆ, PLODNOST, RASTJERIVANJE, RAZBACIVANJE, RASTURANJE (6)

b) keltsko (gaelik) IACH = DERNJAVA, DOZIVANJE, VIKA, GALAMA (vučje dozivanje zavijanjem) (7)

CUR IACH > CURIACH > KURIJAČ > KURJAK = MOĆNI GALAMDŽIJA, RASTJERIVAČ I DOZIVAČ.

Keltski (gaelik) CURAC (KURAC) = KRESTA (8)

……………………….

(1) Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio V, Obradio M. Budmani, JAZU Zagreb, 1898-1903, str. 809.

(2) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 240.

(3) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part II, J. C. Hinrichs’sche Buchhandlung, Leipzig, 1906. pg. 213.

(4) Ib. W. Muss-Arnolt, Reference-Glossary of Assyrian Words, p. 391.

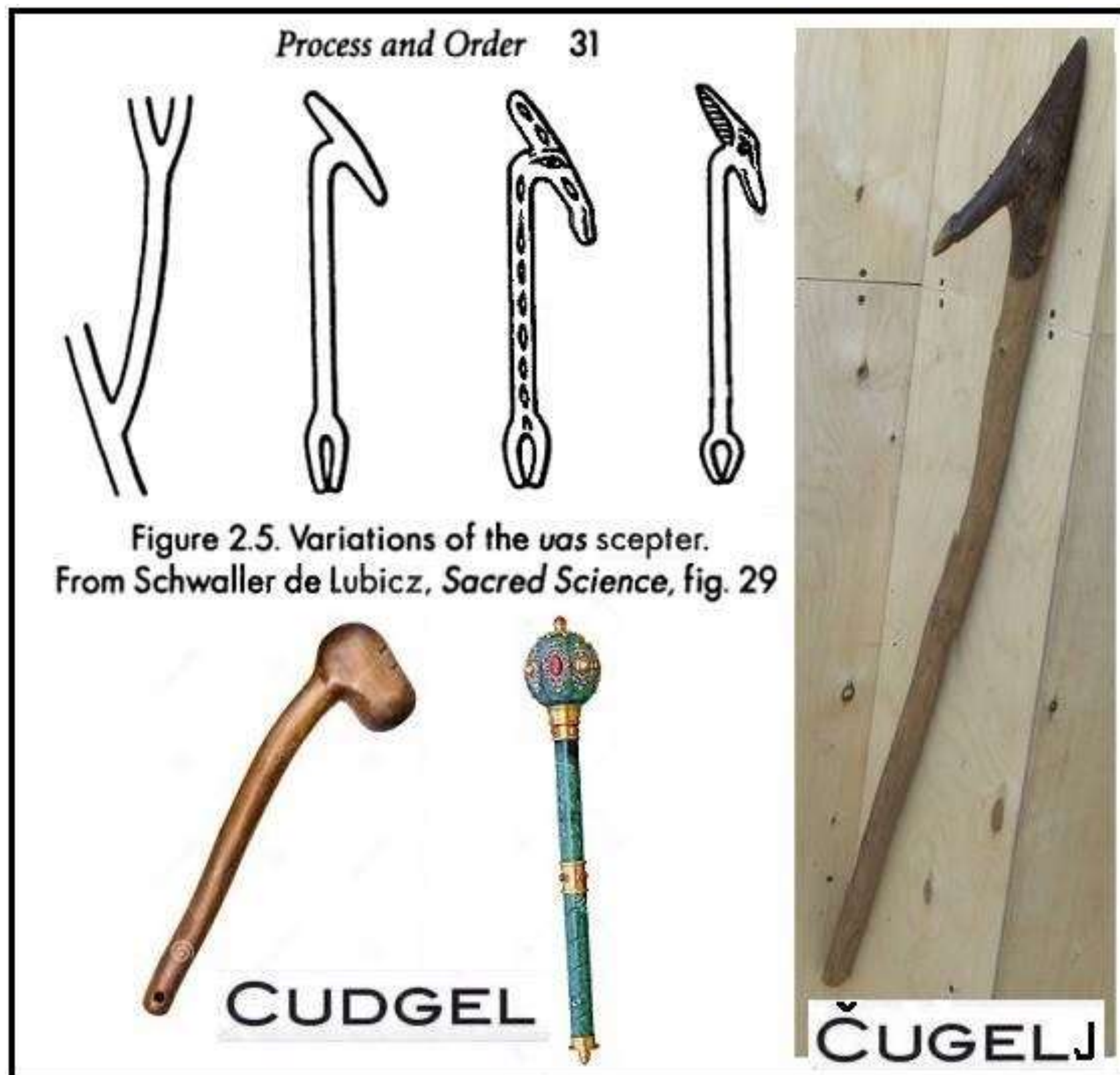
(5) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg.305.

(6) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 168.

(7) Ibid. pg. 320.

(8) Robert Archibald Armstrong, A. M. Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 678.

CUDGEL I ČUGELJ

Od riječi "cudgel" je riječ "čugelj".

Vrijeme donosi promjene, duh naroda se mijenja, jezik naroda se mijenja. Riječ živi sa narodom i kako odumire duh naroda, tako odumiru i riječi njegovog izvornog jezika.

Mnogim riječima podignu se spomenici u vidu knjiga rječnika, ali mnoge ostanu bez spomena, jer se ne zapiše njihovo postojanje. Jedna od tih skoro umrlih riječi je i riječ ČUGELJ. To su štap i seoska alatka za čupanje sijena iz zbijenog stoga (Hrvati to zovu "ključ za sijeno"). O riječi ČUGELJ postoji zapisano samo ovo:

"ČUG, m. neka igra, upravo kratko drvo kao kakav poveći vran. Postanem po Daničiću kor. 40 od korijena *kug*, udarati, kovati. Vuk ziv. 287. M. Đ. Milićević, sel. 3, 31, 32, vidi i popik". (1)

Od cijele riječi ČUGELJ tu je samo njena korijenska riječ ČUG. Nema ni jedne riječi odakle potiče riječ ČUG. Je li moguće da naši najučeniji lingvisti 19-20. vijeka nisu mogli naći etimološko porijeklo riječi ČUG? Da li nisu mogli, nisu htjeli ili im državni cenzori nisu dali, to nije ni važno: važno da oni to nisu uradili i zato mi idemo za tragom riječi ČUG.

Keltsko (gaelik) CUIGEAL (2) = KUDELJA, PRESLICA.
Keltsko (gaelik) COG (-aidh) = RAT, BORBA. (3) Keltsko (gaelik) COGADH = RAT, BORBA. (4)

Keltsko (velško) COG (5) = KVRGA, GRBA.

Keltsko (velško) COGEL = KUDELJA = KVRGASTO, GUTAVO.

Zar KUDELJA nije KVRGA, GUTA vune? A od keltskog COG (KOG) do savremenog srbskog KUD išlo je ovako:

COG = KOG > KOG DELA > KOGDELA. Zbog teškoće izgovora suglasničke skupine **GD** guturalni (grleni) glas **G** se gubi i ostaje samo zubno **D**: KODELA. Onda u izgovoru glas **O** prelazi u glas **U**, isto kao što je VOLK dalo VUK, te imamo: KODELA > KUDELA > KUDELJA = KVRGA vune na PRESLICI (gaelik CUIGEAL znači i KUDELJA i PRESLICA). Da kažemo i to da srbsko DELA znači (P)OSTAVLJENA na određeno mjesto: "Tekla voda tekelija, kad je tekla, kud se dela?"

Keltsko (velško) COG (KOG) = KVRGA: KOG-LA > KUGLA (a sve je izvedeno od još starijeg srbskog oblika KROG, što danas znači KRUG).

Keltsko (velško) COGL (6) = BATINA, ŠTAP.
Keltsko (velško) COGEILYN (7) = KOGEILYN > KUGEILYN > KUDEILIN > KUDELIN, KUDELJA, BATINA (ŠTAP SA KVRGOM, GUTOM NA VRHU).

Evo i ovaj primjer: COG = KOG > KUG: KUGATI > ČUGATI > ČUKATI = KUCATI, LUPATI, UDARATI (štap sa KUGLOM na vrhu je oružje u samoodbrani, napadu, odbrani vlasti i ratu).

I da se vratimo ČUGELJU: englesko CUDGEL znači DEBEO ŠTAP. Evo

odakle potiče ova engleska riječ: potiče od velškog COGYL, COGAIL i od gaelika CUIGEAL (8).

CUGEAL = KUGEAL > CUGEAL > CUGEL > ČUGELJ = ŠTAP SA ČVORUGOM NA VRHU. Takve štapove koristili su keltske poglavice, bardi i druidi, koristili su slovenski vrači, koristili su ga naši srednjevjekovni djedovi (patrijarsi krstjana), koriste ga stariji ljudi, koriste seljaci za čupanje sijena iz stoga, a pod imenom “steg, žezlo, skiptar” kao simbol vlasti koristili su faraoni, koristili su ga i koriste kraljevi i carevi.

…………………………..

(1) *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio II, JAZU, obradio Đ. Daničić, Zagreb, 1884-1886, str. 97.*

(2) *Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M’Phun & Son, 1866, pg. 212.*

(3) *Ibid, pg. 160.*

(4) *Ibid, pg. 160.*

(5) *William Spurrell, A Dictionary of the Welsh Language, Charmarten - London, 1848, pg. 71.*

(6) *Ibid*

(7) *Ibid*

(8) *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893. pg. 146.*

PUCA I OPUTA

“**puce**, gen. -eta n (Peć), pl. *puca*, gen. *pútača* = *puca* f (Dubrovnik, ŽK) ‘1° gumb, dugme, botun, 2° gornji nišan u pušci, 3° vinova jagoda’, n. pl. *puca* ‘spone za noge ovcama, kravi (Punat, Krk)’. Odatle na *-enka pucenka* (Hajdenjak) = *pucenka*, gen. -ki (Istra, Hrvatsko primorje, Fužine) ‘čioda, gumbašnica’. Deminutiv na *-ica pučica* (narodna pjesma). Postverbal *zapučak*, od *zapučiti*, *-im* i *zapucali*, *zapiičam*. Denominali na *-iti pučiti*, *-im* impf. (Stulić, Kosmet) (*pt-*, *o-*, *pri-*, *raza-*, *s-*) ‘sapinjati, kopčati’ prema iteratīvu na *–va-spučdavati*, *spučavam*, *otpučávati*, *spúćati*, *spučam* (*o-*, *ras-*) ‘confibulo’, *pucètati se*, *-ām* (Požega) ‘igrati se pucetima’. Ovamo možda ide *pučiti, pučīm* (Lika, zapadni krajevi, objekt *šljive*) ‘1° cijepati za sušenje, razbijati, kalati, 2° nadimati se’ kao i *ispučiti*, *-īm* pf. ‘okomiti, oljuštiti’, glede kojih v. *pući*. Riječ *puce* je deminutiv od *puto* na *-će*. Upor. -ьc pútač, gen. *puca* (Istra) ‘puce’. Prijelaz u deklināciju -a prema *petlja*, *oputa*. Glede etimologije v. *petlja*, *peti* i *puto*.” *(Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga treća, JAZU, Zagreb, 1973, str. 64-65).*

I tako se krije znanje o porijeklu riječi PUCA, te se čitalac upućuje na krivi put tvrdnjom da je riječ PUCA istog porijekla kao i riječi PETLJA, PETI i PUTO za koje Skok tvrdi da su porijeklom od riječi PUT (STAZA). Tako se

krije znanje, tako se prekraja i kroji lažna istorija, jer jezik i o istoriji naroda govori. Pogledajmo keltske jezičke tragove u jeziku Srba:

• gaelik PUTAN (1) znači PUCA (DUGME)

Keltsko PUTAN je od istog korijena kao i srbsko PUCA, odnosno od korijena PUT- su i PUTAN i PUCA. Današnje srbsko PUCA samo je skraćeni oblik od PUTAN:

PUT-AN: PUT-A > PUCA (radi lakšeg izgovora glas **T** prelazi u **C**).

PUCA služi za SPAJANJE, VEZANJE kao što i OPUTA služi za VEZANJE, UCVRŠČENJE opanaka. Uporedimo li keltsko PUTAN i srbsko OPUTA, i ćorav vidi da je to od istog korijena. Opanak od OPUTE je OPUTAR. Evo još jedan primjer:

• gaelik PUTANTA (2) znači STIDLJIV, a stidljiv je SPUTAN, VEZANA razuma, u momentu NESNALAZLJIV.

SPUTANO je ono što je kao OPUTOM stegnuto, vezano, nepokretno bas kao i svaki STIDLJIV covjek kad mu se zbog stida razum veže (blokira).

I tako i PUCA i OPUTA svjedoče o porijeklu Srba: Srbi su bili Kelti, dnosno Kelti su bili Srbi.

Neznanje SPUTAVA um, a čovjek SPUTANA uma je najgore vrste ROB. Srbinov um je SPUTAN u neznanje.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 454.

(2) Ibid. pg. 454.

POJIT

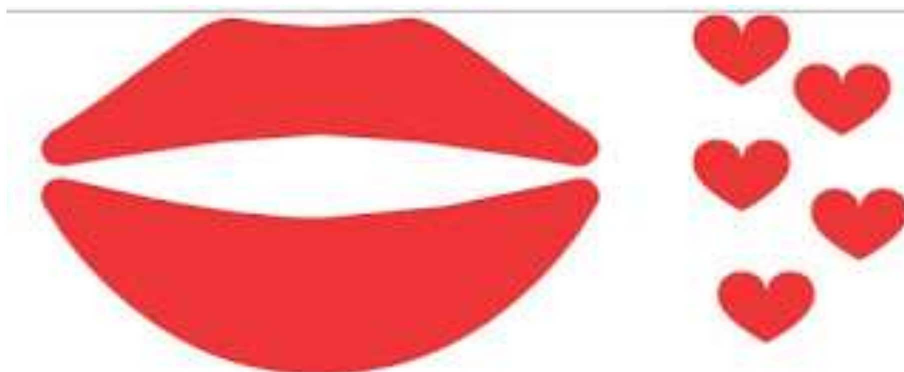
Pojilo

Keltsko (gaelik) POIT (1) znači PO(J)IT, tj. PITI.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row, 1825 , pg. 447.

PUSA I PUŠTENICA

U tumačenju riječi PUST kaže Skok i ovo:

"...*puštenica* (Bosna, kod muslimana) '2° mulier dimissa, otpuštena žena po šerijatu' prema m na -ik *pušćenik* 'pustinjak'." (1)

Riječ PUŠTENICA ne postoji samo kod muslimana u Bosni, nego postoji širom srbskog prostora. Njeno značenje nije PUŠTENA ili RASPUŠTENA ŽENA, nego OBLJUBLJENA ŽENA, a porijeklo riječi RASPUŠTENICA ili PUŠTENICA je iz keltskog jezika.

Kaže mater djetetu: "Daj mami PUSU!"

Šta je PUSA? Keltsko (gaelik) PUS (2) su USTA, a PUSA je kod Srba POLJUBAC. Ustima se LJUBI: PUS daje PUSU!

I gle: PUS > PUSTENICA > PUŠTENICA = LJUBLJENA, OBLJUBLJENA.

Hajde, Srbi "Sloveni", otkud vam riječ PUSA?

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga treća, JAZU, Zagreb, 1973, str. 83.

(2) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 454.

VELA I FELA

U centralnoj Bosni još je živa riječ FELA koju je i Vuk zabilježio u svoj Rječnik, a Skok je pokušao da prikaže njenu etimologiju:

"**fêla** f (Vuk, Vojvodina, Pergošić, Bosna; u Dubrovniku boja karata) = *fêla* (ŽK*: šake fêlé*) = *véla* (Vuk, Vojvodina, Poljica, Dalmacija, također slov.) 'sinonim: vrsta'. Od madž. fel, *sokféle* 'mnogovrstan'. Odatle *féljek* m 'idem' (Mažuranić; ne zna se gdje se tako govori; nejasan je dočetak)." (Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 509)

FELA znači VRSTA, SOJ, RASA, ROD. Riječ je vrlo stara i potiče iz jezika drevnih Briga kod kojih je bila u obliku VELA, a označavala je nečiju porodičnu, rodbinsku ili plemensku pripadnost, dakle isto kao i danas kod Srba: VRSTA, SOJ, RASA, ROD.

Brigi (Frizi)

Oblik VELLA zadržao se kod albanskog plemena Toske, a tu su oduvijek živjeli Brigi, potonji Srbi. Kod Estonaca VELI takođe znači BRAT (vidi J. Pokorny, Indogermanisches Etymologisches Wörterbuch, Berne-Munch, 1959, str. 1911).

Od brigijskog korijena VEL- izvedeno je staroenglesko WEL (današnje WELL), starosaksonsko WELA, staronorvesko VEL, holandsko VEL i jedno od značenja ovih riječi je IZVOR, VRELO, a šta je IZVOR ili vrelo kod u biološkom smislu do VRSTA, SOJ, RASA, ROD.

U savremenom jeziku Srba ono V na početku riječi VELA izgovara se kao F, ali je V zadržano u vlastitim imenima Srba: VELENKA, VELA, VELJKO. U Sloveniji postoji grad VELENJE, u Makedoniji grad VELES, a moguće je da i ime boga VELESA vuče korijen od riječi VELA, jer je i VELES bio ROD iz roda VELIKIH bogova RODOVJERNE vjere prehrišćanskih Srba.

KRESTA

Kresta (ober) boga Horsa i horoza (stećak, Banja Stijena, Vilino kolo, Rogatica).

Keltski (gaelik) CURAC (KURAC) = KRESTA (1)

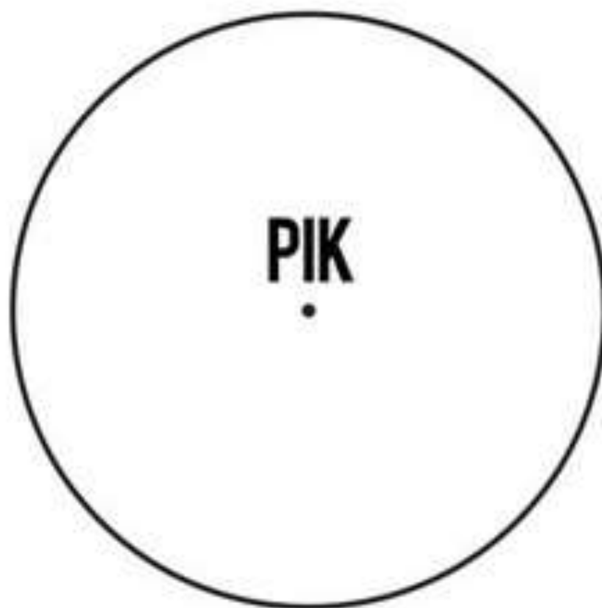
CRESSET, *s.* Tigh-soluis; tigh faire.
CREST, *s.* Cìrean; top; dos; curac, puirleag; gearrac
airm; leoime, sgòd, ardan, uaille.
CRESTED, *a.* Cìreanach, cìreach; dosach, puirleagach.
CRESTFALLEN, *a.* Trom, gun spiorad, neo-mhisneachail.
CRETACEOUS, *a.* Cailceach, caelceil.

"Kao i soko, orao i guska (h)oroz je povezan sa Suncem. (H)oroz je svet Mitri, Zevsu i skoro svim ostalim drevnim božanstvima sunca. (H)oroz je glasnik i najavljivač Apolona." (Elizabeth E. Goldsmith, Life Symbols as Related to Sex Symbolism, G. P. Putnam's Sons, New York & London, 1924, p. 205)

....

(1) Robert Archibald Armstrong, A. M. Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 678.

PIK I PIKTI

Šta je PIK? PIK je obilježeno mjesto koje se u našim dječjim igrama poštivalo kao svetinja koja se brani i koja daje imunitet i pobjedu. PIK se može nogom obilježiti zemlji, može to da bude i kamne, može drvo, može određeno mjesto na zidu. PIK je centar svake igre bilo da je to klis, sakriva ili neka druga slična igra. PIK je mjesto koje odlučuje ko je pobjednik, a ko

gubitnik; PIK je riječ koja daje pravo prvenstva onom ko je prvi izgovori; PIK obavezuje i PIK može da razrješava obaveze.

Latinsko PICTURA (od kojeg je, kažu, englesko PICTURE) znači SLIKA. Svaka SIKA je VIDLJIVI ZNAK, tj. PIK. Sredinom 19. vijeka po riječi PIK izveli su termin PIKTOGRAF (PIKTOGRAM): slikovni SIMBOL, nacrtani ZNAK.

Po PIKU si i PIKTI dobili ime, jer su se tetovirali, bojili i po kamenju ostavljali svete znakove (PIKOVE).

U engleskom jeziku postoji riječ PIKE (1) koja svojim značenjem imenuje sve što je šiljato: PIKE je ona krajnja tačka na vrhu svakog šiljka. PIK je TAČKA koja PIKIRA ili biva PIKIRANA; PIK je TAČKA kojoj se stremi; PIK je META. PIK je ZNAK, PIK je RIJEČ koja se poštuje.

Šta je PIK? PIK je ZNAK, a najstariji i najprostiji ZNAK je TAČKA. TAČKA je CENTAR UNIVERZUMA i ISHODIŠTE GEOMETRIJE.

PIK je ZNAK, a najstariji i najprostiji ZNAK je TAČKA: TAČKA stremljenja je PIK. TAČKA je CENTAR UNIVERZUMA i ISHODIŠTE GEOMETRIJE. Izvorno porijeklo riječi PIK ne znaju, ali pretpostavljaju da je keltskog izvora. Zapitajmo se otkud ta riječ kod nas i sami sebi dajmo odgovor.

…………………….

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg.442.

PEONCI SU SRBI BRIGI

Homer je prvi koji spominje Peonce:

"Iz Amidona daleko od Aksija široke r'jeke,
Aksija, kojeg se vali po zemlji najljepši steru,
Vođaše u boj Peonce krivoluke junak Pirehmo."
(Homer, Ilijada, Drugo pjevanje, Trojanske čete, stihovi 848-850)

U svojoj "Geografiji" Strabon kaže:

"Rijeka Axius uljeva se između Chalastra i Therma. Blizu ove rijeke je utvrđeno mjesto, sada zvano Abidos; Homer ga zove Amydon, i kaže da su Peonci došli otuda da pomognu Trojancima u vrijeme opsade Troje.
'Iz daleka Amidona od Aksija široke rijeke'." (H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 20, pg. 508, London 1854)

Rijeka Axius je Vardar. Homerov Amidon (Strabin Amydon) nalazi se uz rijeku Aksios, tj. Vardar. Da je to grad keltskog (brigijskog) imena pokazaće nam sljedeći primjeri: velški (kumbrojski) AMYGY znaci BRANITI, ČUVATI; velško AMYGIAD je ZAŠTITA. U obe riječi prvi dio je AMY (AMI). I gle:

1. katalonski AMICA = PRIJATELJ,
2. francuski AMI = PRIJATELJ,
3. latinski AMICUM = PRIJATELJ,
4. portugalski AMIGO = PRIJATELJ,
5. španski AMIGO = PRIJATELJ,
6. srbsko AMIDŽA = PRIJATELJ

Velško DON znači POKRIVATI, ŠTITITI, ZAKLANJATI. Zar PRIJATELJ nije POKROV, ŠTIT I ZAŠTITA? Jeste i zato ime grada AMIDON znači AMI DON, tj. PRIJATELJ ZAŠTITNIK (sklonište naroda i izbjeglica).

Da su Peonci bili Kelti (Brigi), to svjedoči Strabo govoreći:

"Peonci, računajući po nekima, bili su zavisna kolonija Briga; zaključujući po drugima, bili su nezavisna kolonija. Peonija, rekoše, raširi se

Peonija (Paeonija)

u Pelagoniju i Pieriu; rekoše za Pelagoniju da se prije zvala Orestija; i Asteropeus, jedan od vodja Peonaca koji ode u Troju, bi pozvan, sa velikom vjerovatnoćom, sinom Pelagona, i Peonci sebe nasvaše Pelagonima. Asteropeus kod Homera, sin Pelegonov, rekli smo, je iz Peonije u Makedoniji, otuda 'sin Pelegonov'; za Peonce bijaše naziv Pelegoni.

Kao što je paneizam, ili pjevanje tračkog Pana, od Grka zvano titanizam, u imitaciji dobro poznatih nota u svirali, tako da su Pelagonci nazvani Titani." (H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 38-40, pg. 514, London 1854,)

Palegonija, zemlja Peonaca, nekad se zvala ORESTIA. Šta znači ime ove zemlje? Sad ćemo vidjeti da Pelagonci nisu nazvani TITANI zbog Panove svirale i svirke, već po imenu imenu svoje zemlja ORESTIJE, jer grčko TITAN je srbsko ORIJAŠ: u grčkoj mitologiji postoji lik pod imenom OREST, a priča o njemu smještena je u vrijeme trojanskog rata.

"Orestes or Orestis (Greek: Ορέστης) is a Greek name, meaning 'he who stands on the mountain' or 'one who can conquer mountains'." (Wikipedia)

"Orest ili Orestis (grčko: Ορέστης) je grčko ime sa značenjem 'onaj koji stoji na planini' ili 'onaj koji može da osvoji planinu'." (Wikipedia)

Savremeno grčko OROS (όρος, gr.) je PLANINA, GORA, BRDO. Ime OREST znači PLANINAC ili BRĐANIN. Skoro svi iz ORESTIJE (ORIJE) visoki su stasom te su ORIJAŠI ili TITANI. ORESTIJA je PLANINSKA ZEMLJA, zemlja ORIJAŠA, PLANINACA, tj. BRĐANA, zemlja BRIGA ili BRIGIJA (brigijsko BRIG znači BRIG, BREG, BRIJEG).

PEONCI su bili BRIGI (od Grka nazvani FRIGI) i oni pripadaju keltskoj (cimerijskog) grupi naroda. Današnji Velšani (Cymry), u engleskoj pokrajini Kumbrija (Cumbria), potomci su BRIGA i u Britaniji antičkog vremena bili su poznati pod imenom BRIGANTI i to je jedan od razloga zašto u velškom i srbskom jeziku ima mnogo istih i sličnih riječi, jer je to u starini bio jedan isti narod. Ono što je još interesantno je sljedeće:

"Iza rijeke Aksijus je grad Thesalonika, prije zvan Therma. Osnovao ga je Kasander i dao mu ime po svojoj ženi, kćerki Filipa Amintasa. U mali susjedni grad Chalastru poslao je Aeneju, Kiseja i još neke. Vjerovatno od ovog Kiseja je Ifidamas, pomenut kod Homera 'kojeg je pradjed Kisej podučavao,' kaže on 'u Trakiji' koja se sad zove Makedonija.

Negdje u susjedstvu je planina Bermius, koja je prije bila u posjedu Briga, tračkog naroda, od kojih su neki prešli u Aziju gdje su se zvali drugim imenom FRIŽANI (FRIZI)." (H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 24-25, pg. 510, London 1854)

I tako: PEONCI su BRIGI, BRIGI su TRAČANI, TRAČANI su CIMERIJANI, CIMERIJANI su KELTI, KUMBRI, CIMBRI, SIMBRI, SEBRI ili SRBI.

Sad je potpuno jasno zasto je Herodot za Tračane rekao ovo:

"Tračani su, posle Inda, najveći narod na svijetu. Da su imali jednog poglavara i da su bili složni, oni bi, po mom mišljenju, bili nepobjedivi i najjači narod na svijetu. Ali oni su za to nesposobni i to se kod njih ne može da dogodi, pa su zato slabi. Imaju mnoga imena, prema različitim pokrajinama, a običaji su im svima skoro isti, sem Geta i Trauza i plemena koja stanuju iznad Krestonaca." (Herodot, Istorija, Knjiga V, član 3)

GLAS "V" I KELTSKA PLEMENA

Interesantno je da u nekim današnjim evropskim jezicima koji nastali od grana keltskih jezika, npr. gaelik, irski, velški, nema glasa **V.** Kako se to moglo desiti kad su imena mnogih kelstkih plemena počinjala ovim glasom ili je taj glas bio u sastavu njihovog imena? Pogledajmo:

Ambivareti
Ambivarii
Arverni
Arvii
Avantices
Avatici
Bellovaci
Bituriges Vivisci
Boviates
Brannovices/Brannovii/Blannovii
Cavares/Cavari
Convenae
Cavares
Eravisci/Aravisci
Esubii/Esuvii/Sesuvii
Helvetii
Helvii/Elvi
Ilvates
Laevi
Latobici/Latovici
Lemovices
Levaci
Nervii

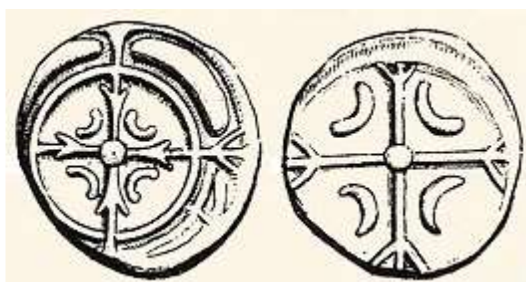
Pictavi
Salluvii
Segusiav
Treveri
Triviatii
Varciani
Veamini
Veragri
Verbigeni
Vertamocorii
Viberi
Viducasses
Vediantii
Vellavi/Velaunii
Venelli
Vennonetes/Vennones/Vennonienses
Venostes
Veragri
Vergunni
Veroduni
Vertamocorii
Vesubiani
Vindelici
Vocontii
Volcae
Vordenses
Vulgientes
Yverdon

Za nestanak glasa **V** (i slova **V** kao njegovog znaka) uzrok je promjena glasa **V** u **U** (kod Velšana u pisanju je zamjena sa **W**).

VRSNICI

Lijevo je srednjevijekovni obelisk iz 11. vijeka u Engleskoj (Stapleford Cross, St. Helen's Church, Stapleford, in Nottinghamshire, England), a desno obelisk u Bakićima kod Olova u BiH (na slici je ljubitelj stećaka Kemal Čolak iz Sarajeva).

Keltski novac (Henri De La Tour, Atlas De Monnaies Gauloises, Paris, E. Plon, Reprinted by Lund Humphries for Srpink & Son, 1965, Plate VIII, Art. 2332, 2337).

DERVON I DERVONA

Na slici su Dervona i Dervon. Devona u rukama drži Sunčev krst, a Dervon drži čekić i gromovitu vajru (Église Saint Pierre, Biollet, France).

Jedno od imena keltskog boga Sukelisa (Sucelus) ili Silvana (Silvanus, lat.) bilo je DERVONES (1), tj. DERVAN. Jedno od imena njegove pratilje Svetle Nane (Nantosuelta, lat) ili Silvane je DERVONNAE (2) (DERVONA). Pogledajmo keltski (velški):

DERLIN = SRCE HRASTA
DERLWYN = HRASTOVNIK
DERLEWIV = ZRAČEĆI
DERWIN = HRASTOV

Velško DERW identično je srbskom DERV, tj. DRVO. Ali u ono keltsko vrijeme ova riječ odnosila se samo na HRAST, a znamo da je HRAST simbol OGNJEVITOG PERUNA.

O Sukelisu (str. 71): http://www.scribd.com/doc/234126289/Petko-Nikolic-Vidusa-Perunovi-zapisi

....

(1) Edward Anwyl, Celtic religion in pre-Christian times, London, Archibald Constable & Co, 1906, pg. 32.

(2) Ibid.

DILEM DILJE

Na Kosovu se čula riječ DÎLJE što znači DALJE (1). Na Viduši, selu kod Kaknja u Bosni, postoji toponim pod imenom DÎLJKA. Skok kaže:

"…*dîljka* f (Vuk, 17. v.) 'puška'. Treba ipak istaći činjenicu, koju ističe Budmani, da se ova puška zove i divtija (Vuk) 'vrsta duge puške'..." (2)

Beogradska srbska "elita" progoni domorodačke riječi iz srbskog jezika, odbacuje ih i zamjenjuje grčkim i slovenskim riječima, a drevne izvorne riječi domorodaca Balkana prepušta bivšim Srbima Hrvatima i Bošnjacima. Tako je i riječ DILJEM školskim sistemom izbačena iz književnog jezika Srba i prepuštena Hrvatima i Bošnjacima, tako da ce u nekoj budućoj analizi jezika biti da su jezikom Hrvati i Bošnjaci starosjedioci Balkana, a Srbi kao Sloveni došljaci na Balkan.

Pogledajmo ove riječi srbskog jezika: RODILA, RADILA, SADILA, VADILA, itd. Kako su nastale ove riječi? Da li izvođenjem od korijenske riječi i nastavka ovim putem: ROD-ILA, RAD-ILA, SAD-ILA, VAD-ILA, GRADIILA?

Ne, nastale su od dviju riječi: ROD-DILA, RAD-DILA, SAD-DILA, VAD-DILA, GRAD-DILA. To su postanjem složene riječi, a ne izvedenice.

Keltsko (gaelik) DIL (3) znači 1°. RADAN, MARLJIV, ČESTIT, TRUDAN; 2°. OČUVANJE, ČUVANJE; 3°. REVNOSTAN. U svim značenjima keltsko DIL je TRAJNO RADNO DEJSTVO. To je semantička suština i engleske riječi DILEMA. To je suština i srbske riječi DILJEM.

Keltsko (gaelik) DILE (4) znači ZEMLJA: ROD-DILE, RAD-DILE, SAD-DILE, VAD-DILE. Svaka prva riječ pokazuje vrstu posla, a druga se odnosi na zemlju. Dačkom PRIADILA (πριαδίλα) odgovara napolitanskom (napuljskom) PRIADILA (πριαδιλά) (5). Dačko PRIADILA je složenica: PRIA-DILA napolitanska riječ PRIADILA (πριαδιλά) je složenica: PRIA-DILA (πρια-διλά). U obje riječi prva riječ PRIA nosilac je imena biljke, a DILA, kao druga riječ, označava njeno TRAJNO ZDRAVSTVENO DEJSTVO po keltskoj riječi DIL.

Čemu sve ova priča? Priča nam kazuje istorodno porijeklo svih ovih jezika: keltsko, dačko, tračko, napolitansko i današnje srbsko iz istog su korijena. Ako je jezički korijen isti, i narod je bio isti. Međutim, Srbi planski i organizovano rade na tome da sami sebi ponište lingvističke dokaze domorodačkog postojanja na Balkanu.

…………………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 376.

(2) Ibid.

(3) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 158.

(4) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg.104.

(5) Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 195-197.

VRTO

Vrto

Keltsko (gaelik):

a) UR = ZELEN (1)

b) AL = LEGLO, IZDANAK, POTOMAK, MLAD, STVARANJE, POKOLENJE, GENERACIJA (2).

c) TAL = KAPANJE, PADANJE, ISPUŠTANJE (3).

Po zemlji KAPANJE, PADANJE i ISPUŠTANJE sjemena je sijanje.
Kad sastavimo UR TAL, dobijemo URTAL. Značenje ove riječi je u one tri prethodne: UR, AL, TAL. Prelaskom keltskog **U** u **V** dobijeno je VRTAL. Prelaskom **L** u **O** dobijen je VRTO.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 753.

(2) Ibid. pg. 18.

(3) Ibid. pg. 540.

SIPNI MALO

Velško SIPIAD (1) znači PIJUCKANJE, GUTLJAJČIĆI. Velško SIPIO (2) znači PIJUCKATI. Velško SIPYN (3) je GUT, GUTLJAJČIĆ. To isto znači i englesko SIP (izgovara se sa kratkim "i") jer je poteklo iz velškog, mada neki etimolozi kažu da je to od staroengleskog SIPIAN, neki opet tvrde da je od staroholandskog SIPPEN, koje je, vele, nastalo od ZUIPEN ili od ZUIPEN. Ne znaju ili neće pravo, pa to ti je!

Englesko SEEP (izgovara se SIP sa dugim "i") bukvalno znači TOČITI ...KROZ VRLO USKI OTVOR, a zna se da pri takvom točenju tečnost samo SIPI i točenje dugo traje (zato se i ono "i" u SIP izgovara dugo). Mi Srbi često kažemo: "SIPNI još malo", a kod nas i kiša SIPI. Tu su i riječi OSIP, OSIPATI i SIPNJA i znače ODVAJANJE, OTPADANJE OD CJELINE.

Od srbskog SIP je i riječ SIFON: SIPON > SIFON, mada lažovi (ili idioti, ne znam) tvrde da je iz grčkog jezika.

A gle kako P. Skok tumači postanak riječi SIPATI: on pretpostavlja neki zajednički baltoslovenski, sveslovenski i praslavenski korijen *szp- (4). Skok izmišlja neki korijen *SZP- pored žive riječi SIP, jer je SIP imenica, a SIPATI je glagol. Je li ovo Skokovo neznanje, laž ili idiotluk! I jedno i drugo i treće!

Ljudi moji, to je tako jednostavno ako se želi kazati istina, a istina je ova: Kelti su bili Srbi, Srbi su bili Kelti i riječ SIP je iz starog srbskog jezika i otkačimo već jednom te Slovene od Srba, jer su i oni od Srba tamo u Rusiji postali.

……………………….

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 275.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1971, str. 240.

PIPA

Pipa

Sanskritsko PIBA, PITTI znači PIĆE, PIJENJE:

srbski: PIPA,.engleski: PIPE (1), anglo-saksonski: PIPE (2), gaelik: PIOB (3), irski: PIB (4), velški: PIB (5), holandski: PUJP (6), slandski: PIPA (7), švedski: PIPA (8), danski: PIBE (9), latinski: PIPERE (PIPARE) (10).

"If the word was borrowed at all, it was, perhaps, taken from Celtic,..." (11)

"Ako je riječ bila posuđena, vjerovatno je uzeta iz keltskog,..."

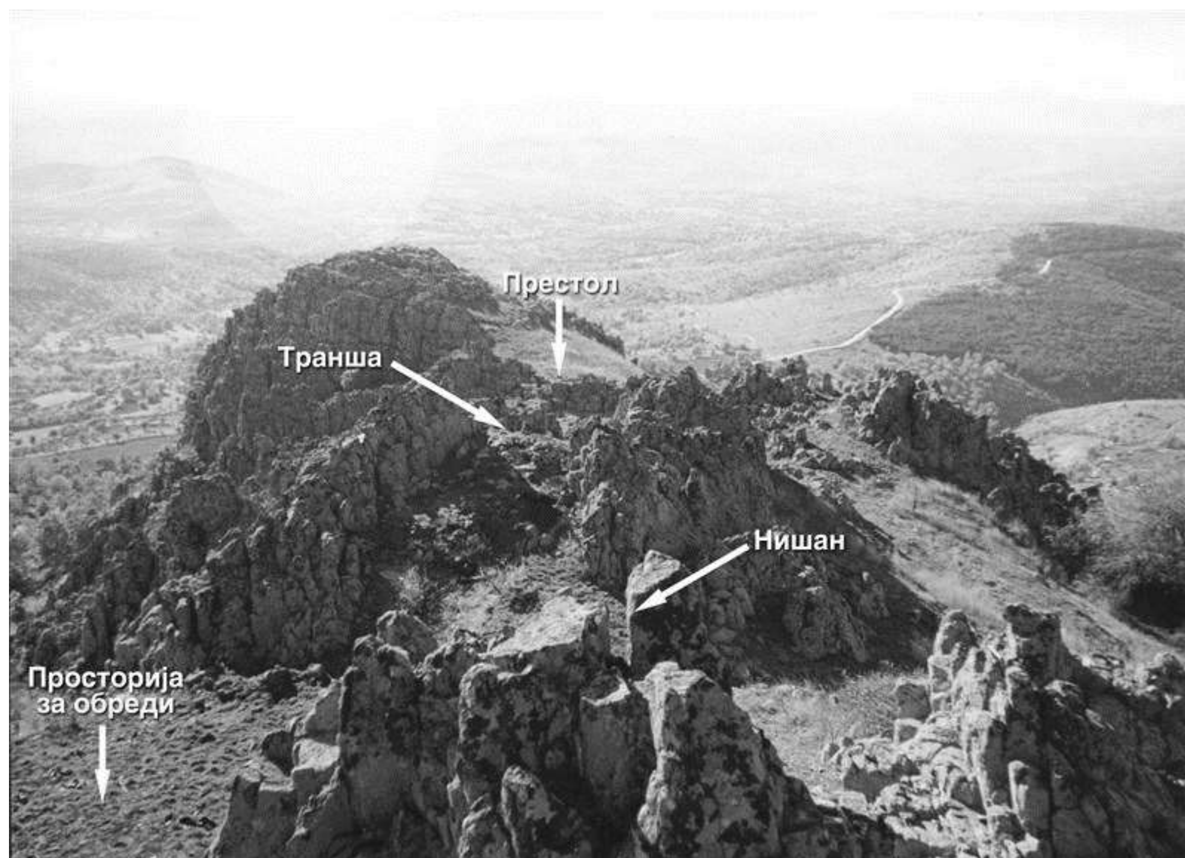
Nije "ako je bila posuđena", već jest posuđena (korijen PI- je u srbskom PITI, a preko keltskog raširen je i kod skitiziranih Kelta (Slovena).

....

(1) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 445.

(2 -11) Ibid.

DRUIDSKI KAMENI PRESTOLI

Druidski kameni prestol na magalitskoj opservatoriji Kokino Brdo, Makedonija.

Druidski kameni presto (Devil armchair,Rennes-les-Bains, Rennes-le-Chateau, France).

Druidski kameni presto (Hagschair, Ireland).

Druidski kameni presto (Dream Seat at Castlerigg, Cumbria, England).

Druidski kameni presto (Druids Chair and Well or St Brigid's Well or St. Brigit's Well, Ireland).

Druidski kameni presto (Llangernyw village, Conwy, North Wales, England).

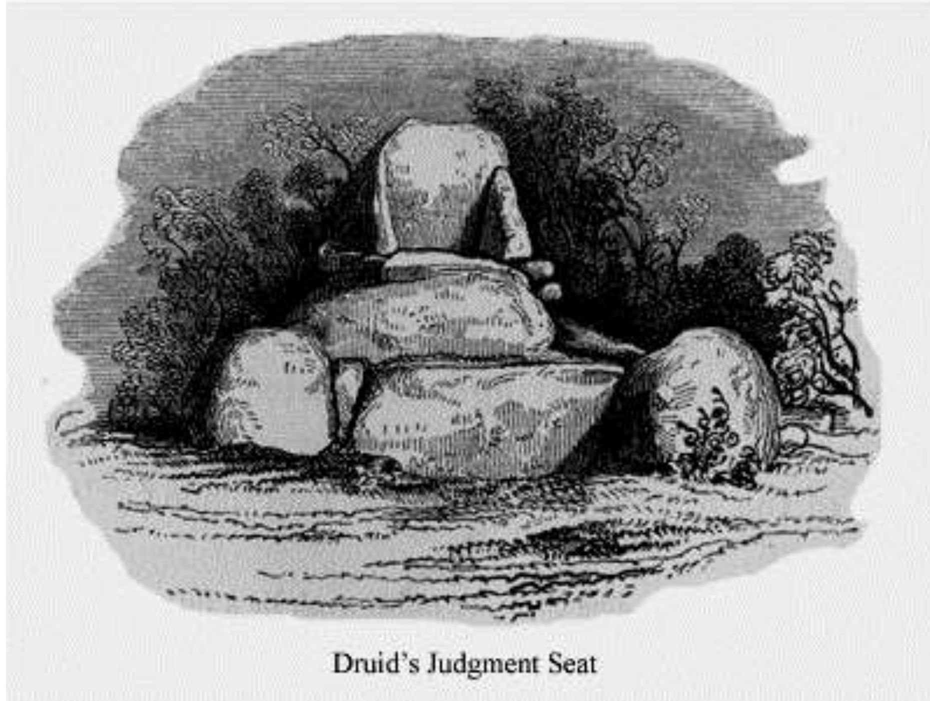

Druidski kameni presto (Stone Seats at Nagog Woods in Acton, New England , USA).

Druidski kameni presto (The Druid's Chair, St. Usteli, Cornwall, Southern England).

*Druidski kameni presto (*The Druid's Judgment Seat, village of Killiney, Ireland (From *‘A Hand-book of Irish Antiquities”* by William F. Wakeman).

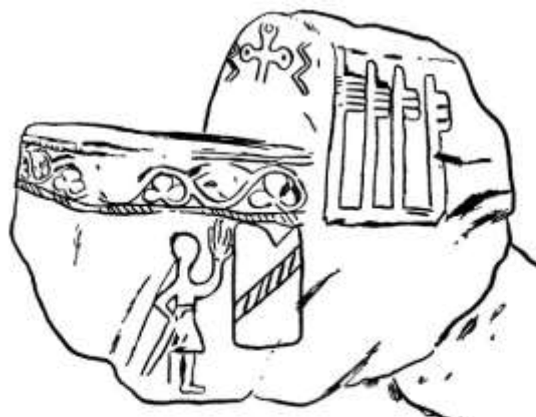
Druidski kameni presto na 745 m nadmorske visine (brdo Vratar kod Rogatice).

Druidski kameni prestoli u Ošanićima kod Stoca.

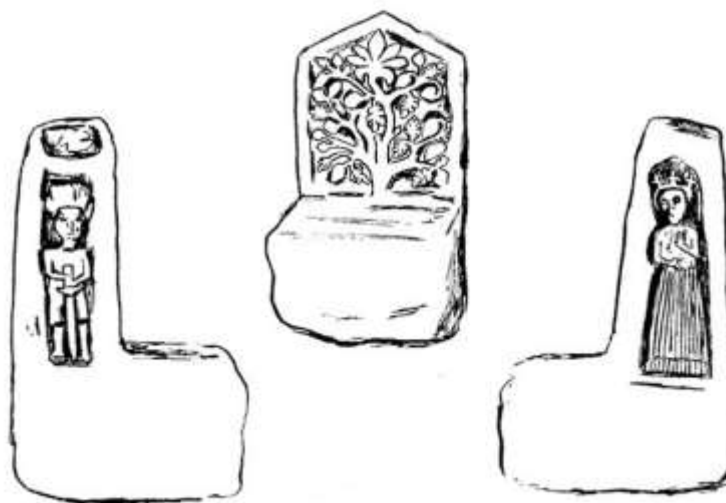

Druidski kameni presto u Zemaljskom muzeju u Sarajevu.

Druidski kameni presto u Gornjim Turanima kod Trebinja.

Pored solarnog krsta i grana trolisnog nebeskog drveta života, na kamenom prestolu u Gornjim Turanima kod Trebinja predstavljen je Sunčev ratnik Sveti Vid. Na Svetovidovom štitu je linija nebeskog ekvatora sa šest podioka i to je vrijeme od šest mjeseci od zimskog solsticija početkom zime (rođenje Svarožića), do ljetnog solsticija (Vidovdana). Desno iznad su simboli četiri godisnja doba na kojima je označena jačina Sunca po godišnjim dobima: jesen i zima imaju po tri “zastavice”, četiri “zastavice” simboli su proljeća, a pet “zastavica” simbolično pokazuju najjaču snagu ljetnog Sunca.

Na druidskom kamenom prestolu iz Bukovice kod Konjica pored sunčanog drveta života, koje zauzima centralno mjesto, sa bočne strane je lik Bijelog Vida (Svetovida), Sunčevog ratnika i boga svjetlosti, a sa druge strane sa krunom na glavi je njegova sestra i pratilja Vida (Dana ili Danica, tj. Venera).

Druidski kameni prestol sa solarnim drvetom žvota sa hrastovim lišćem.
Hrast je Perunovo drvo, i Svarožićev badnjak (Bukovica, Konjic).

Lokaliteti druidskih kamenih prestola u BiH

• Vratar (u široj okolini Rogatice)
• Hrtar (utvrda kod Višegrada) Višegrad
• Samobor (kod Goražda)
• Kovin (u Polimlju kod Prijepolja)
• Sokol (na ušću Pive i Tare)
• Kulina (uz rijeku Bistricu, lijevu pritoku Drine)
• Duroš (kod rijeke Bistrice, lijeve pritoke Drine)
• Jeleč (kod Foče),
• Tođevac (kod Foče)
• Donja Bukovica (kod Konjica)
• Klek (kod Prozora)
• Fojnica (kod Gackog)
• Zovi do (kod Nevesinja)
• Jasenik (kod Gackog)
• Brajčin laz (kod Gackog)
• Kosor (kod Blagaja)
• Ošanići (kod Stoca)
• Ključ (kod Gackog)
• Gornji Turani (kod Trebinja)
• Grab (kod Ljubuškog)
• Znetve, Viduša (kod Kaknja)
• Briska (Tuzi, C. Gora)

Pošto su služili za astronomska osmatranja i praćenje nebeskih zbivanja, druidski kemeni prestoli bili su na istaknutim kotama, vidikovcima. Na njima su u velike praznične dane sjedili znalci nebeskih prilika i sudije, prvosveštenici, druidi, djedovi. Ta prestolja simbolično su predstavljala prestole boga Sunca i na njih su imali pravo da sjedaju samo prvosveštenici u velike kalendarske praznike i narodne starješine u vrijeme donošenja važnih plemenskih odluka. Kad je širenjem hrišćanstva druidsko sveštenstvo potisnuto do nestanka, kameni prestoli su služili lokalnim feudalcima, koji su preuzeli zakonodavnu sudijsku ulogu druida.

KUT I PLEME KUČI

Kut (najstariji znak za slovo K je ***<****).*

Izraelski tenk je čuvar kuće (Λ) Izraela.

Šta je KUT? To je prostor koji zatvaraju dvije linije (zrake) koje ishode iz jedne tačke. Sanskritsko KUTA je VIS, VISINA, BRDO, GORA, PLANINA, a to isto znači i sanskritsko KUTHI. Među mnogim glupostima današnjih Srba stoji i glupa tvrdnja da je riječ KUT hrvatska, mada i Srbima niču KUTNJI zubi, imaju KUTIJE i prave KUĆE (kut-ja > kuća).

Pošto sanskritsko KUTA (KUTHI) znači VIS, GORA, BRDO, PLANINA stanovnici visova, gora, brda i planina su KUTI ili KUTHI, što je u srbskom jeziku dalo KUČI (pleme KUČI živi na istoku Crne Gore). KUČI su porijeklom starosjedioci Balkana, potomci drevnih Briga (Friga, Brđana), osnivača Troje. U Brđane spadaju i Bjelopavlići, Piperi, Rovčani, Moračani, Bratonožići i Vasojevići (svi su se vremenom miješali sa pridošlim Slovenima).

Pleme Kuči

MILOŠ (K)OBILIĆ

Miloš Obilić, (freska u Hilandaru).

O prezimenu Miloša KOBILIĆA, KOBILOVIĆA ili OBILIĆA legende ispredaju svoje priče, a istorijski i jezički ništa se tačno ne zna: ne zna se da li riječ potiče og "kobila", od "obila" ili od nečeg trećeg. Ovdje ćemo se

osvrnuti na treću mogućnost: da prezime Kobilić (Obilić) potiče iz jezika Briga, tj. Tračana, odnosno Kelta:

gaelik: COBH (1) = POBJEDA,
gaelik: COBHACH (2) = JAK, HRABAR, POBJEDILAC,
gaelik: COBHAICH (3) = ČAST, POŠTOVANJE,
gaelik: COBHALTACH (4) = POBJEDONOSAC

Kobilić (Obilić) ubija Murata.

Gaelik COBH (čitaj: KOBH) dalo je srbsko KOBAC (bosansko prezime Kobačić) i od te riječi kao osnove izvedeno je prezime KOBILIĆ, KOBI-LOVIĆ, KOBILAJIĆ. Uporedimo gaelik i srbski:

COBH – KOB = POBJEDA,
COBHACH – KOBIL = JAK, HRABAR, POBJEDILAC,
COBHNAICH – KOBILIĆ = ČAST, POŠTOVANJE,

COBHALTACH – KOBILOVIĆ, KOBILAJIĆ = POBJEDONOSAC

“КОБЫЛАYИЋЬ, vlastelin kneza Pavla Radinovića od primorja Vukosav Kobilajić 1397 M. 229.” (5)

Zanimljivo je i podudaranje imena MILOŠ i MURAT (MURAD) sa događajem koji se desio una Kosovu između MILOŠA i MURATA. Evo prvo MILOŠEVO ime u kojem je korijen MIL-:

gaelik: MILNEACH (6) = TRN, BODILO,
gaelik: MILOINN (7) = NEPRAVILNO, NEPROPISNO (Miloš je probo Murata sakrivenim nožem i time prekršio viteški kodeks).

MURAT i njegovo ime sa korijenom MUR-:

gaelik: MUR (8) = ZID, KULA, UTVRĐENJE, PALATA
gaelik: MURT (9) = UBICA,
gaelik: MURTAIR (10) = UBICA,
gaelik: MURTADH (11) = UBICA

………………………..

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 128.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Đura Đaničić, Rečnik iz starina srpskih, Prvi dio A-K, Državna štamparija, Beograd, 1863, str. 459.

(6) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 394.

(7) Ibid.

(8) Ibid. pg. 411.

(9) Ibid.

(10) Ibid. pg. 412.

(11) Ibid. pg. 411.

KOBILIĆ, KABILA I KOBILA

Ovdje ćemo sa da razjasnimo sve nejasnoće izabune oko značenja riječi KOBILIĆ, KABILA i KOBILA.

Sa korijenom KOB (COBH, gaelik) (1) prezime KOBILIĆ potiče iz jezika Briga, tj. Tračana, odnosno Kelta i znači POBJEDA, TRIJUMF. Od korijena KOB izvedena su i riječi KOBAC i SKOBALJ.

Kobac

KOBAC je mala ptica iz roda sokolova, a sokolovi su pobjednici, zar ne?

Skobalj (škobalj).

SKOBALJ je vrsta ribe koja se zove i BJELIŠ, jer je bijela, a BIJELA boja je simbol POBJEDNIKA.

Miloš Kobilić (Obilic) je porijeklom od domorodaca Kelta, tj. Tračana, potonjih Vlaha.

Od gaelika COBH i velškog COB (COBIO) (2) izvedeno je englesko COB i srbsko SUKOB sa značenjem UDAR, NAPAD, kao i srbsko SKOBITI sa značenjem SUSRESTI.

U imenu brigijske Velike Matere KABILE stoji riječ KAB (CAB). Sanskritsko KABANDHA (कबन्ध) znači VODA, TRBUH, BURE. Samo KA (क) znači VODA, a BHANDA (बन्ध) znači SNOP, SVEŽANJ, BALA. Tako riječ KABANDA u bukvalnom smislu znači DRŽAČ VODE, a to značenje u srbskom ima riječ KABAL: "Lije k'o iz KABLA!"

KABAL je VELIKI DRŽAČ VODE, a KABASTO u srbskom je VELIKO. Za ono što je KABASTO, tj. što je VELIKO, kažemo da je OBILO. Ono što je OBILO ujedno je i MNOGO, MNOŠTVO i to je na gaeliku COB. (3)

U srbskom OBILO i u gaeliku COB zajednički korijen je OB- i od ovog korijena izvedeno je srbsko OBIM, OBLO, OBLINA (izraz "ženske obline").

Gaelik CABALL (4) znači KOBILA.

Ime države KUBE (CUBA) (5) dolazi iz domorodačkog taino jezika u kojem KUBA (CUBA) znači PLODNA zemlja. Od riječi CUBA izvedeno je tainsko CUBANAKAN, što znači CENTRALNO MJESTO, CENTAR.

U hebrejskoj riječi CABALA nalazimo krijen CAB-. Samo hebrejsko CAB bukvalno znači ŠUPLJINA, RUPA. Hebrejski glagol CABAL znači UZIMATI, PRIMATI (ženski princip je primanje sjemena).

Uporedimo riječi KABILA, KUBILA i KOBILA:

KAB – ILA
KUB - ILA
KOB - ILA

KAB (CAB) znači VELIKO,
CAB (hebrejski) znači SUPLJINA, RUPA,
KUB znači PLODNO,
KOB (COB) znači PLODNO

I tako ime boginje KABILE (brigijski: Kubileya/Kubeleya; grčki: Κυβέλη) dolazi od riječi KAB, CAB, KUB, CUB, KOB, COB i riječi ILA: gaelik IL (ILE) (6) znači PLODNOST, IZOBILJE, MNOŠTVO, PLODNA RUPA, a osnova svega je sanskritsko KA što znači VODA:

KAB – ILA > KABILA,
CAB – ILA > CABILA,
KUB – ILA > KUBILA,
CUB – ILA > CUBILA,
COB – ILA > COBILA,
KOB – ILA > KOBILA (latinski: caballa, bjeloruski: кабыла, latvijski: ķēve).

Sinonimi KABILA i KOBILA su istog značenja: VELIKA ILA, VELIKA PLODNOST, RUPA KOJA PRIMA i iz koje se rađa VELIKO MNOŠTVO RODBINE zvane PLEME: turski: KABILE, azerbejdžanski: QƏBILƏ, uzbekistanski: QABILA, svahili: KABILA, arapski: QABAYLA, hausa jezik: KABILAR, pandžabi: KABILE, somalijski: QABIILKA.

…………………………

(1) Robert Archibald Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, Printed for James Duncan, London, 1825, pg. 128.

(2) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, Carmarthen, 1840, pg. 55.

(3) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, Printed for James Duncan, London, 1825, pg. Ib. pg.128.

(4) Ibid. pg. 89

(5) Richard A. Crooker, Cuba, Chelsea House Publisher, 2002, pg. 57. ISBN-10: 079106932X; ISBN-13: 978-0791069325

(6) Robert Archibald Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, Printed for James Duncan, London, 1825, pg. 323.

VELIKA MATER KABILA

“**kabile** pored *kabile*, *kabile*, gen. -età n (Kosmet, Makedonija) ‘pleme, rod; sinonim: fis kod Arbanasa’. Balkanski turcizam arapskog podrijetla (ar. kabile ‘zadruga pod upravom starješine’) iz plemenske terminologije: arb. *kabile* ‘Verwandschaft, Verwandter’.” (1)

Pogledajmo kako se kaže PLEME (ROD) na sljedećim jezicima:

turski: KABILE,
azerbejdžanski QƏBILƏ,
uzbekistanski: QABILA,
svahili: KABILA,
arapski: QABAYLA,
hausa jezik: KABILAR,
pundžabi: KABILE,
somalijski: QABIILKA

Od Azije preko Indije do Afrike skoro ista riječ sa korijenom KAB-. Otkud to i kako to? To je od drevnih vremena kad je MATER svima bila KABILA, a njeni potomci činili jedno PLEME, jedan ROD.

Velika Mater Briga bila je KIBELA (Kubileya/Kubeleya). U Bugarskoj još postoji stari trački grad KABILE (KABYLE) koji nosi ime brigijske Velike Matere KABILE.

Šta bi moglo da znači ime KABILA, šta znači KAB- koji je korijen njenog imena? Korijen KAB- nalazimo čak u japanskom jeziku u riječi KABU (2). Bukvalno značenje japanske riječi KABU (株) znači PANJ ili KORIJEN palog drveta. Korijen KAB- nalazimo i u kanariskom KABILE (3) i to je KNJIGA GENEALOGIJE, RODOSLOV. U gaeliku korijen KAB- nalazimo pisan latinskim načinom u riječi CABALL (4), što znači KOBILA. U hebrejskoj riječi CABALA nalazimo krijen KAB- napisan kao CAB-. Samo hebrejsko CAB bukvalno znači ŠUPLJINA, RUPA. Hebrejski glagol CABAL (5) znači UZIMATI, PRIMATI.

Tako saznajemo da KABILA znači ONA KOJA UZIMA, UZIMAČICA; ONA KOJA PRIMA, PRIMAČICA: KABILA UZIMA SJEME, PRIMA SJEME U ŠUPLJINU SVOJE UTROBE, JER JE KABILA VELIKA MATER PLODNOSTI I MATER SVEGA POSTOJEĆEG. Tako je vremenom kult praroditeljke žene majke dobio svoje univerzalno kosmičko značenje.

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1971, str. 9.

(2) Dominic Williams, A Dictionary of Japanese Financial Terms, Japan Library, Curzon Press Ltd, Kent, 1995, pg. 37, ISBN-10: 1873410115

(3) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 249.

(4) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 89.

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893. pg. 87-88.

SRBI DUKAĐINI

V. Обитељ кнезова Дукагина, господара од Миридита[2]).

Оно што се говори о кнезовима Балшићима, да су наиме поријетлом Французи, то исто вели се и за ову обитељ. — Ко би се занимао поближе за то, нека проучи ону исту литературу, што ју напоменусмо говорећи о Балшићима.

Иначе се кнезови Дукагини мање спомињу него други, па бисмо с тога рекли, да су тек у другој линији неку важност посједовали, али политичке велике улоге дуго не играју. Одатле долази, да их боље познајемо по женама и женидбама, него по мужевима и дјелима.

Први од ове обитељи спомиње се по имену Пруган I. За њим долази други по имену познати Дукагин, такођер Пруган II. или Прогано. — Овај је имао за жену Војсаву, кћерку гласовитога Карла Топија, кнеза Албаније и Драча. Ова је умрла око год. 1400. — Иза Пругона и Војсаве остао је син Димитрија.

Димитрија задобије млетачко племство, па му се потомци преселише онамо и постадоше Талијани.

Гласовитији је његов братић Лука Дукагин. Његова кћи Војсава била је удата за онога Ђуру Чернојевића, који је 1450. погинуо у боју са Османлијама. И сам Лука је јунаковао. Но још гласовитији био је његов син Никола Дукагин. Овај је у савезу са Влатком Вукчићем сином Стјепана Херцега покушао године 1481.[1]) да изагна Османлије из Босне, Херцеговине и Албаније. Народна га пјесма такођер често спомиње.

[2]) Хопф, озн. дј. стр. 533.; Ди Канж, „Histor. de l'emp. de Constantinop.“, изд. Бишон (Buchon), св. II., стр. 285.

Dukađini su bili Srbi (Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, urednik Kosta Herman, Sveska XIII, Sarajevo, Zemaljska štamparija, 1901, str. 130-131).

Удајом Јелене Топија за Константина Кастриоту пређе власт над Кројом на обитељ Кастриота. Овај Кастриота дође у сукоб са Млечанима, хотећи да за своју жену освоји Драч, кога бјеше год. 1392. њезин брат Ђуро Топија Венецији уступио.

IV. Кнезови Кастриоти, господари од Кроје.

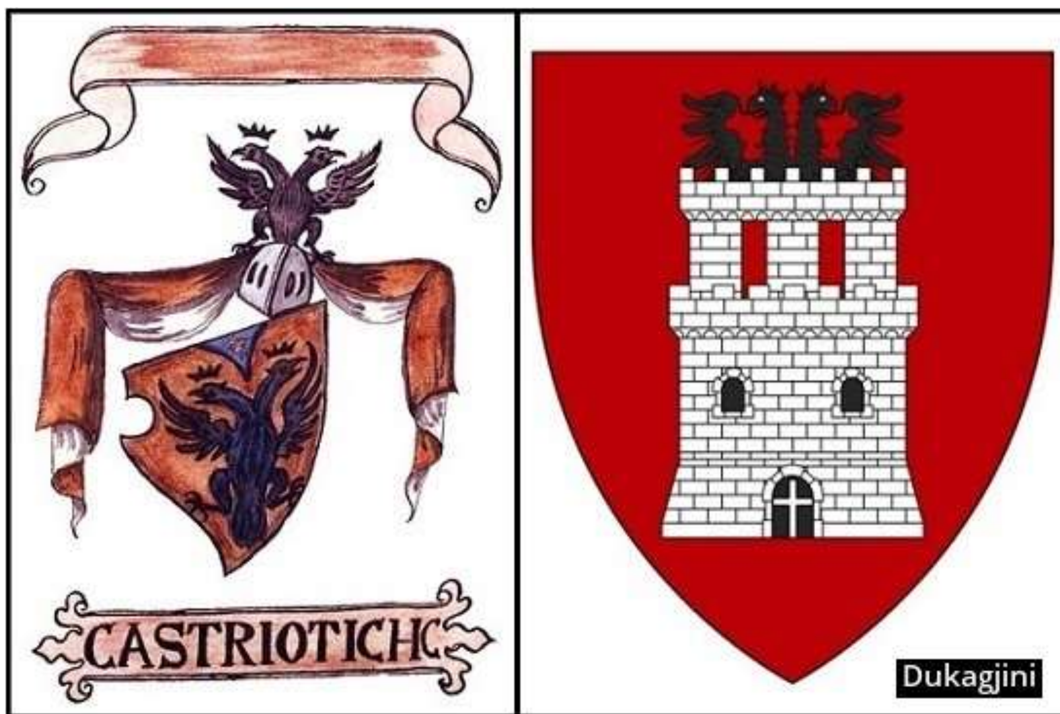
Као први господар од Кроје из рода Кастриота спомиње се неки Бранило (1368.), господар од Канине. Он заглави негдје 1379. године у Јанини, гдје га смакне кнез од Јанине, Тома Прељубовић.

Послије њега спомиње се Павле Кастриота, господар од Сигна, но већ год. 1391. спомиње се Константин Кастриота, који се назива господаром Сигна и Кроје. Године 1402. погине у Драчу, гдје му Млечани дадоше главу одсјећи. Жена му је била Јелена Топија, у чије је име себи присвајао право на град Драч. Око год. 1406. спомиње се као господар од Кроје брат Константинов Иван Кастриота, господар од Мата; овај је признавао врховништво османлијско а иначе живио је у приличном миру све до год. 1443. Жена му је била Војсава Трипалда, која му роди гласовитог јунака Скендербега Ђуру Кастриота, најславнијег јунака на Балкану у своје доба. Овај је владао од 1443.—1468. Жена му се звала Андроника Арианити Топија, која му роди сина Ивана Кастриота. Овај завлада послије очеве смрти (1468.), али није имао снаге да се уздржи против Османлија. С тога уступи град Кроју Млечанима, а сам се повуче у Напуљ. Млечани напусте год. 1448. Кроју Османлијама, а некадањи господар града Иван Кастриота умре 1485. као војвода од S. Pietra in Galatina. Жена му је била Ирена, кћи Лазара III. Бранковића, деспота од Србије. Имао је три сина, који се у напуљску господу претворише[1]).

[1]) Хопф, „Chronic. graeco-rom.", стр. 543. Лежер, „Notes Slaves".

Faksimil stranice "Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, urednik Kosta Herman, Sveska XIII, Sarajevo, Zemaljska štamparija, 1901, str. 130).

KELTSKA PREZIMENA

Kastrioti i Dukađini, srbska srednjevijekovna vlastela iz Albanije, imaju keltska prezimena, a to je zato što su porijeklom od Kelta Briga (Friga). Da su Brigi Tračani svjedoči Strabon (VII, str. 295; X, str. 471), Stephanus B. (s.v); Herodotus (VII, 73).

Gaelik CAST (1) = ČIST, NEOKALJAN, ČEDAN
Gaelik RIOGH (2) = KRALJ
CAST + RIOGH > KASTRIOG > KASTRIOT

Gaelik: DUK, DUCA (3) = BRDO, BRIJEG
Gaelik GIN (4) = ZAČET, STVOREN, ROD
DUKA + GIN > DUKAGIN > DUKAĐIN

…………………………….

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 103.
(2) Ibid, pg. 466.
(3) Ibid, pg. 214.
(4) Ibid, pg. 295.

KILJAN

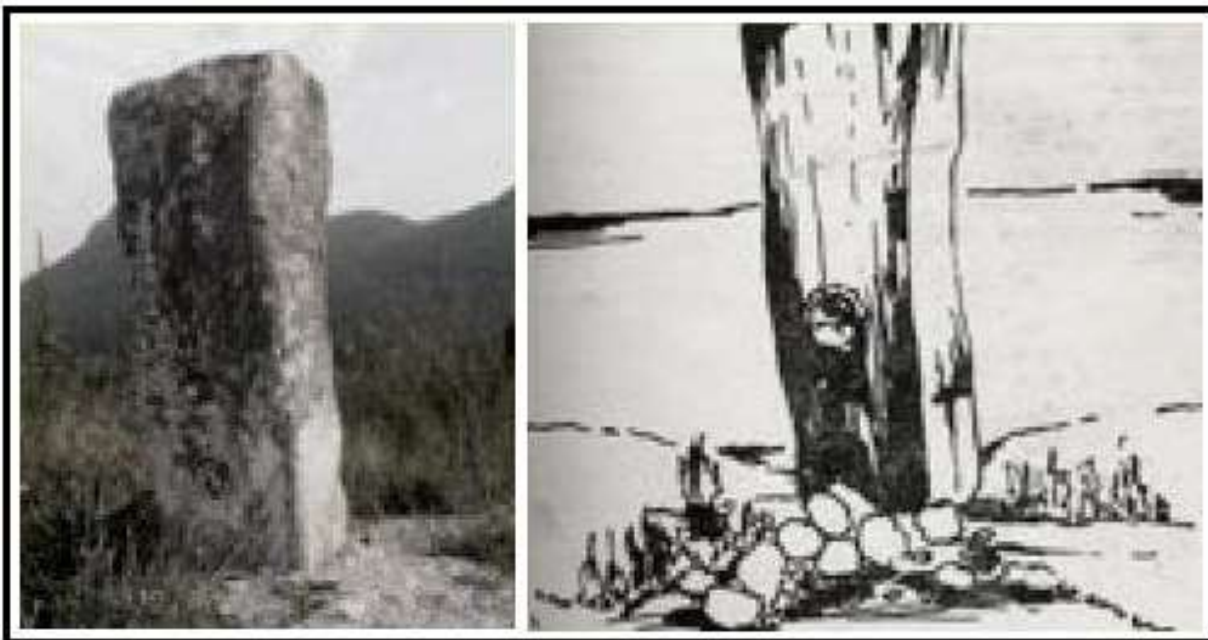
Nikšin kiljan (Mala Lukovica kod Nikšića).

Da su Srbi bili poznati pod imenom Kelti i da je u srednjem vijeku pod terorom iz Sicilije i južne Italije naseljenih Normana (nazvanih Šiptari) mnogo keltskih potomaka prešlo u Šiptare, dokaz je i riječ KILJAN, koja je iz srbskih keltsko-ilirskih vremena ostala među keltskim domorodcima Crne Gore i Albanije:

a) keltsko (gaelik) CILL (1) znači GROBNO MJESTO, GROB;
b) keltsko (gaelik) CILLEAN (2) znači VJEŠTAČKO UZVIŠENJE POSTAVLJENO ZA GLEDANJE.

Englesko KILL, što znači UBITI, ovako objašnjavaju Nijemci:

"**kill**, vb. ME. *kille*, a corresp. OE. **cyllan*: Teut. base *kuljan* akin to OE. *cwellan* = ME. *quelle* vb.kill. ON. *kvelja* OSAX. *quellian*. There was a primit. str. vb. OE. *cwelan* die. OSAX. OHG. *quellan* smart; cp. G. *qual*." (3)

Kiljan bana Ugrina (Liverovići, Nikšić).

I kao što vidimo Nijemci nigdje ne spomenuše Kelte, ali spomenuše Teutone koje oni silom guraju u Nijemce, mada mnogi istoričari tvrde da su Teutoni pleme Cimbra. Nijemci kažu da je engleskoj riječi KILL etimološka osnova teutonsko KULJAN.

Uzmimo sad ovo teutonsko KULJAN: ne kažu li Srbi za trudnicu: KULJAVA (4) žena? Kod KULJAVE žene stomak je vještački (seksom pa trudnoćom) UZVIŠEN i lako se PRIMJEĆUJE: to je značenje keltskog (gaelik) CILLEAN. Tako je jasno da je englesko KILL postalo je od keltske osnove CILL: CILL = KILL, a sve se prikriva razlikom pisanja i ćutanjem.

Pogledajmo i riječ koju Nijemci pomenuše kao OE. (staroenglesko) CWELAN što znači SMRT? Kad Srbima neko umre ili pogine, Srbi su UCVELJENI:

CVELAN > UCVELAN > UCVELEN > UCVELJEN

Otkud u staroengleskom srbska riječ CVELAN, UCVELJEN? To je od Kelta Srba.

Da vidimo šta Englezi kažu za porijeklo njihove riječi KILL: kao i Nijemci i oni spominju sve te staroengleske (OE), staronorveške (ON), norveške svedške, islandske i slične oblike, ali samo na jednom mjestu kažu:

"Veri likely this sb. is of Celtic origin;...". (5)

"Vrlo lako ovo sb. je od keltskog originala;..."

Nije to "very likely", već jasna činjenica!

“I kod Srba i kod Arbanasa KILJAN označava kamen, koji je uspravno postavljen na mesto gde je neko od neprijatelja pogođen i pao. Ali i gde je bio veliki broj, te su nogi izginuli meće se na mesto svakoga poginulog po jedan kiljan. Kiljanom se još često zove i svaki nadgrobni mramor na groblju.” (6)

…………………..

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 115.

(2) Ibid.

(3) E. Kluge and F. Lutz, English Etymology, Karl J. Trubner, Strassburg, 1898, pg. 115.

(4) U postojećim etimološkim rječnicima srbskog jezika porijeklo riječi "kuljava" se ne govori, vec se samo Vuk i Daničić objašnjavaju da znači "trudnica". Skok je uopšte ne spominje. Cenzura, oblikovanje slovenske svijesti kod Srba vriši se na sve načine: crkvom, antroplogijom, istorijom, arheologijom pa i lingvistikom!

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 314.

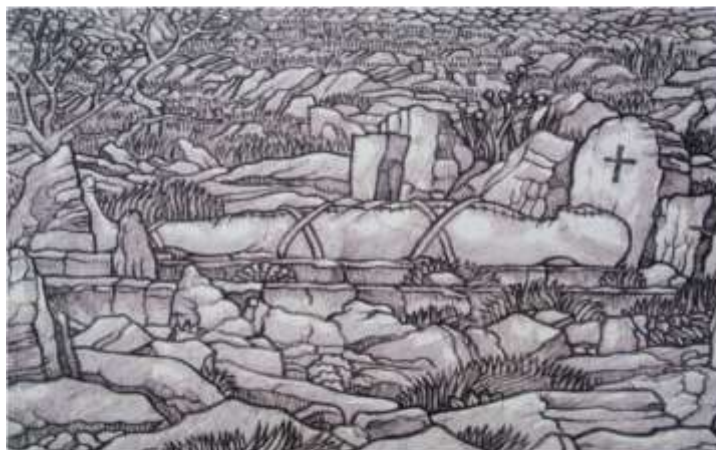
(6) Dr Jovan Erdeljanović, Kuči – pleme u Crnoj Gori, Srpski etnograf-ski zbornik, Knjiga VII, Naselja srpskih zemalja, Knjiga IV, Državna štampa-rija kraljevine Srbije, Beograd, 1907, str. 41.

MIRILA

Mirila

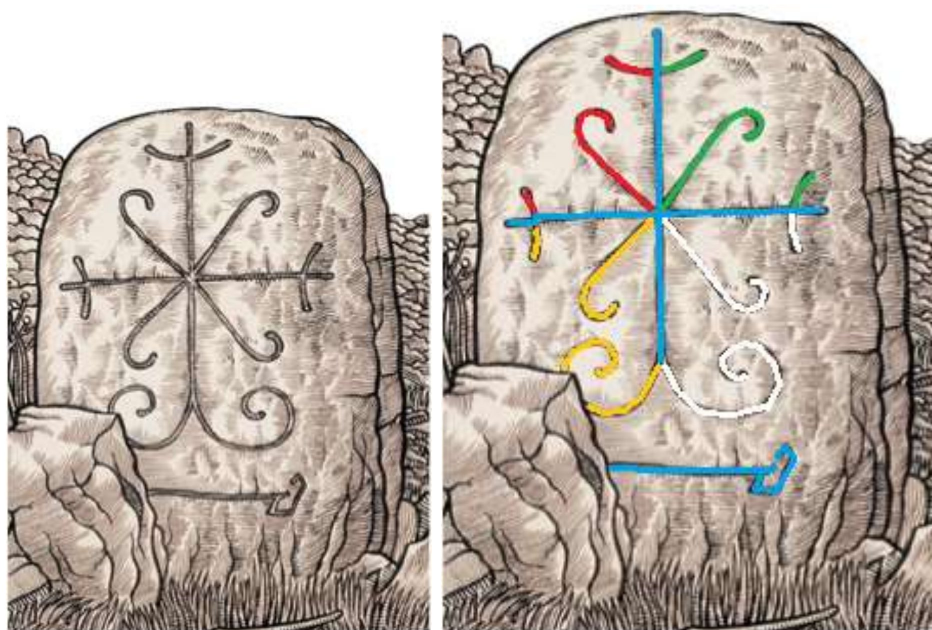
Mirila su nadgrobni spomenici sa prehrišćanskim simbolima pravoslavnih i rimokato-ličkih stanovnika Velebita iz vremena novog vijeka i modernog doba (15-20. vijek) i pripadaju grupi stećaka stubova. Riječ "mirilo" ikavskim kazano znači "mira", tj. "mjera groba".

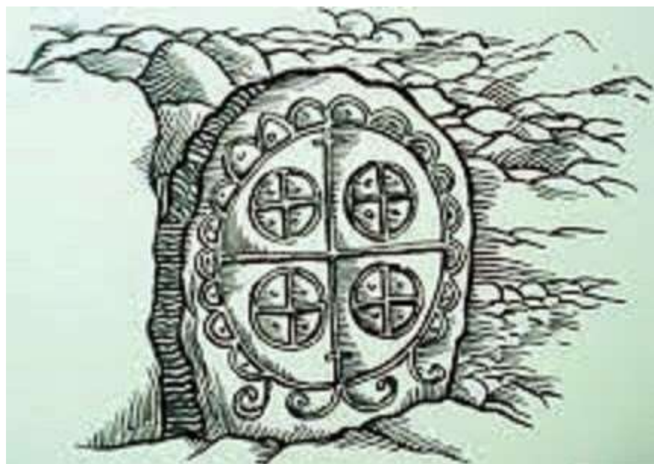
Prikaz pokojnika na mirilu (djelo Josipa Zankija).

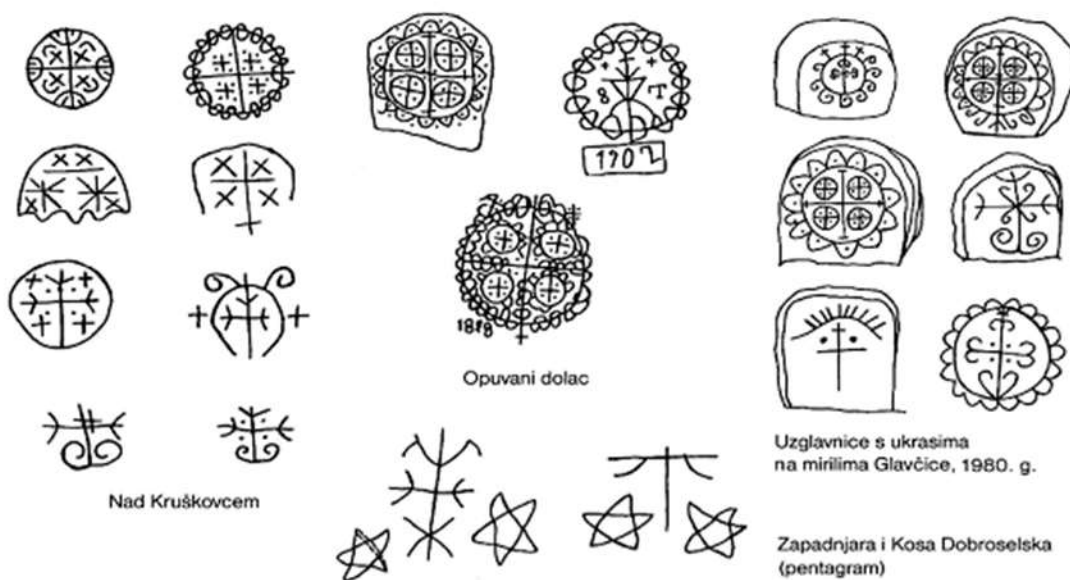
Amulet sa Krita (oko 5. vijeka n. ere) sa prikazom "mirila" (desno).

Mirilo sa solarnim simbolima. Horizontalna linija krsta je nebeski ekvator i na njemu su obilježena godišnja doba koja se smjenjuju na ekvatoru o proljetnom (jedna strana) i jesenjem ekvinociju (druga strana). U vrhu horizontalne linije krsta je ljetni solsticij sa prvim danom ljeta (Vidovdan) i tu prestaje proljeće i nastaje ljeto. U dnu ove linije nalaze se jesen i zima sa sa tačkom zimskog solsticija i prvim danom zime (godišnja doba označena su svojim odgovarajućim bojama).

Solarni simboli godišnjih doba na mirilima.

STEĆCI U TUZIMA

(goblje Malisora, Vuksan Lekić, Tuzi, C. Gora. Foto: Dunda Hrabrenović, Anton Pllumaj, Robert Elsie i Marianne van Twillert-Wennekes)

"I stare malisorske nadgrobne stele u Crnoj Gori imaju dosta veza sa stećcima. Bio sam u prilici da upoznam staro groblje u Vuksan Lekiću kod Tuzi, na kojem se od davnina sahranjuju Malisori, koji pripadaju albanskoj nacionalnosti i rimokatoličkoj vjeri. Uz desetak starijih krstača i mnogo više novijih, tu se nalazi oko 60 primjeraka vremenski starijih stubova, relativno velikih dimenzija i bolje klesarske obrade. Njihovi oblici imaju više svojih varijanti, naročito u odnosu na njihov gornji završetak. Mnogi primjerci su bogato ukrašeni. Prema oblicima i ukrasima, kao i nekim drugim okolnostima, pretpostavljam da su ove stele nastale još u XVII v., a da su intenzivno klesane u 18. vijeku.

Na stranicama ovih malisorskih stela vidimo obične i tordirane plastične vrpce, razne geometrijske i biljne ornamente, zatim veliki broj rozeta, polumjeseca, krugova, kružnih vijenaca, a onda i krstova. Rozete su neka-da okružene vijencima, vijenci su nekada tordirani, a među krstovima ima jednostavnih i stilizovanih. Među stilizovanim krstovima se nalaze i oni čiji se krakovi završavaju u formi ljiljana. Neki od krstova su antropomorfni. Na nekim spomenicima su isklesane sablje, jatagani i puške (kubure). Brojne su i figuralne predstave. Među njima ima nekoliko predstava zmija i ptica. Ptice su veoma stilizovane i podsjećaju na pijetlove. Većina je ljudskih figura. Obično je sam stub zamišljen kao tijelo, a klesar je u gornjem dijelu plastično prikazao glavu ili poprsje, sa naznakama markantnih dijelova lica, sa rukama koje su opružene ili malo prekrštene na pojasu. Najveća pažnja je posvećivana klesanju glave. U nekoliko slučajeva se vide dijelovi narodne nošnje. Posebno je zanimljiv jedan stub čiji je gornji dio isklesan u vidu trodimenzionalne glave starijeg muškarca, a na drugom – većem dijelu spomenika je vrlo plastično predstavljena čitava figura djeteta, sa kratkim haljetkom i malo raskoračenim nogama." *(Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost, IRO Veselin Masleša, Sarajevo, 1982. str. 560)*

Motiv Sunca proljeća na gotskom koplju i na stećku na malisorskom groblju u Tuzima. Na krstu je simbol sa dva drevna znaka **ᒋ** *kao dva simbola sunca proljeća (manji krug) i sunca ljeta (veći krug). Tačka u centru simbol je Tvorca (nebeski Axis Mundi ili Osovina Svijeta).*

Antropomorfni prikazi boga plodnosti (lijevo je skitsko-sarmatski idol, a desno malisorski stećak u Tuzima). Na stećku su dva sunca: sunce vremena proljeća (desno) i sunce vremena ljeta (lijevo).

Očito je da preci Malisora nisu bili Iliri kojih zapravo i nije bilo kao posebnog naroda (Herodot ne spominje Ilire, iako spominje Iliriju). Ovi simboli na stećcima u Tuzi upućuju na Kelte, Gote i Sarmate. Miješanjem ovih naroda nastali su Sloveni.

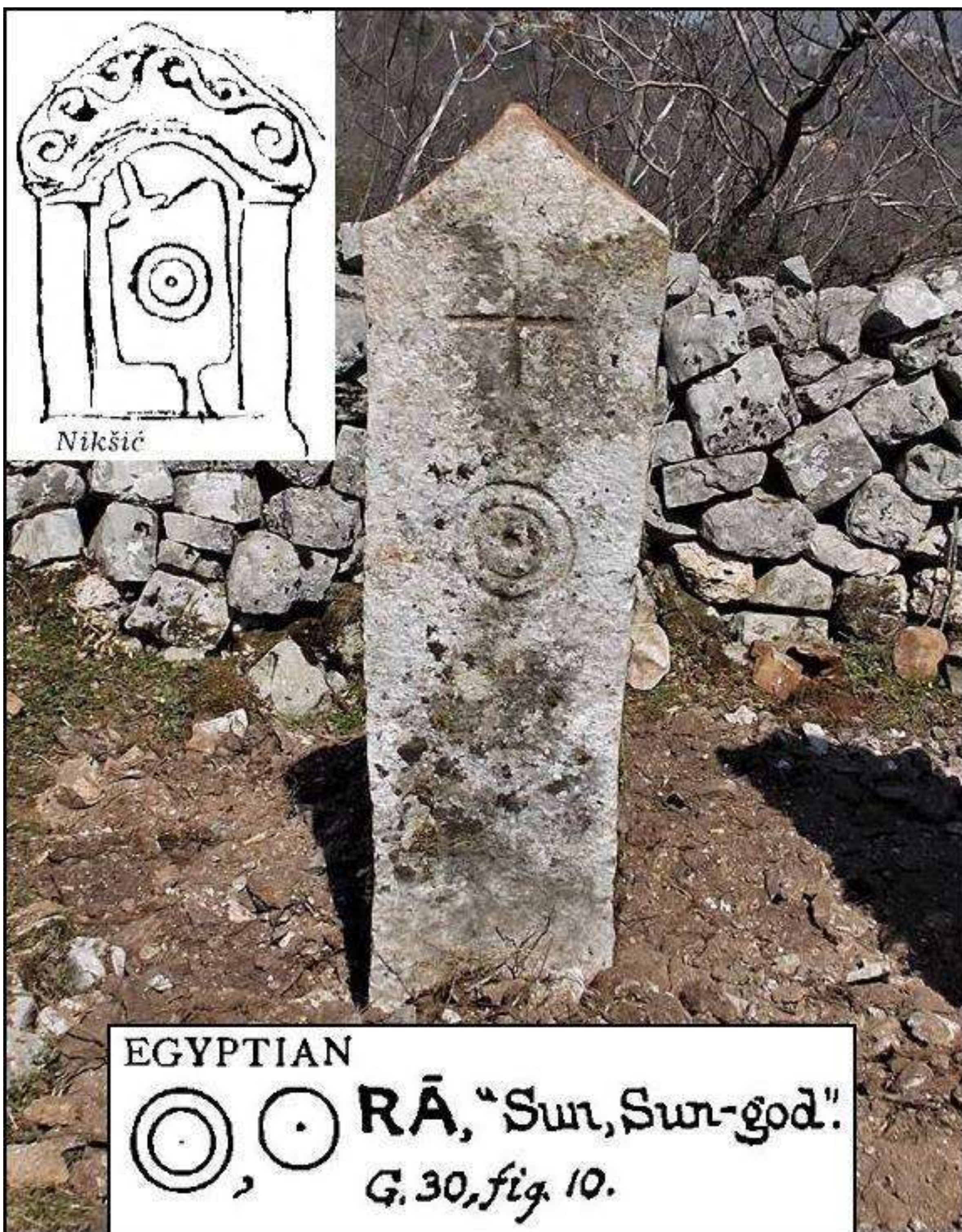
Prije prelaska u rimokatolicizam Vuksanlekići su bili krstjani, a ne rimokatolici i svjedoci te istine su stećci na njihovom groblju u Tuzima i grobljima u okolini.

Pri vrhu ovog stećka u selu Hoti kod Tuzi (desno) je kružni dio koji odgovara kružnom dijelu na skitsko-sarmatsom idolu zvanim "baba" u Ukrajini (lijevo). I ovo je dokaz veze malisorskih predaka sa Ukrajinom i dolaskom Slovena na Balkan.

Drugi stećak u selu Hoti kod Tuzi (desno) sa kružnim dijelom koji odgovara kružnom dijelu na skitsko-sarmatskom idolu zvanom "baba" u Ukrajini (lijevo). I ovo je dokaz veze malisorskih predaka sa Ukrajinom i dolaskom Slovena na Balkan i vezama njihovih kultura i religija.

Stećak u Nikšiću, stećak u Hotima sa simbolom Sunca kakav su imali i drevni Egipćani sa značenjem Sunca i boga Sunca Ra.

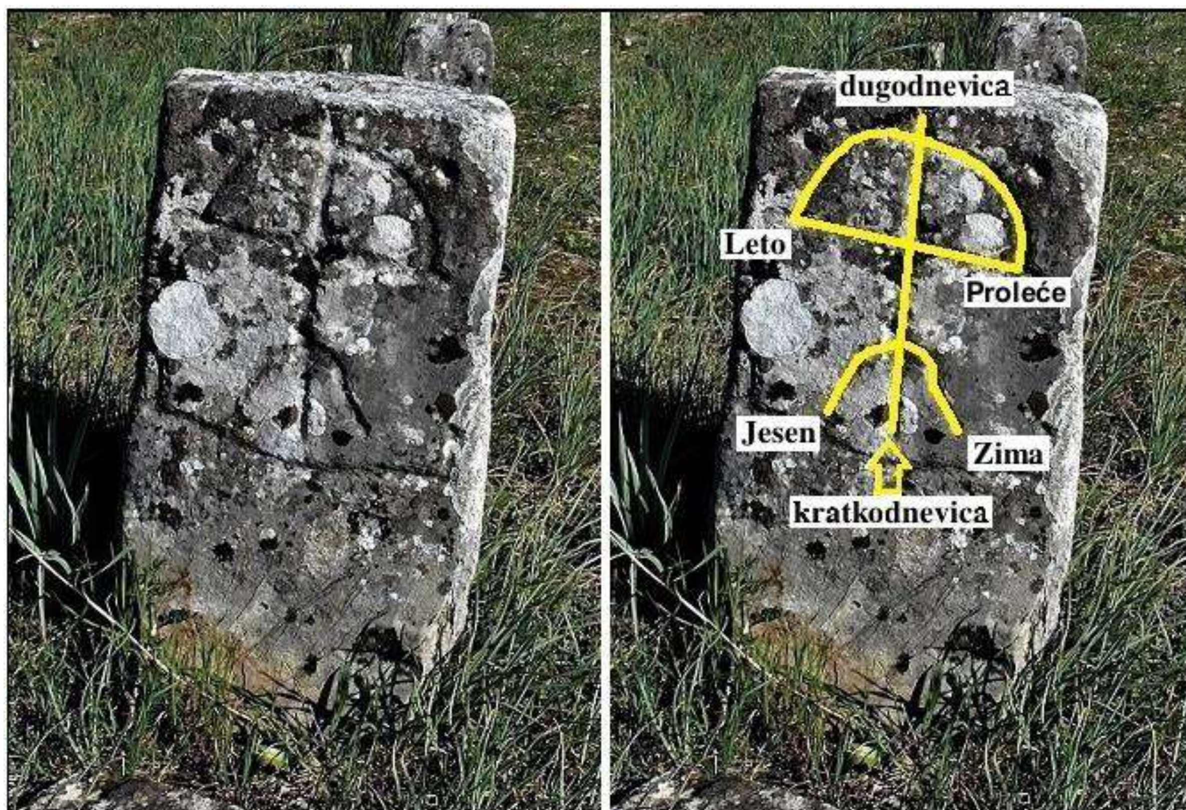

Na jednom od stećaka u Tuzi je lik odraslog muškarca sa dječakom. Takve predstave su antropomorfni prikazi Boga Oca i sina Malog Boga (na stećcima u Tuzi i u Bisažinama kod Trebinja to su Svarog i Svarožić, a to su najvjerovatnije i u Tuzima).

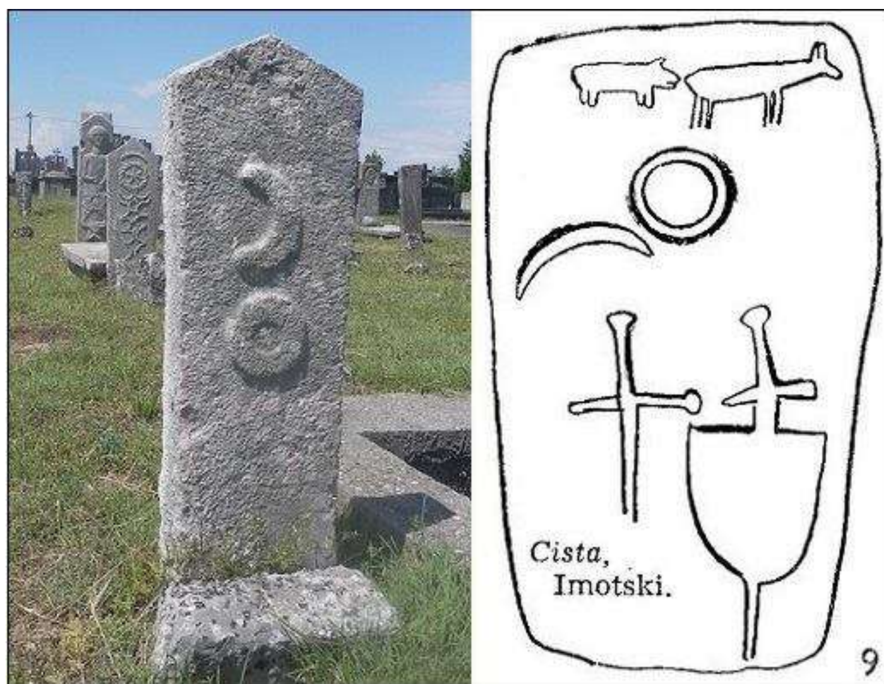
“Posebno je zanimljiv jedan stub čiji je gornji dio isklesan u vidu trodimenzionalne glave starijeg muškarca, a na drugom – većem dijelu spomenika je vrlo plastično predstavljena čitava figura djeteta, sa kratkim haljetkom i malo raskoračenim nogama.” *(Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost, IRO Veselin Masleša, Sarajevo, 1982. str. 560)*

Sumnje ne može biti: to je glava Svaroga-Horsa (lijevo je stećak u Tuzima, a do njega stećak u Šatorovićima kod Rogatice).

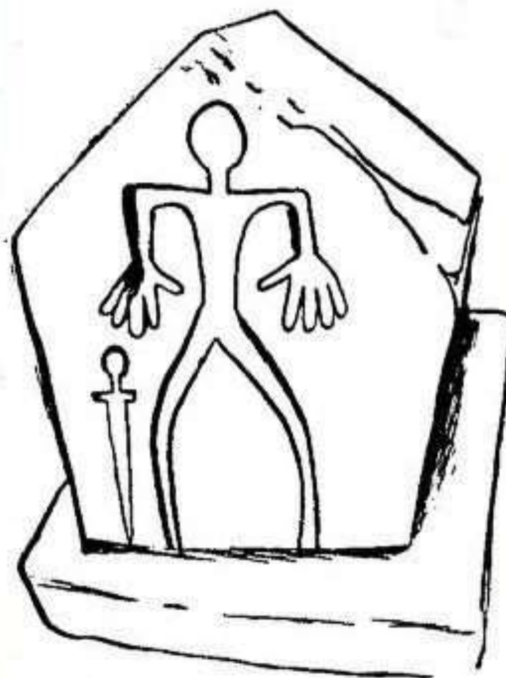

Sunčev nebeski luk sa Sunčevom strijelom (Svetovidov luk vremena).

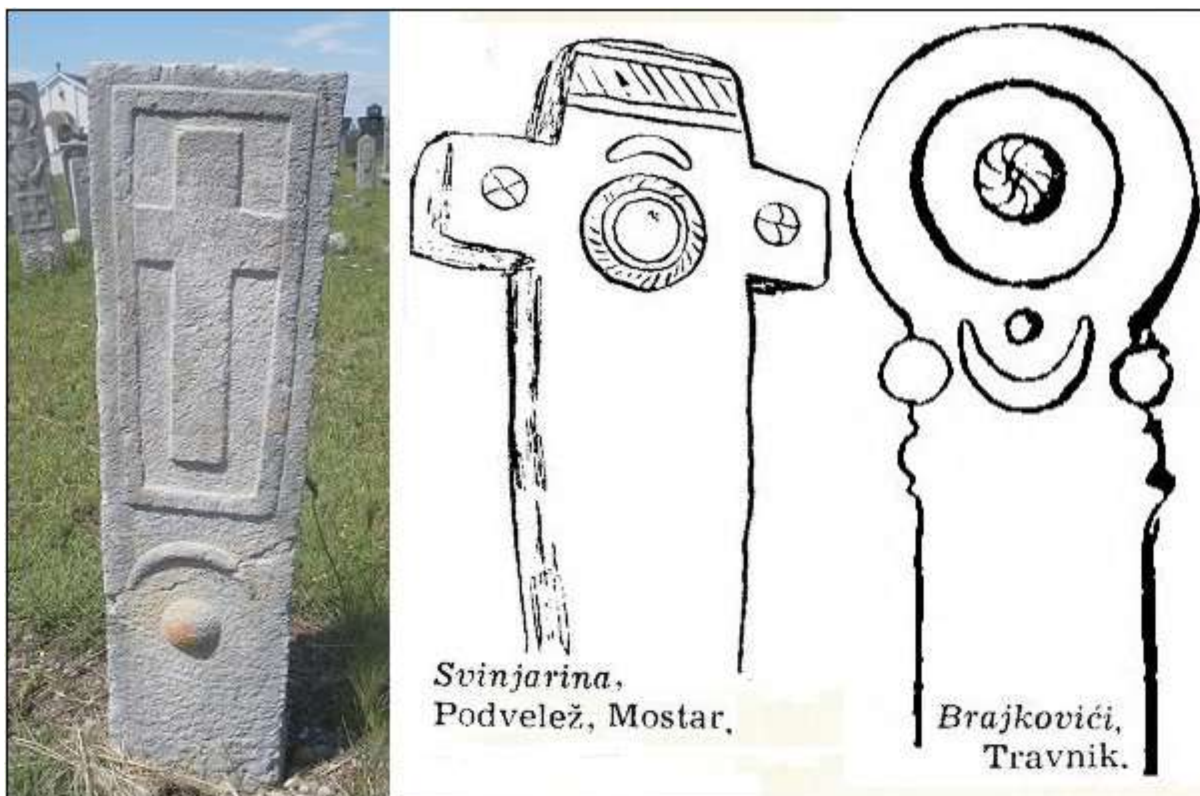
Mjerači vremena: Sunce i Mjesec (lijevo stećak u Tuzima, a do njega stećak u Cisti kod Imotskog).

Boljević, Srebrenica.

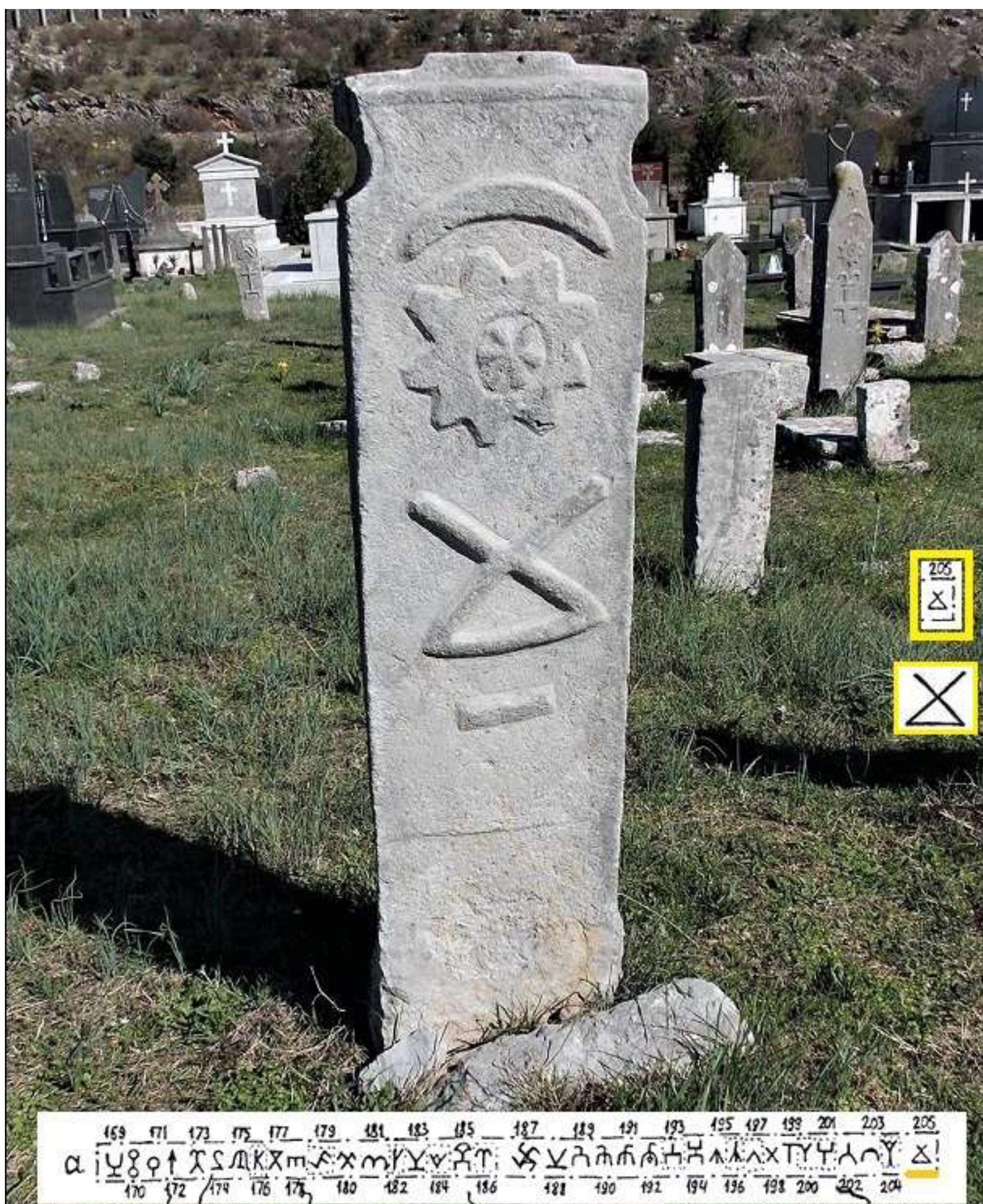
Bog Sunca smatran je i za boga rata. Ovakav simbolični položaj ruku označava vrijeme kad je Sunce nisko nad horizontom u južnom dijelu neba u doba jeseni i zime. Trostruki pojas je simbol Božijeg Trojstva, a kubura i sablja simboli su dva polariteta: vatreno i hladno (Jing-Jang).

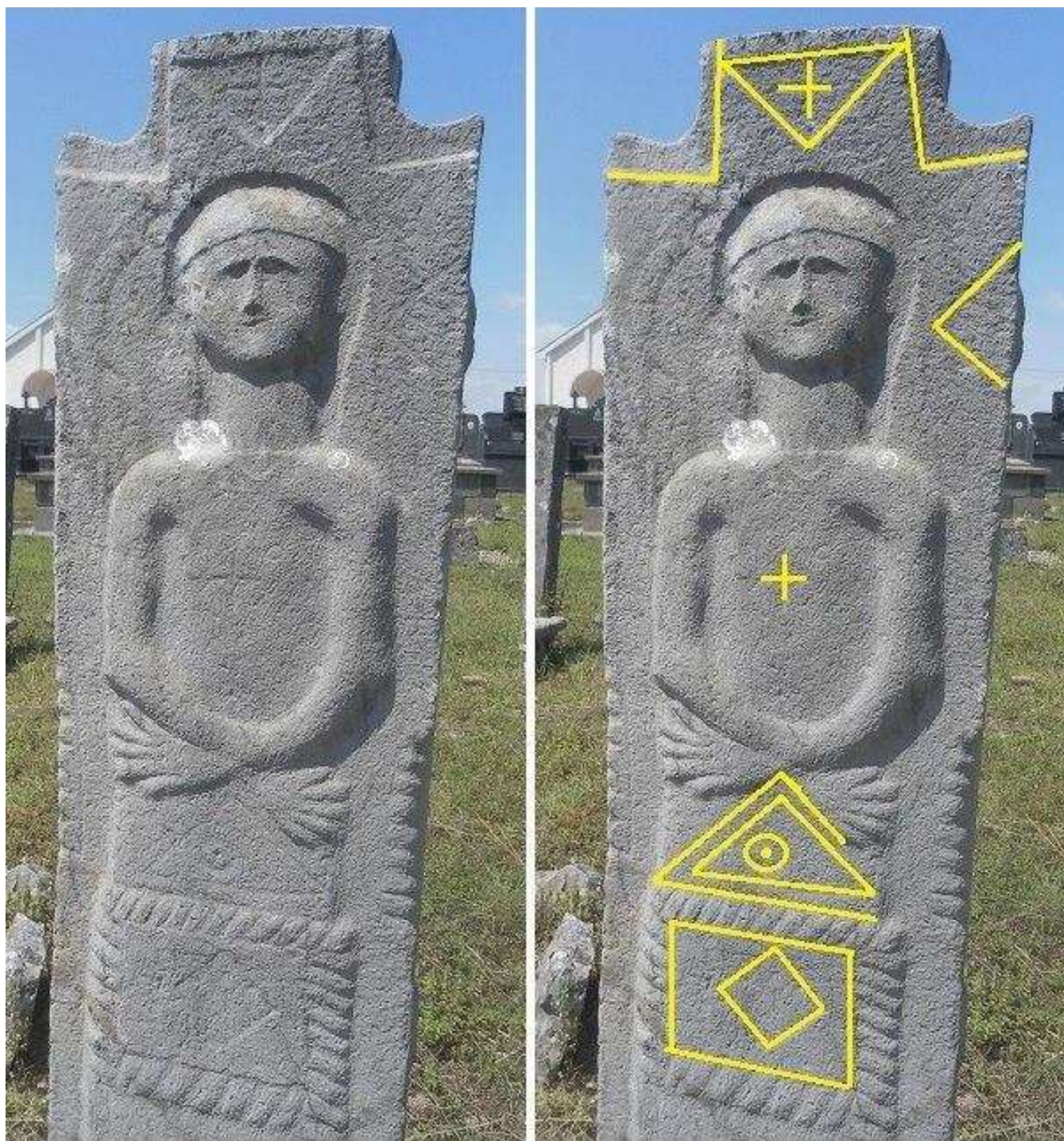
Najglavniji dan godine u starini bio je prvi dan ljeta, dan sa najviše sunčanih sati u toku cijele godine. Narod je taj dan nazvao danom vida - Vidovdan.

Simbolom se Vidovdan predstavlja tako sto se iznad ili ispod Sunca prikaže lučni dio neba te nebeske tačke u kojoj Sunce dostiže svoj najviši godišnji uspon. To iznad Sunca nije polumjesec, nego nebo, a cijeli znak je vidovdanski Sunčev nebeski presto.

Na gornjem stećku u Tuzima (lijevo) obilježena je krajnja tačka Sunca na prvi dan ljeta (nebo iznad Sunca), a to je obilježeno na stećcima kod Mostara i Travnika. Isti motiv ukazuje da je to ista vjera istog korijena: pre-hrišćanska vjera balkanskih Kelta čiji je bog Sunca bio Vidasus, koji je postao slovenski Sveti Vid, Svetovid ili Beli Vid.

Ljetna dugodnevnica na prvi dan ljeta (ljetni solsticij). Ispod simbola Sunca je alanska (slovenska) tamga ΔX (DH) što znači DAN HORE, HORSOV DAN, ili što bi Egipćani rekli HORUSOV DAN, tj. VIDOVDAN. Linija ispod tamge je simbol nebeskog ekvatora.

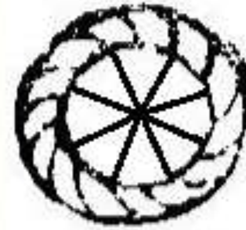

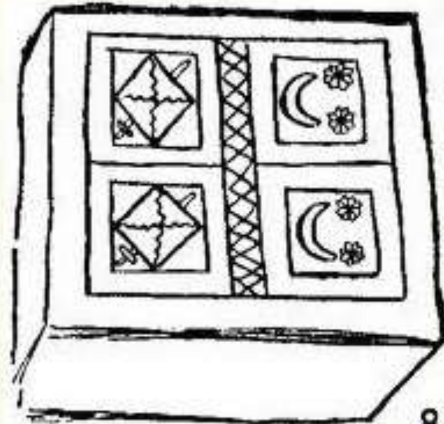
Ovako velike i bogato ukrašene stećke mogli su podizati samo bogati ljudi i zato je velika tajna zašto na stećcima u Tuzi nema nikakvih zapisa? Po predstavama oružja jasno je da su od 17. vijeka i stariji, ali šta je sa natpisima, jer nije moguće da klesari onog vremena nisu znali da pišu. Da li su natpisi izbrisani zbog buduće priče o Malisorima kao Šiptarima?

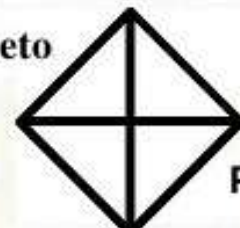

Antropomorfni prikaz Sunca godine sa godišnjim dobima i 6 mjeseci proljeća i ljeta (stećak u Tuzima, C. Gora). I ovo je dokaz o malisorskoj vjeri krstjana i krstjanskom obožavanju Sunca.

Vrijeme godine na stećku u Tuzi (lijevo) i na stećku u Lokvičićima kod Imotskog.

Na ovoj ploči je motiv sličan motivu stećka kod Bajine Bašte: simbol toka vremena godine.

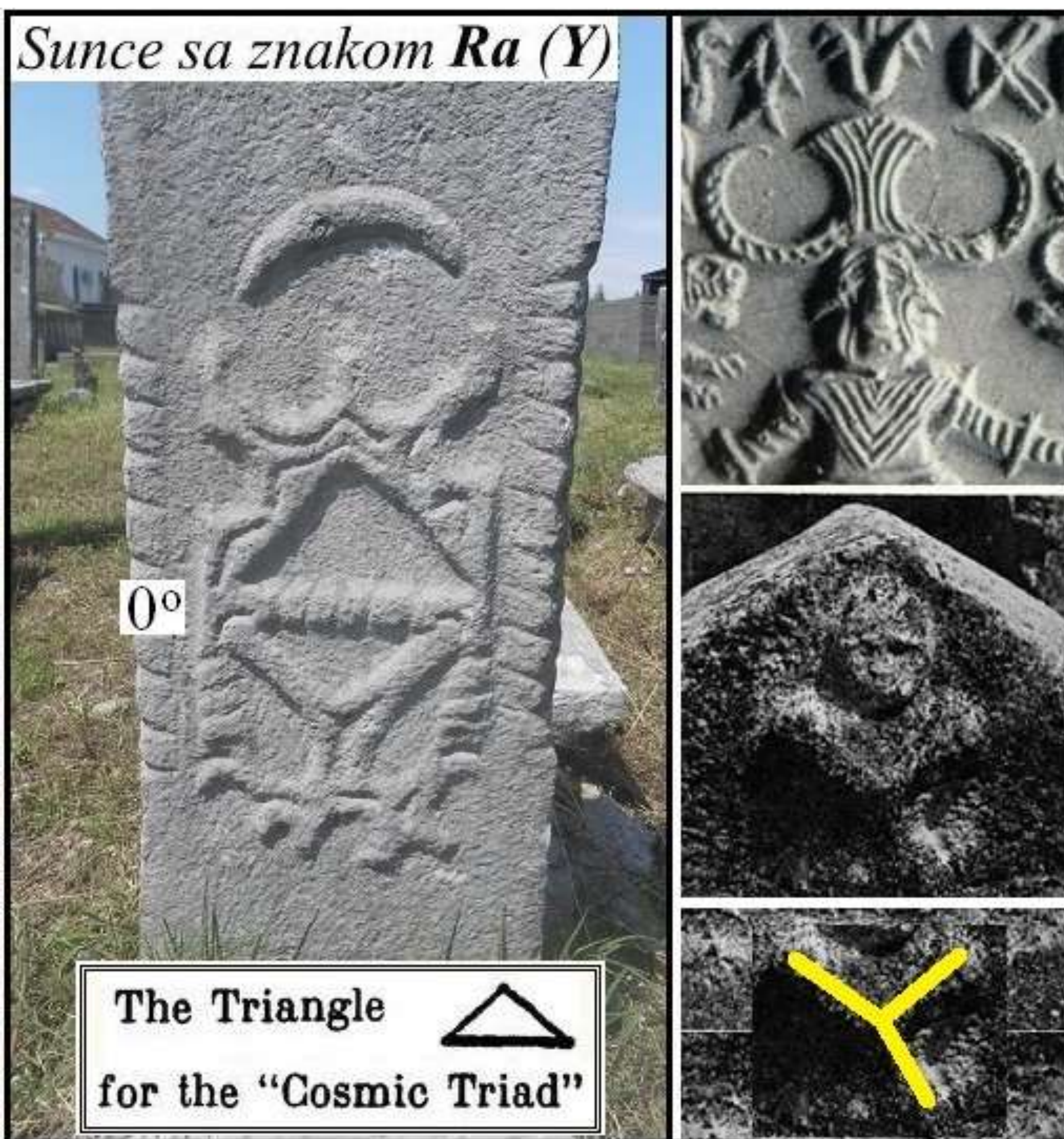
Svarožićev krst: strelasti vrh trougla u dnu krsta označava podizanje Sunca od vremena rođenja Malog Boga Božića Svarožića.

Lijevo je stećak u Tuzima. U centru krsta je Sunce. u gornjim uglovima iznad oznaceni su proljeće (desno) i ljeto (lijevo). U sredini iznad vertikale krsta je dan ljetne dugodnevnice na prvi dan ljeta (ljetni solsticij, Vidovdan).

Desno je sa neke istorijske lokacije ukradeni srednjevijekovni stećak i postavljen na kapiju svetosavskog vjerskog turističkog centra Manastira Ostrog.

*Znak **Y** (RA) na stećku u Tuzima (lijevo) i na drugim stećcima.*

U vrhu stećka je kružni dio sjevernog neba proljeća i ljeta.
Ispod znaka neba je Božija kruna u obliku rogova.

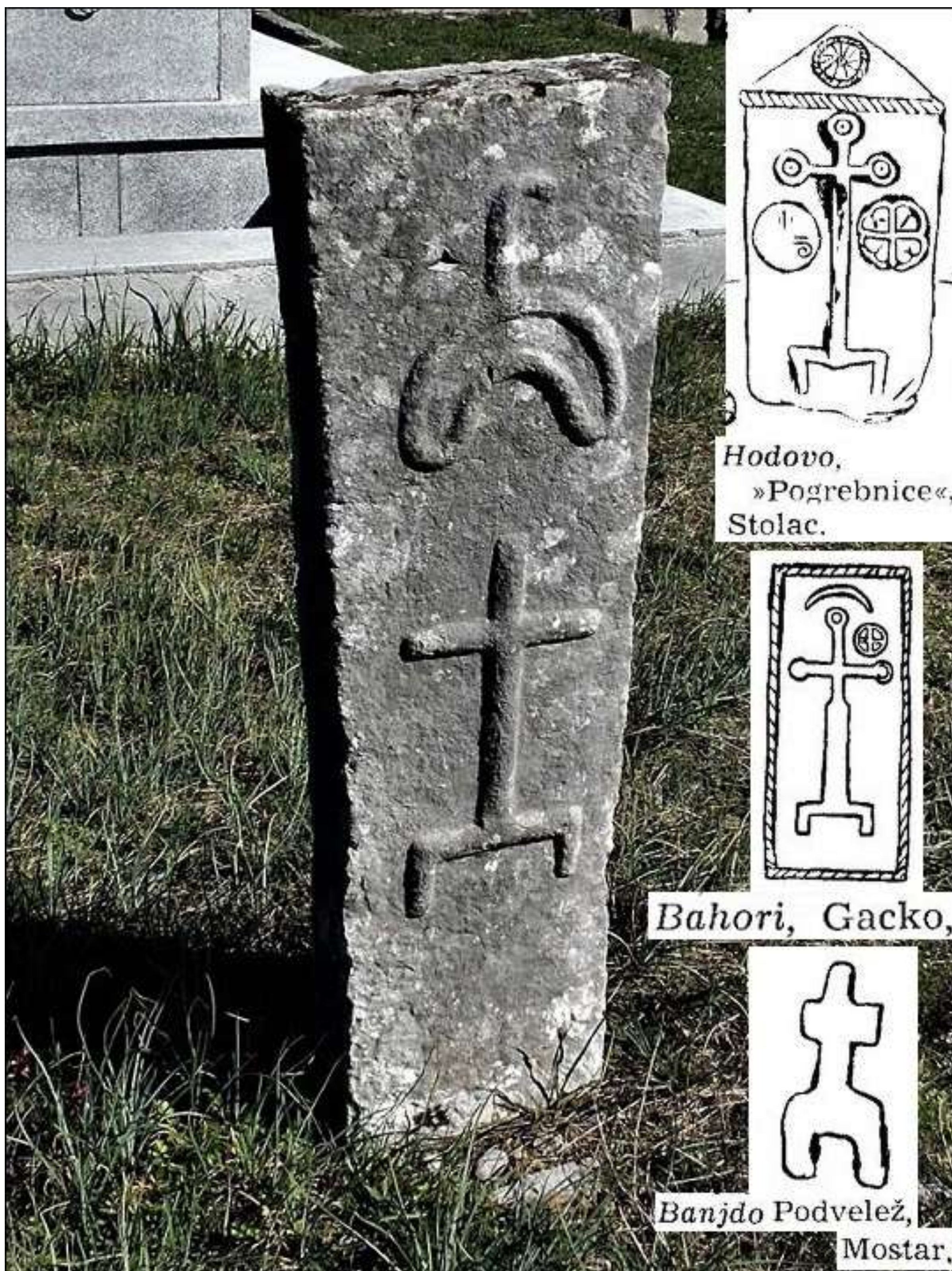
Desni rog pripada suncu proljeća, a lijevi suncu ljeta. Skoro istu takvu krunu ima Shiva Pashupati, bog drevne indijske Harapa civilizacije. Kruna je na trouglu sa zrakastim oreolom, a trougao je simbol Božijeg Trojstva. Ispod trougla je simbol **Y** (RA), a između trougla i znaka **Y** je horizonlalna linija nebeskog ekvatora te se znak Y nalazi na južnom dijelu neba, a trougao sa oreolom je na sjevernom dijelu.Trougao sa prostorom između gornjih

krakova znaka Y gradi romboidni znak ◊ koji je simbol neba. Znak **Y** vidimo i na stećku u Kamenskom kod Olova.

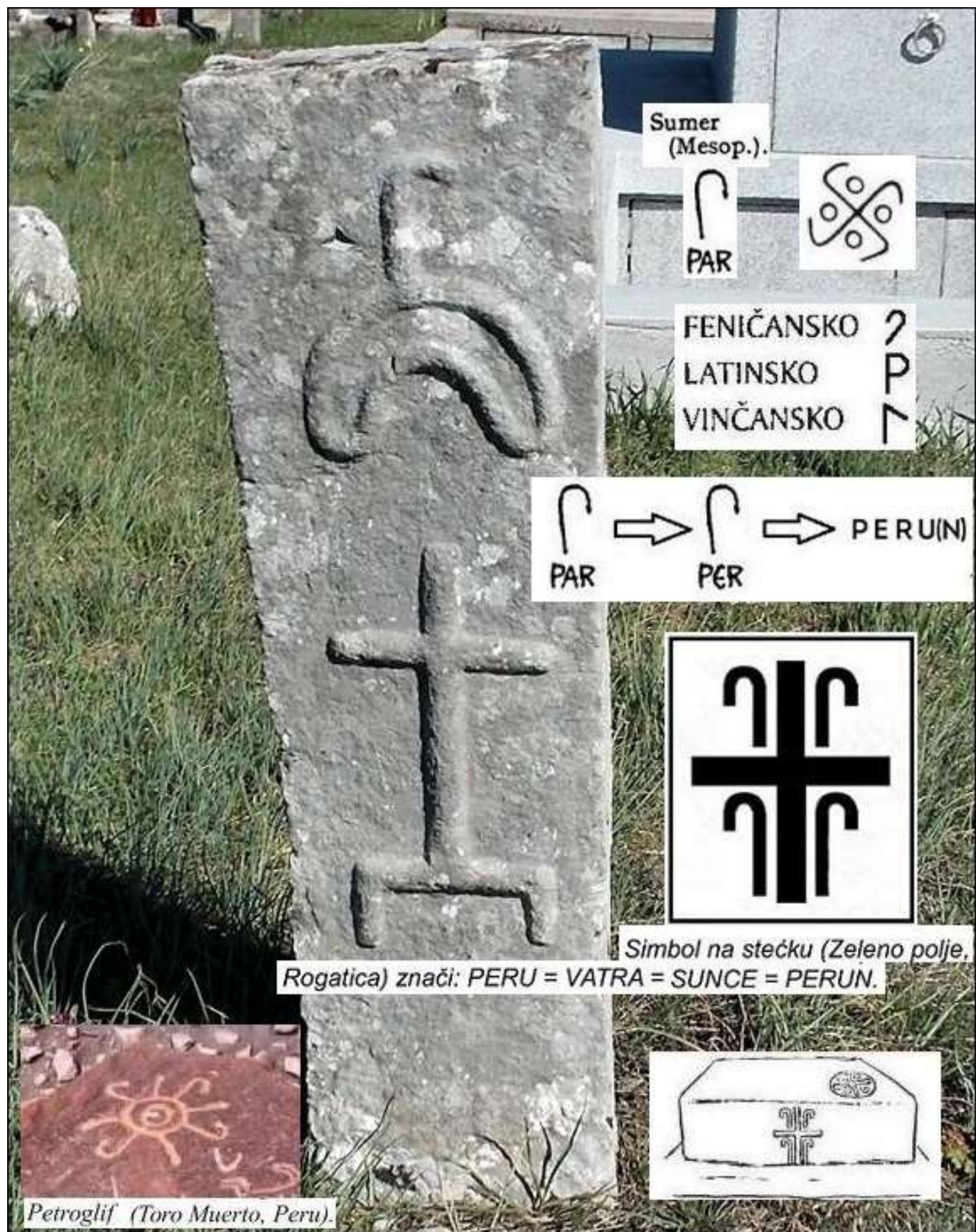
Mistični znak **Y** (RA) poznat je još od vremena preistorijskih pećinskih crteža. U svojoj knjigi "Morals and Dogma" Albert Pike pretpostavlja da je ovaj znak simbol boga Sunca (Amun-ra) i da upućuje na hindu-molitvenu riječ AUM i Božije Trojstvo (vidi: Albert Pike, Morals and Dogma, New York, Robert Macoy, 1878, p. 82).

Na stećku u Tuzima (lijevo) obilježena je krajnja tačka Sunca na prvi dan ljeta (nebo iznad Sunca), a to je obilježeno i na stećku u Sebešiću kod Travnika.

Krst Sunčeve stabilnosti na stećku u Tuzima (lijevo) i drugim stećcima.

Petroglif(Toro Muerto, Peru) i stećci sa istim simbolom.

Na preistorijskom pećinskom piktografu u Altamiri (Spanija) antropomorfna figura Sunca ima isti znak na glavi kao što je na simbolu Sunca ljetnog solsticija na stećku u Tuzima.

Stećci u Vuksan Lekiću, Tuzi, Crna Gora: Sunce na dan dugodnevnice.

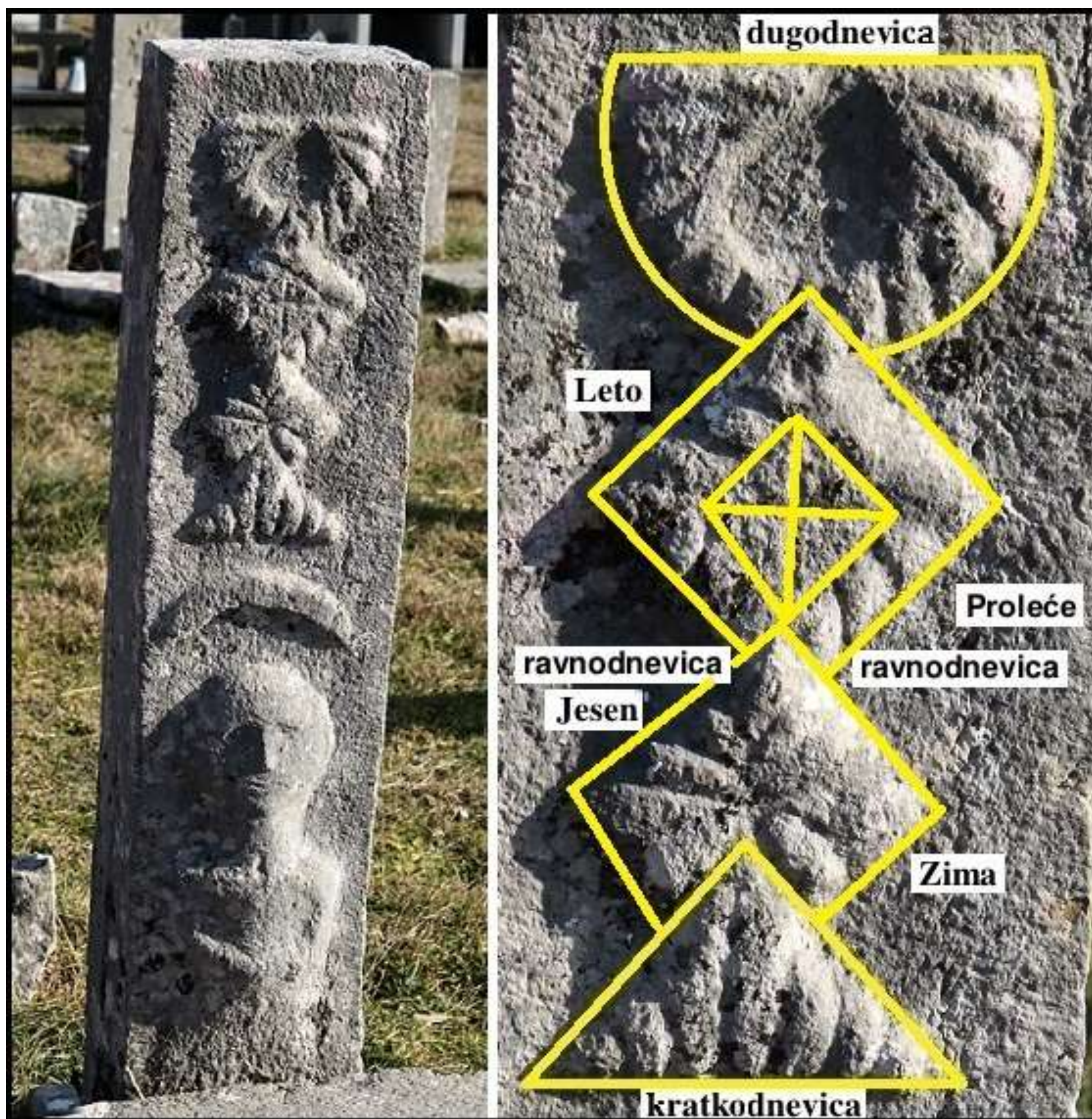

TAOISTIC DEVELOPMENT:
(*Khien-Khwan-Kan*), called "Father-
-Mother-Son", and over which *Shang-Ti* rules as
the Lord of creation.

Po taoizmu tri linije (Khien-Khwan-Kan) zvu se "Otac-Majka-Sin" nad kojima Shang-Ti vlada kao Bog stvaranja (Philo Laos Mills, Prehistoric Religion, Capital Publishers, INC, Washington, 1918, p. 109).
Krug pri vrhu simbole je Sunca proljeća i ljeta.

U drevnom indijanskom gradu Gvatemale (uzeto iz: Thomas Inman, Ancient pagan and modern Christian symbolism, Second edition, Plate X, New York, J. W. Bouton, 1875. p.12) pronađen je u kamen ugravirani simbol isti kao na stećku u Tuzima (lijevo) i na stećku iz Barajeva kod Beograda (sada u Etnografskom muzeju u Beogradu). To je simbol muškog oplodnog principa i zato se na stećku iz Barajeva nalazi na desnoj strani figure (na muškim košuljama dugmad se nalaze na desnoj strani, a rupice su na lijevoj strani baš kao što je i rupa, kao ženski oplodni princip, na lijevoj strani ove figure).

Na slici lijevo je motiv sa stećka u Tuzima: bog sunca ispod vrha neba. Desno u vrhu je petroglif (Langar, Iskhashim district, Mongolia), a ispod desno je motiv na stećku (Cista, Imotski). Ruke u ovom položaju pokazuju da se radi o bogu sunca ili solarnom božanstvu. Hetitski znak Φ simbol je Boga.

Ljetni solsticij, dugodnevnica: Sunčev kolovrat na drvetu života. Bordure su špag (uže) kao mjere dužine vremena.

Sunce i njegove četiri glavne tačke na stranama svijeta:

1. krug u dnu je jug i tu nastaje prvi dan zime (zimska kratkodnevnica ili zimski solsticij).

2-3. Dva polukruga su istok i zapad i to je linija nebeskog ekvatora na kojoj se dešavaju proljetni i jesenji ekvinociji na ravnodnevnice, tj. prvi dan proljeća i prvi dan jeseni.

4. Orden sa cvijetom drveta života (Suncem) u vrhu je sjever na kojem se zbiva ljetni solsticij (ljetna dugodnevnica na prvi dan ljeta).

Sunce na svom sjevernom nebeskom prestolu.

Za godinu dana, prošavši kroz osam svojih nebeskih zona i ovjenčano vijencem slave (kolovrat), Sunce je došlo na svoj uzvišeni nebeski presto u kući na sjevernom nebu. To je dan ljetnog solsticija, prvi dan ljeta, dan

dugodnevnice. Zmija kao simbol toka vremena i života. Sasvim u dnu je strelasti znak **Λ**. To je Sunčeva kuća na južnom nebu. U toj kući na zimski solsticij prvog dana zime rađa se mlado Sunce i odatle raste ka sjeveru.

Na stećku u pozadini je trougao (**Δ**), a na trouglu radijantni krug Sunčeve vatre kao štit i stilizovano tijelo dvoglavog orla. Ispod znaka Δ je znak **Y** (RA) i spojen je sa znakom **Δ**. Tako dobijamo tamgu sa značenjem RAD što može biti ime pokojnika. U vrhu stećka su kao dvije glave orla: desna "glava" je proljeće istoka, a lijeva je ljeto zapada, jer od istoka Sunce se penje i dan je sve duži, a od prvog dana ljeta dan kraća (pada) kao što Sunce pada ka zapadu.

Lijevo uže je vrijeme ljeta i jeseni, desno vrijeme zime i proljeća. Kružni dijelovi su proljetni i jesenji ekvinocij.U vrhu krsta su rozete kao simbolji sunca proljeća (desno) i ljeta (lijevo) na dan ljetnog solsticija (dugodnevnice).

Stećak kumir sa likom i simbolima boga Sunca.

Krst je simbol Sunčevog vremena godine sa četiri godišnja doba. Tu je početak godine u južnom nebu na prvi dan zime (kratkodnevnica na zimski solsticij).

Da li su postojali natpisi pa su nekoga poslije namjerno obrisani kao što su obrisani na čuvenom stećku iz Donje Zgošće? Da li se zapisi nalaze na donjoj strani grobnih ploča, jer su lokalne turske vlasti često zabranjivale hrišćanima na imenima obilježavaju svoje nadgrobnike?

Pitanja je mnogo, ali je mnogo i zagonetki, a da Vuksanlekići porijeklom nisu Šiptari, to stećci na njihovim grobljima na grobovima njihovih otaca svjedoče. Očito je da preci Malisora nisu bili Iliri kojih zapravo i nije bilo kao posebnog naroda (Herodot ne spominje Ilire, iako spominje Iliriju). Simboli na stećcima u Tuzi upućuju na Kelte, Gote, Sarmate. Mijesanjem ovih naroda nastali su Sloveni.

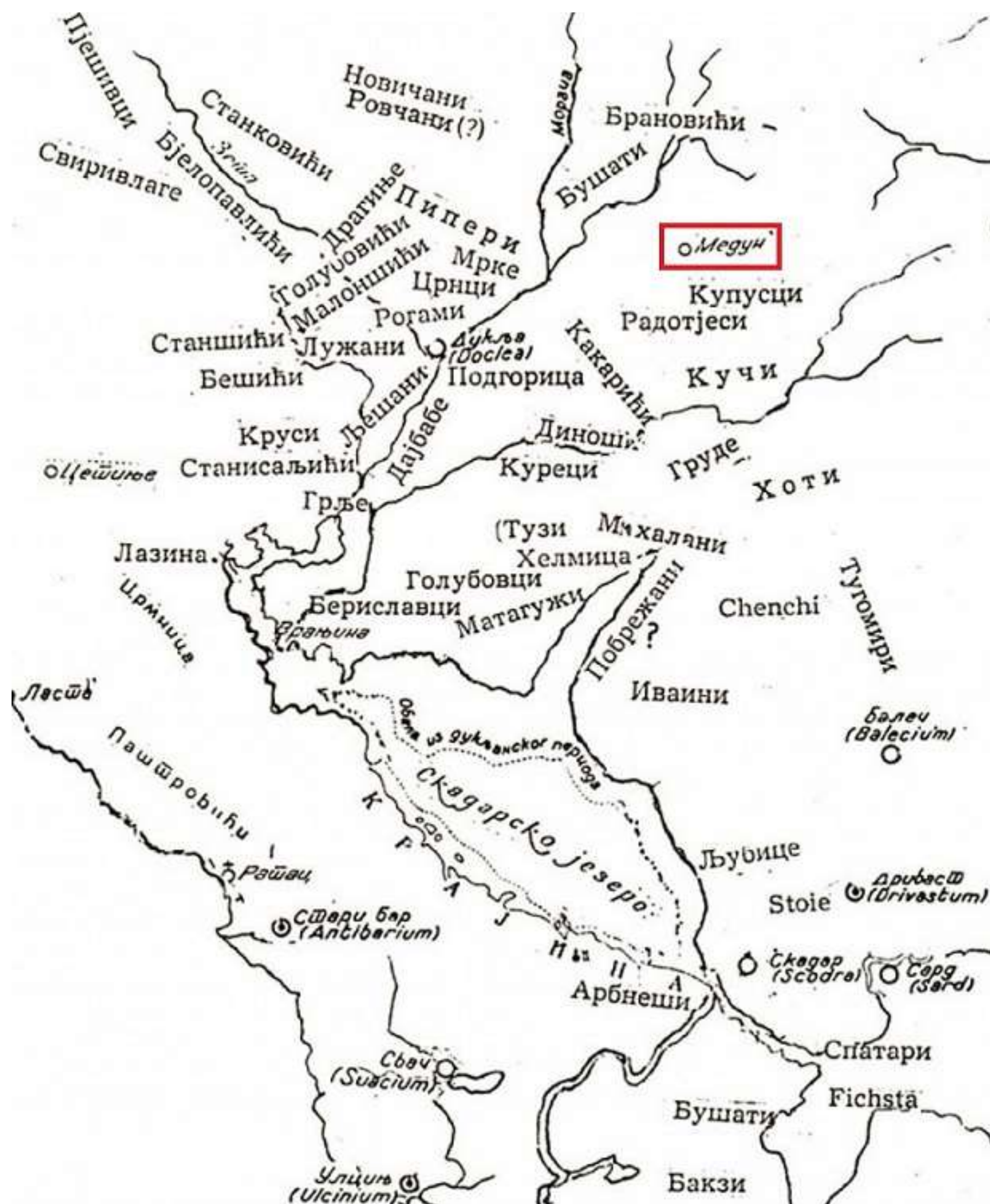
Prije prelaska u rimokatolicizam Vuksanlekići su bili krstjani, a ne rimokatolici i svjedoci te istine su stećci na njihovom groblju u Tuzima i grobljima u okolini.

Ovako velike i bogato ukrašene stećke mogli su podizati samo bogati ljudi i zato je velika misterija zašto na stećcima u Tuzi nema nikakvih zapisa? Po predstavama oružja jasno je da su od 17. vijeka i stariji, ali šta je sa natpisima?

Da li su postojali natpisi pa su od nekoga poslije namjerno obrisani kao što su obrisani na čuvenom stećku iz Donje Zgošće? Da li se zapisi nalaze na donjoj strani grobnih ploča, jer su lokalne turske vlasti često zabranjivale hrišćanima na imenima obilježavaju svoje nadgrobnike?

Pitanja je mnogo, ali je mnogo i zagonetki, a da Vuksanlekići porijeklom nisu Šiptari, to stećci na njihovim grobljima na grobovima njihovih predaka svjedoče.

O MALISORIMA

Drevni grad Medun

Sanskritsko MALATE (मलते), MAL (मल्) je DRŽANJE, POSJEDOVANJE, IMANJE.

Engleski GOODS je ROBA, IMANJE. Na albanskom je MALL, na turskom MAL, na azerbejdžanskom MAL, na pendžabskom MĀLA. Srbsko MAL je STOKA, STADO, BLAGO, DRŽANJE, IMANJE, POSJEDOVANJE.

Keltski (gaelik):

- MAL = MOL = CIJENA (1)
- MÀLA = KESA, TORBA, BUDŽET (2)
- MALA = ČELNI DIO BRDA (VRH BRDA) (3)
- MÀLAIR = TRGOVAC, RAZMJENA, TRAMPA (4)

Keltsko (gaelik) SÒR = INAT, BEZVOLJNO DAVANJE, IZBJEGAVANJE, ODBIJANJE. (5)

1. MAL-A-SOR > MALISOR = NEVOLJNO DAJE, IZBJEGAVA DAVANJE, ODBIJA DAVANJE,
2. MALA-SOR > MALASOR = BRĐANIN INADŽIJA, BRĐANIN KOJI ODBIJA DAVANJE.

O kakvom davanju se radi? Radi se o davanju poreskih obaveza.

MALISORI su nastanjeni u naselju TUZI i oko TUZI. Šta znači riječ TUZI? Čija je to riječ? Neki govore da je to od turskog TUZ što znači SO, SOL. To bi moglio biti tačno da riječ TUZ nije zabilježena mnogo prije Turaka:

"Katun Tuzi (Tazide) je imao formiranu teritoriju prije dolaska Turaka (nekadašnje oblasti Lješa Tuza, iz 1330). Imali su jaku ratničku družinu, koja se stavljala na uslugu Balšićima, Crnojevićima i srpskim despotima XV vijeka (Lazarevićima i Brankovićima). Tuzi se pominju u poznatom spisku katuna u Gornjoj Zeti i po mletačkom dokumentu (Sen. Misti LX, 160, od 12.07.1439.), iz 1455. godine. predstavljali 'proceres et capita Montanearum Gente'.
Od 1403. godine držali su selo Tuzi, čiji je glavar 1417. godine bio Jurko Tuz. Pod mletačkom vlašću ovaj katun se nalazio od 1416 – 1417. godine. Sklopili su sporazum sa knezom Donatom da Porto.

Prema Veneciji su ispunjavali dosta male obaveze (za 150 domova u selu Tuzi – 120 perpera godišnje). Međutim, na zahtjev Mlečana, za njih su imali obavezu ratovanja. Sve porodice unijete u Katastih – takođe su nosile prezime - Tuz. Zato su raspolagali selima Lugi i Gradec i sa četri velika zemljišta. Pojedini članovi roda su živjeli i u skadarskom kraju (šest porodica, u četri sela). Kasnije su se vezali za gospodare Zete Crnojeviće i kod njih imali dvorske vlasteline. Godine 1444. kao vlastelin Đurašina Crnojevića pominje se Pavle Tuz.” (Vikipedija)

Da su MALISORI originalni Šiptari i porijeklom Iliri, onda bi, po logici, morali znati šta znači njihova riječ TUZI, a oni to ne znaju. Šta to znači? Znači da u toj priči o Malisorima kao originalnim Šiptarima nešto ne štima. I evo šta ne štima: riječ TUZI je keltska:

- TUS = POČETAK, ORIGINAL (6)
- TÚSACH = PREĐAŠNJI (7)
- TÙSACHD = PRETHODNO (8)
- TÙSAIL = PRVOBITNI, ORIGINALNI, KORIJENSKI (9)

Sva Malisorska plemena su keltskog porijekla, dakle su tračkog porijekla jer su Kelti (Cimerijani) i Tračani bili jedan narod (vidi: Strabon, 1,3,21; XII,1,8). Za pridošle Slovene Malisori su bili Vlasi i vremenom su slovenizirani, tj. srbizirani, a neki su u vrijeme turske okupacije odsrbljeni i pošiptareni.

Mnošto je riječi savremenog strbskog i albanskog jezika ima etimološki korijen u jeziku Kelta, kao recimo: KATUN, BARAKA, KUĆIŠTE, ali državni jezuitski lingvisti sve su te riječi pripisivali albanskom jeziku misleći da se njihove laži nikad neće otkriti i razobličiti. Pogledajmo:

1. keltsko (gaelik) CATA je MJESTO GDJE SE ZATVARAJU OVCE, TOR: CATA = KATA > KATUN (10),

2. keltsko (gaelik) BARRACHAD = BARAKA (11),

3. keltsko (gaelik) CUCHAILTE = STANIŠTE, SJEDIŠTE, REZIDENCIJA, KUĆA, KUĆIŠTE, KUĆAILE (12)

Ime plemena KUČI (Stari Kuči/Starokuči) je po tome što je kod njih bilo KUĆIŠTE svih MALISORA KUĆAILE u visokom utvrđenom MEDUNU. Naziv MEDUN (13) je skraćeni oblik od od keltskog MEUD DUN. Keltsko MEUD znači NAJVEĆI, NAJVIŠI, a keltsko DUN (14) je BRDO, BRIJEG, TVRĐAVA: MEUD-DUN > MEDUN.

I na kraju: keltsko (gaelik) ARBACH dalo je riječ ARBANAS , a značenje riječi ARBACH je RAZORAN, RUSILAČKI, UBILAČKI, KOLJAČKI. (15) Svjedoci ove priče su riječi kelstkog jezika, kiljani i stećci u Tuzima i okolini.

…………………………

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 626, 669.

(2) Ibid. pg. 626.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Edward Dwelly, The Illustrated Gaelik Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 3, Revised Edition, Publisher Fleet, Hants, 1918, pg. 874.

(6) Ibid. pg. 984.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid, Vol. 1, pg.173

(11) Ibid, pg. 70.

(12) Ibid. pg. 287.

(13) Ibid. Vol. 2, pg. 648.

(14) Ibid. Vol. 1, pg. 373.

(15) Ibid. pg. 43.

NORMANI U ALBANIJI

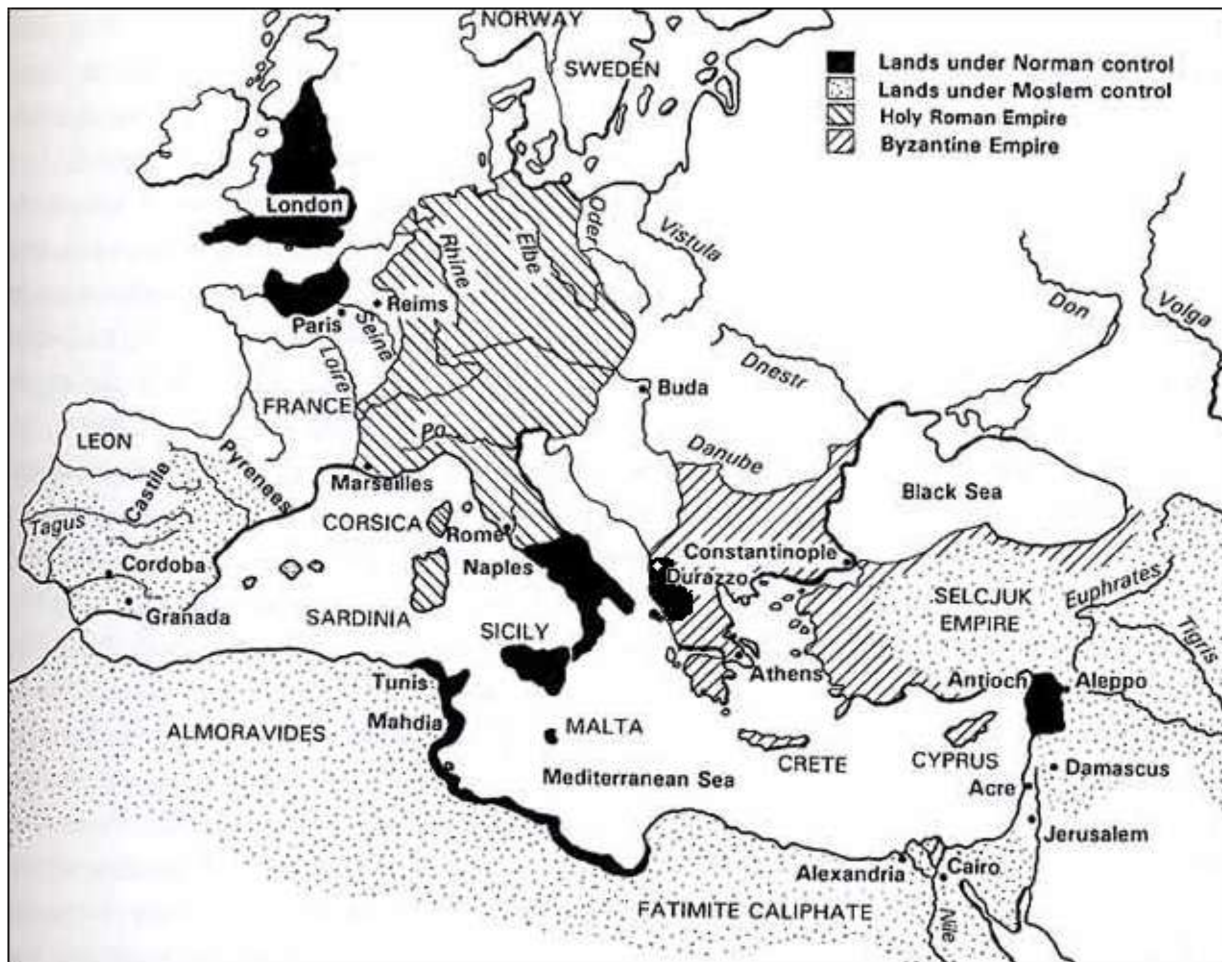
Normansko Kraljevstvo Sicilije.

Normani (Norman: Nourmands; francuski: Normands; latinski: Normanni) je narod koji je u 10. i 11. vijeku dobio ime u francuskoj Normandiji, ustvari je po njima Normandija dobila ime. Normani su porijeklom Skandinavci (englesko "north", švedsko "norr", norveško "nord", dansko "nord", holandsko "noord", njemačko "nördlich" i islandsko "norður" znači "sjever". NORMAN (NOR-MAN) znači ČOVJEK SJEVERA.

U 10-11. vijeku vikinzi počinju da osvajaju sjeverozapadnu Francusku, osnivaju NORMANDIJU i dobijaju ime NORMANI. Tu vremenom primaju rimokatolicizam i odatle, nastavljaju svoja osvajanja.

U vremenu između 1061-1072. godine Normani osvajaju Siciliju. Već do tog vremena na Siciliji bijaše veliki njemački uticaj, jer je Sicilija od ranije bila naseljena Vandalima, Gotima i drugim srodnim pripadnicima rase Aškenaza.

Finansijski podržani i organizovani od Rimokatoličke crkve u vremenu od 1060-1071. godine Normani zauvijek progone Vizantiju iz južne Italije, a s njom biva prognano i vizantijsko ortodoksno hrišćanstvo. Odatle je Normanima bio otvoren put ka osvajanju Albanije.

Normanska osvajanja

U tadašnjoj Albaniji već je bilo je Normana naseljenih u vrijeme tkz. Komnenove restauracije. Vizantijski car Aleksije I Komnen (Alexios I Komnenos (1048 ili 1056 – 1118), vladao je vizantijskim carstvom od 1081-1118. godine. U reformaciji vojske unajmio je Normane od kojih je u Albaniji osnovano normansko pleme Maniakates (ime su uzeli po svom normanskom vođi Maniakatesu).

Podržan papom Gregorijem VII (Gregory VII) 1081. godine Normanin Robert Gviskard (Robert Guiscard, 1015 – 1085) sa 30 000 hiljada vojnika i 300 brodova napao je Vizantiju na obalno područje današnje južne Albanije. Osvaja Valonu, Kaninu, Jeriho, (Jericho, današnji Orikumi) i dopire do grada Buthrotum (Butrint). Tu mu se pridružuje flota brodova koja je prethodno osvojila Krf (Corfu) i tad počinje normanski napad na Drač (Durazzo, Dyrrachium). Vizantijska vojska je razbijena, a car Aleksije jedva je uspio pobjeći.

Nakon osvajanja Drača Normani prodiru ka istoku sve do Soluna (Thessalonica). Komandni normanski oficiri se povlači u Italiju, a oficiri nižeg ranga, vojska i osoblje logistike ostaju u Albaniji. Nakon smrti Roberta, Drač, Valona i Butrint 1085. podine ponovo prelaze u vizantijske ruke.

Ali, to nije bio kraj normanskih osvajanja u Vizantiji na području Albanije. Nakon Četvrtog krstaškog rata, u 1107. godine, Normani pod komandom Robertovog sina Bohemonda (Bohemond I, Bohemund ili Boamund, 1058 – 1111), iskrcavaju se u Valoni i opsjedaju Drač. Bohemond zauzima Petrelu (Petrela), zauzima tvrđavu Mili i obalno područje rijeka Deabolis i Glavnica (Gllavnica, Ballsh). Bohemond zauzima i gradove Kaninu i Jeriho (Jericho). Tada Normani osiguravaju Arbanon prolaz i otvaraju sebi put ka Debru (Dibra). Iz nekih razloga (kažu zbog bolesti normanske vojske i vizantijskog otpora) Bohemond u gradu Devolisu (Deabolis), na zapadu današnje Makedonije, potpisuje mir sa Vizantijom.

Stalno slabljenje Vizantije pravi put novom normanskom napadu na područje vizantijske Albanije. Tako 1185. godine normanski kralj Sicilije Vilijam II (William II the Good, 1155 – 1189), osvaja Drač koji će nakon nekog vremena opet da bude vraćen Vizantiji.

Nakon Četvrtog krstaškog rata 1205. godine Drač pada pod vlast Republike Venecije i tad se osniva Dračko vojvodstvo (Duchy of Durazzo).

Godine 1272. Norman Čarls I (Charles I Etienne d'Anjou Capet, King of Naples, Sicily and Jerusalem, 1227–1285), proglašava sebe i kraljem Albanije i tek od tada počinje priča o narodu koji sebe naziva Šiptarima, a Zapad ih zove Albancima (Albanci su svi građani Albanije i nisu svi Albanci Šiptari).

Čemu sva ova priča? To je zato da se jednom i zauvijek s istorijskog dnevnog reda skine tabu tema o porijeklu današnjih Albanaca koji sebe zovu

Šiptari (Shqiptar). Originalni Šiptari nastali su na tlu Albanije od kraja 13. vijeka iz mješavine Normana i Berbera, jer je u vojsci Normana bilo mnoštvo Berbera sa Sicilije i južne Italije.

IME "ALBANIJA"

Ime ALBANIJA je riječ iz jezika ilirskih Kelta (Tračana) i u latinski jezik ušla je iz jezika Kelta Apeninskog poluostrva: gaelik ALB (1) = BIJEL, gaelik BAN (2) = SVIJETAL, BIJEL.

Škotska se nekad zvala ALBA, ALBAINN. Gaelik ALBION je najstarije ime Britanije. Tamo nije bilo nikakvih Ilira, već su tamo bili Kelti, zar ne? Ime planinskog masiva ALPI je od keltske riječi ALB: ALB > ALP > ALPI (ALPE).

Kako je nastala riječ ARNAUTI? Evo ovako:

a) AR = ZEMLJA
b) NA-UD-ITI = OZLIJEDITI (riječ UD (3) nalazimo u velškom jeziku sa značenjem URLIK, JAUK, KRIK i svi Srbi znaju šta znači NAUDITI).

AR - NAUDI > ARNAUTI (riječ ARNAUTU nije turska, već su Albance tako nazvali Srbi u vrijeme otomanske okupacije). Keltsko (gaelik) ARBACH (4) upućuje na riječ ARBANAS, a značenje riječi ARBACH je RAZORAN, RUŠILAČKI, UBILAČKI, KOLJAČKI.

………………………

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 19.
(2) Ibid. pg. 48.
(3) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 269.
(4) Edward Dwelly, The Illustrated Gaelik Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 3, Revised Edition, Publisher Fleet, Hants, 1918, pg. 43.

ARBAN I RABAN

Arbanon

Ana Komnena (Anna Komnene, Ἄννα Κομνηνή, 1083 – 1153) u svojoj Aleksijadi (Αλεξιάδα) prva je zapisala riječ ARBANON (grčki: Ἄρβανον, srbski: RABAN, šiptarski: ARBЀR, ARBЀRIA). ARBANON je bila pokrajina u blizini Kroje, oblast oko današnje Tirane.

Oko porijekla i značenja riječi ARBANON ima natezanja i neslaganja. Jedni smatraju da je to keltska riječ, drugi da je srbska, a treći tvrde da je šiptarska. Hajde da raspetljamo ovaj čvor nesporazuma?

U mađarskom dijelu Panonije postoji rijeka ARBO koju mještani zovu RABA. Na toj rijeci je varoš ARBO (današnji Gyor) Kažu da je ime ARBO od njenog latinskog imena ARRABONA i da su imena od Rimljana po njivom osvajanju tog dijela Panonije. (1)

Blizu rijeke ARBO, tj. RABE ima rijeka sličnog imena: RABKA (RAPCA). I ARBO i RABKA i poznate su lokalnom stanovništvu po iznenadnim i jakim poplavama. (2)

Gdje je korijen oblika i značenja imena ovih rijeka koje iznenada nađu i plave okolinu? Izvor je u sumerskim (sumerskim) riječima:

a) sumerski: A-RA = VELIKA RUŠEVINA (3)
b) sumerski BU = RAZORITELJ, UNIŠTITELJ (4)
c) sumerski BU je kraći oblik od BUR (5)
d) sumerski BUR = TAKE AWAY (en) = UZETI, ODUZETI, ODNIJETI, (bukvalno: UNIŠTITI).

A-RA-BU = A-RA-BUR > ARABUR > ARABURA > ARRABONA = ARABO = RIJEKA KOJA RAZARA I UNIŠTAVA.

Lokalno ime rijeke ARBO metatezom je dalo RABO od kojeg je nastalo ime RABA. Jezičku uspomenu na to čuva i lokalizam kosovskih Srba:

“**râban**², írãbna (Kosmet, uz deca), pridjev na -ьп, ‘pohlepan, proždrljiv’. Poimeničen na -ik m prema f na -ica : răbnîk prema rabnïca. Složenica rabnogûz, -a ‘čovjek proždrljiv’.” (6)

ARBO > RABO > RABAN = PROŽDRLJIV (kao poplava).

Da li toponim ARBANON iz Komnenine “Aleksijade” (grčki: Ἄρβανον, srbski: RABAN, šiptarski: ARBȄR, ARBȄRIA) ima veze sa gore spomenutim imenom panonske rijeke ARBO? Nema veze i sad ćemo to pokazati:

a) sumerski AR = SJAJAN (7) = ARYA (sanskrit)
b) sumersko BANU = BITI ČIST (8) = BHA (sanskrit) = BAN (gaelik) = BAN (srbski)

AR-BANU > ARBANU = SJAJNA ČISTOĆA = ALBA (lat.) = BJELINA

Keltski (gaelik) AR = ZEMLJA, OBLAST, POKRAJINA
Keltski (gaelik) BAN = SVJETLOST, SJAJ, BJELINA

AR-BAN = ARBAN = ZEMLJA SJAJA = ZEMLJA BJELINE = ALBANI = ZEMLJA SJAJA = ALBANIJA.

Riječi ARBAN i ALBANI (ALBANIJA) su sinonimi: istog su značenja, samo različitog oblika: ARBANAS = ALBANAC = ZEMLJA SVIJETLIH, ZEMLJA BIJELIH.

Vidimo da riječ ARBAN ima svoje porijeklo i značenje u sumerskom i keltskom (gaelik) jeziku: ARBAN nije dobijeno metatezom od imena albanske planine RABAN, a evo i dokaza:

a) sumersko RAB = VELIK, VELIČANSTVEN (9)
b) sumersko AN ekvivalent je sumerskom ANU = SVJETLO, BOG (10)

Sumersko RAB-AN > RABAN = VELIKI BOG

a) Keltski (gaelik) RA = VELIKI (11)
b) keltski (gaelik) BAN = SJAJAN, BIJEL (12)

Keltsko RA-BAN > RABAN (srbski) = VELIKI SJAJ, VELIKA BJELINA

A šta je sa šiptarskim ARBȄR i ARBȄRIA? Šiptari su porijeklom Normani koji su od 11. vijeka sa Sicilije i južne Italije upadali u vizantijsku oblast Albanije. Šiptarsko ARBȄR i ARBȄRIA potiču iz nordijskih jezika:

švedski: ÄRVA = INHERIT (en.) = NASLIJEDITI
norveški: ARVE = NASLIJEDITI
danski: ARVE = NASLIJEDNITI
holandski: ERVEN = NASLIJEDITI
njemački: ERBEN = NASLJEDNIK

Vidimo da švedsko, norveško i dansko ARVE, te njemačko ERBE znači NASLIJEĐE, NASLJEDNIK. Tako šiptarsko ARBȄR bukvalno znači DOMAĆI LJUDI, MJEŠTANI, a ARBȄRIA znači DOMAĆA ZEMLJA, ZEMLJA MJEŠTANA. Dakle šiptarsko ARBȄR i ARBȄRIA izvedeni su od nordijskih oblika, a ne iz sumerskog i keltskog kao riječi ARBAN i RABAN.

U šiptarskim riječima ARBȄR i ARBȄRIA je nordijski nazalni dvoglas **Ȅ**, koji takođe svjedoči nordijsko porijeklo šiptarskog jezika.

Šiptari ne znaju izvorno značenje riječi ARBȄR i ARBȄRIA, te su ove riječi poistovijetili sa riječju ALBANIJA i ALBANAC iako oni sebe nikad nisu zvali Albancima, već ŠĆIPETARI. Holanđani su takođe skandinavskog, vikinškog porijekla, a holandsko ŠĆIP (SCHIP) je ČAMAC, BROD. Od riječi SCHIP (ŠĆIP) potiče ime ŠĆIPETAR i to je njihovo potisnuto sjećanje na pretke im Vikinge BRODARE. Keltsko (gaelik) ARBACH (13) upućuje na

ARBANAS, a značenje riječi ARBACH je RAZORAN, RUSILAČKI, UBILAČKI, KOLJAČKI.

....

(1) Sándor Nagy, The forgotten cradle of the Hungarian culture, Patria Publication Co, Toronto, 1973, p. 53.

(2) Ibid.

(3) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, Leipzig, 1907. pg. 36.

(4) Ibid. pg. 60.

(5) Ibid. pg. 63.

(6) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 91.

(7) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part I, J. C. Hinrichs'sche Buchhan-dlung, Leipzig, 1907. p. 37.

(8) Ibid. pg. 382.

(9) Ibid. pg. 276.

(10) Ibid. pg. 32.

(11) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 205.

(12) Ibid. pg. 27

(13) Edward Dwelly, The Illustrated Gaelik Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 3, Revised Edition, Publisher Fleet, Hants, 1918, pg. 43.

SILOVANJE ISTORIJE ALBANIJOM

Prvo na listi ilirskih plemena je pleme ALBANI ili ALBANOI (grčki: Ἀλβανοί), koje je po boravilo na centralnoj teritoriji današnje Albanije gdje je bio i njihov grad grčkim zapisan ALBANOPOLIS (Ἀλβανόπολις). Tek u drugoj polovini 19. vijeka po ilirskom plemenu ALBANI dobija zvanično ime današnja država ALBANIJA, a Zapadnjaci Šiptare počeše zvati Albancima.

Šiptari sebe ne zovu Albancima, niti u svom jeziku imaju riječi AL, BAN, ALBAN, niti su ikada imali riječ ALBANIJA. Kako može jedan narod biti nazvan po riječi koju on u svom jeziku nema, niti ju je ikada imao? Može samo silovanjem istorije.

Ime ALBANIJA potiče iz keltskog jezika: ALBION je najstarije ime Britanije:

“ALBION is the name of Britain preserved by the Greek writers;…” (1)

“Albion je ime Britanije sačuvano od grčkih pisaca;…”

NA keltskom (gaeliku) imamo sljedeće riječi:

ALB = ŠKOTSKA (2)
ALBAINN = ŠKOTSKA (3)
ALBANACH = ŠKOTSKI (4)
ALBANNACH = ŠKOTLANĐANIN (5)

“ALP, a high mountain. (Lat.) Milton has ALP, P. L. ii. 620; Samson, 628. We generally say ‘the Alps’. Milton merely borrowed from Latin. – Lat. ALPES, pl. the ALPS; said to be of Celtic origin.” (6)

“ALPE, visoka planina. (Lat.) Milton je imao ALP, P. L. II. 620; Samson, 628. Mi uopšteno kažemo ‘ALPE’. Milton samo pozajmljuje iz latinskog. – Lat. ALPE, mn. ALPI; rekavši da će to biti od keltskog originala.”

Ime ALPI (ALPE) je keltskog originala.

Na Kavkazu je velika oblast ALBANIJA i jezik naroda tog kraja ni po čemu nisu srodni jeziku Šiptara, što znači da Šiptari ne potiču iz kavkaske ALBANIJE. Tvrdnje da Šiptari potiču sa kavkaske ALBANIJE namjerna je laž kojom se obmanjuju današnji Srbi, jer ta laž sugeriše da su Šiptari bili ALBANCI i prije dolaska na balkansku ALBANIJU, a istina je da Šiptari nemaju nikakve veze sa riječju ALBANIJA.

U sjeverozapadnoj Španiji postoji grad ALBAN. Na sjeverozapadu Italije je grad ALBA (latinski: Alba Pompeia). Sve su to istorijske oblasti KELTA (CIMBRA, KIMBRA, ZIMRA, SURBA, SUBRA....SRBA):

AL = GNIJEZDO, POTOMSTVO, GENERACIJA (7)
BAN = BIJEL, SVIJETAL (8)

Kod srednjevijekovnih potomaka Kelta na Balkanu bila je titula BAN, što je značilo BIJELI, SVIJETLI. To je ta keltska riječ BAN. Mnoštvo je srbskih toponima izvedeno od BAN kao BANIJA, BANOVO BRDO, BANJA

LUKA, itd. Porijeklo riječi BAN namjerno se skriva, jer istina pokazuje ISTORIJSKO PORIJEKLO SRBA. Tako Skok laže da je riječ BAN avarskog porijekla:

"Postanje ovog neslavenskog naziva iz oblasti administracije utvrđeno je. To je avarska riječ *bajan* 'vladalac horde'." (9)

Srbskoj riječi BAN Skoku je bliže avarsko BAJAN, nego li galsko (keltsko) BAN!? Kako to? Od ludila srbofobije, ali političko-ideološko ludilo srbofobije u parčad se razbija pred istinom dokaza:

a) AL-BAN > ALBAN = POTOMAK SVJETLA
b) ALBA, ALBAINN = GNIJEZDO (ZEMLJA) POTOMAKA SVJETLA

Glavni problem je što su današnji Srbi umno i duhovno zaslijepljeni te ne žele vide i gluvi su na istinu te žele da čuju. Pod crkvenom propagandom Srbi silom hoće da su Sloveni, mada su istorijski nekoliko hiljada godina stariji od Slovena (Sloveni su nastali miješanjem i suživotom Kelta i Skita).

…………………………..

(1) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 1.

(2) Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, pg. 18.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 19.

(7) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 9.

(8) Ibid. pg. 27.

(9) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 104.

NORDIJSKE RIJEČI U ŠIPTARA

Nordijci (Skandinavci) su potomci Gomerovog sina Aškenaza, brata Rifatovog i Torgarminog. Potomci Aškenazovi govore aškenazik-jezicima u koje svojim originalnim normanskim porijeklom spada i albanski jezik. To svjedoče isti ili srodni oblici istoznačnih ili značenjem srodnih riječi u jeziku Albanaca i jezicima Aškenazovih potomaka na sjevernu i sjeverozapadu Evrope.

Originalni Nijemci su Aškenazi, te u njemačkom ima istih i srodnih riječi kao u jezicima nordijske aškenazke grupe. Saksonskim i vikinškim osvajanjem veliki broj riječi aškenaskih nordijskih naroda prisutan je i u engleskom jeziku.

Jezik Šiptara pripada nordijskoj grupi jezika kao ostavština komandnog kadra normanskih ratnika pridošlih u Albaniju iz južne Italije i Sicilije.

Engleski: *after (poslije, srp.)*
normanski: *pus, puz, puis,*
albanski: *pas*

Engleski*: agreement (dogovor, srp.)*
holandski: *akkoord,*
albanski: *dakord*

Engleski: *allowance (iznos, dopuštenje, srp.),*
islandski: *leyfi,*
albanski: *lejim, lejë, lë*

Engleski: *archer (strijelac, srp.)*
švedski: *bågskytt,*
norveški: *bueskytter,*
danski: *boogschutter,*
holandski: *boogschutte*r,
islandski: *bogaskytta,*
normanski: *sagitture,*
albanski: *shigjetar*

Engleski: *arrested (uhapšen, srp.),*
normanski: *arestus,*
albanski: *arrestuar*

Engleski: *arrow (strijela, srp.)*
normanski: *sagette,*
albanski: *shigjetë*

Engleski: be (biti, srp.)
normanski: *yi*
albanski: *të jetë*

Engleski: *beer (pivo, srb.)*
njemački: *bier*
anglo-saksonski: *beor (bior)*
norveški: *bere,*
holandski: *bier,*
islandski: *bjór,*
normanski*: bere,*
albanski: *birrë*

Engleski: *blessing (blagoslov, srp.),*
svedski: *välsignelse,*
norveški: *velsignelse,*
islandski: *blessun,*
albanski: *bekim*

Englesko: *bows (luk, srp.)*
normanski: *arkes,*
albanski: *harqet*

Engleski: *bridge (most, srp.)*
švedski: *bro,*
norveški: *bro,*
danski: *bro,*
holandski*: bridge,*
njemački: *brücke,*
islandski: *brú*

normanski: *brug, bruge,*
albanski: *brixh*

Engleski: *bull (bik, srp.)*
švedski: *bulla,*
njemački: *bulle,*
normanski: *brau,*
albanski: *bulë*

Engleski: *carcass (kostur, crkotina, lešina, srp.)*
švedski: *cadaver,*
holandski: *karkas,*
njemački: *karkasse,*
normanski: *carkoys,*
albanski: *karkasë*

Engleski: *cause (uzrok, srp.)*
normanski: *causer,*
albanski: *kauzë*

Engleski: *change (promjena, srp.),*
švedski*: ändra,*
norveški: *endring,*
holandski: *verandering,*
njemački: *veränderung,*
albanski: *ndryshim*

NAPOMENA: *skup suglasnika* ***nd*** *u svim riječima svjedoči isto etimološko-semantičko porijeklo navedenih riječi.*

Engleski: *citizen (građanin, srp.),*
normanski: *cyutoaen,*
albanski: *qytetar*

Engleski: *cloak (ogrtač, srp)*
danski: *mantel,*
njemački: *mantel,*
albanski: *mantel*

Engleski: *collar (kragna, srp.)*
normanski: *coler,*
albanski: *kular*

Engleski: *cough (kašalj, srp.)*
holandski: *kuchen,*
albanski: *kollë*

Engleski: *damage (šteta, srp.)*
normanski: *derrai,*
albanski: *dëm*

Engleski: *dart (šiljak, strelica, srp.),*
danski: *dartpil,*
normanski: *dard,*
islandski: *daroðr,*
anglo-saksonski: *daroʒ, daraʒ, dareʒ,*
albanski: *dardhë (shigjetë)*

__**NAPOMENA**__: *albansko **dardhë** danas znači **kruška**, a ime je po šiljatom, strelastom obliku kruške.*

Engleski: *deer (jelen, srp.)*
holandski: *hert,*
islandski: *dádýr,*
normanski: *dere,*
albanski: *dre*

Engleski: *defeat (poraz, srp.)*
normanski: *deface,*
albanski: *disfatë*

Engleski: *densely (gusto, srp.)*
islandski: *þéttur,*
albanski: *dendur*

__**NAPOMENA**__**:** *islandsko **þ = d***

Engleski: *desired (željeni, srp.)*
normanski: *deissiers, desirion*
albanski: *dëshiruar, dëshirueshëm*

Engleski: *deem, mean (misliti, srp.),*
srednji engleski (M. E.): *menes,*
norveški: *mene,*
anglo-saksonski: *déman,*
albanski: *mendoj, mendimit*

Engleski: *disagreement (neslaganje, srp.),*
holandski: *meningsverschil,*
albanski: *mosmarrëveshje*

Engleski: *door (vrata, srp.),*
njemački: *tür*
anglosaksonski: *dor,*
švedski: *dörr,*
norveški: *dør,*
danski: *dør,*
holandski: *deur,*
islandski: *dyr,*
anglo-saksonski: *duru,*
normanski: *dore,*
albanski: *derë*

Engleski: *drain (suv, srp.),*
švedski: *dränerad,*
norveški: *drenert,*
anglo-saksonski: *drehnigaen, drehnian, drenian,*
danski: *dræne,*
holandski: *draineren,*
albanski: *drenazhoj*

Engleski: *due (zbog, srp.)*
normanski: *deutz,*
albanski: *duhur*

Engleski: *eight (osam, srp.)*
švedski: *åtta,*
norveški: *åtte,*
danski: *otte,*
holandski: *acht,*
islandski: *átta,*
albanski: tetë

Engleski: *equality (jednakost, srp.)*
holandski; *paritet,*
njemački: *parität,*
normanski: *parrie,*
albanski: *barazi*

<u>**NAPOMENA**</u>**:** *u albanskoj riječi **barazi** glas **b** je postao je od **p** iz prethodnih riječi.*

Engleski: *every (svaki, srp.)*
normanski: *chun,*
albanski: *çdo*

Engleski*: faith (vjera, srp.)*
normanski*: fei,*
albanski: *fe*

Engleski: *fear (strah, srp.)*
švedski: *frukta,*
norveški: *frykt,*
danski: *frygt,*
albanski: *frikë*

Engleski: *first (prvi, srp.)*
normanski: *apprimes,*
albanski: *parë*

Engleski: *flag (zastava, srp.)*
švedski*: flagga,*

norveški: *flagg,*
danski: *flag,*
holandski: *vlag,*
njemački: *flagge,*
islandski: *flagg,*
albanski: *flame, flamur*

Engleski: *flame (plamen, srp.),*
švedski: *flamma,*
norveški: *flame,*
danski: *flamme,*
holandski: *vlam,*
njemački: *flame,*
starofrancuski: *flame*
normanski: flair
latinski: *flamma*
albanski: *flakë*

NAPOMENA: *Korijen* **fla** *svjedoči zajedničko porijeklo ovih riječi.*

Engleski*: flight (letenje, srp.),*
staroengleski: *flyht,*
švedski: *flyg,*
norveški: *flygning,*
danski: *flyvningen,*
holandski: *vlucht,*
starosaksonski: *flyht,*
anglo-saksonski: *flig*
njemački: *flucht,*
islandski: *flug,*
albanski: *fluturim*

Engleski: *fly (let, srp.),*
švedski: *flyga,*
norveški: *fly,*
danski: *flyve,*
holandski: *vlieg,*

njemački: *fliege,*
islandski: *fljúga,*
albanski: *flutur*

NAPOMENA: englesko ***fly***, švedsko ***fly***, norveško ***fly***, dansko ***fly***, holandsko ***vli***, njemačko ***fli***, islandsko ***flj*** i albansko ***flu*** znače isto i potiču od istog korijena:

"**FLY**, to float or move in air. (E.) M. E. *flegen*, *fleyen, fleen*; pt. t. *he flew*, Chaucer, C. T. 15423 – A. S. *fleógan*, pt. t. *fleáh*; Grein, i. 303. + Du *vliegen.* + Icel. *fljúga*. + Dan. *flyve*. + Swed. *flyga*. + G. fliegen. B. The base is FLUG, an extension of FLU, which answers to PLU, to swim; see Flow. Cf. Lat. *Pluma*, a feather, wing; see Plume." (Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: At The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, pg. 214.)

"**FLY,** ploviti ili se kretati u vazduhu. (E.) M. E. *flegen*, *fleyen, fleen*; pt. t. *he flew*, Chaucer, C. T. 15423 – A. S. *fleógan*, pt. t. *fleáh*; Grein, i. 303. + Du *vliegen.* + Icel. *fljúga*. + Dan. *flyve*. + Swed. *flyga*. + G. fliegen. B. Osnova je FLUG, što odgovara obliku PLU, plivati" vidi Flow. Lat. Pluma, a feather, wing; see Plume."

Engleski: *force (sila, srp.)*
švedski: *forcera,*
albanski: *force, forca, forcë*

Engleski: *forced (prisiljen, srp.)*
normanski: *coers, coerts,*
albanski; *nga zori*

NAPOMENA: *u albanskoj riječi zori glas **z** postao je od glasa **c** u navedenim normanskim riječima.*

Engleski: *forgive (oprostiti, srp.)*
švedski: *förlåta,*
islandski: *fyrirgefa,*
albanski: *fal*

Engleski: ***fork (viljuška, srp.),***
holandski: *vork,*
albanski: *sfurk*

Engleski: ***former (bivši, srp.),***
islandski: *fyrrum, fyrry,*
albanski: *formues, formist*

Engleski: ***fourth (četvrti, srp.)***
normanski: *quate,*
albanski: *katërt*

NAPOMENA: *glasovna vrijednost normanskog* ***q*** *u riječi* ***quate*** *ista je glasovnoj vrijednosti glasa* ***k*** *u albanskoj riječi* ***katërt****.*

Engleski: ***fruit (voće, srpski),***
švedski: *frukt,*
norveški: *frukt,*
danski*: frugt,*
holandski: *fruit,*
njemački: *frucht,*
albanski: *fruta*

Engleski: ***go (ići, srp.)***
normanski: *alost,*
norveški: *kjøre,*
albanski: *kaloj*

Engleski: ***gold (zlato, srp.)***
normanski: *aour,*
albanski: *ar*

Engleski: ***grain (zrno žita, srp.)***
švedski: *korn,*
norveški: *korn,*
danski: *korn,*
holandski: *korrel,*
islandski: *korn,*

albanski: *kokërr*

Engleski*: heaven (nebo, srp.),*
švedski: *himmel,*
norveski: *himmel,*
danski: *himmel,*
holandski: *hemel,*
njemacki: *himmel,*
islandski: *himinn,*
normanski: *cyel,*
albanski: *qiell*

Engleski: *hole (rupa, rov, jarak, kanal, srp.),*
holandski: *groef,*
anglosaksonski: *grep,*
normanski: *guf,*
islandski: *gróp,*
albanski: *gropë*

Engleski: *horn (rog, srp.),*
švedski: *horn,*
norveški: *horn,*
danski: *horn,*
holandski: *hoorn,*
njemački: *horn,*
islandski: *horn,*
normanski: *corn,*
albanski: *horn*

Engleski: *a hunter (lovac, srp.),*
švedski: *en jägare,*
norveški: *en jeger*,
danski: *en jæger,*
holandski: *een jager,*
njemački: *ein Jäger,*
albanski: *një gjahtar*

Engleski: *he (on, srp.)*

holandski: *hij,*
albanski: *aj*

Engleski: *helmet (šljem, srp.),*
švedski: *hjälm,*
norveški: *hjelm,*
danski: *hjelm,*
holandski: *helm,*
njemački: *helm,*
islandski: *hjálm*
normanski: *elm,*
albanski: *helmetë*

Engleski: *hire (najam, srp.)*
švedski: *hyra,*
holandski: *huren,*
anglosaksonsko*: hir,*
albanski: *qira*

Engleski*: honour (čast, srp.),*
danski: *hæder,*
islandski: *heiður,*
normanski: *enneur,*
albanski: *nder*

Engleski: *ice (led, srp.),*
švedski: *kylig,*
norveški: *kjølig,*
danski: *kølig,*
holandski: *koel,*
njemački: *kühl*
albanski: *akull*

<u>**NAPOMENA**</u>**:** *englesko **cool**, švedsko **kylig**, norveško **kjølig**, dansko **kølig** holandsko **koel**, njemačko **kühl** znači **hladan**, a u albanskom **akull** znači **led**, a i led je hladan**: cool** (en.) – **akull** (alb.).*

Engleski: ***island (ostrvo, srpski),***
holandski: *eiland,*
islandski: *eyjan,*
njemački: *insel,*
albanski: *ishull*

Engleski: ***keys (ključevi, srp.)***
normanski: *cliefs,*
albanski: *çelës, çelësat*

Engleski: ***knight (vitez, srp.)***
normanski: *caver,*
albanski: *kalorës, kale*

Engleski: ***law (zakon, srp.)***
švedski: *lag,*
norveški: *lov,*
danski: *lov,*
islandski: *login, lög,*
albansko: *ligj*

Engleski: ***leave (ostaviti, srp.)***
švedski: *lämna*
albanski: *lë*

Engleski; ***left (lijevo, srp.)***
Normanski: *mis, mys,*
Albanski: *majtas*

Engleski: ***little (mal, srp.)***
normanski: *po, pou, poi, pol,*
albanski: *pak*

Engleski***: loaf (okrugli hljeb, srp.)***
normanski: *panes,*
albanski: *panine*

Engleski***: lock (zaključati, srp.)***

normanski: *cere,*
albanski: *çelës*

Engleski: *madmen (ludak, srp.),*
Albanski: *cmendur*

Engleski: *master (gospodar, srp.),*
švedski: *mästare,*
danski: *mestre,*
holandski: *meester,*
njemački: *meister,*
albanski: *mjeshtër*

Engleski: *me (meni, srp.)*
švedski: *mig,*
norveški: *meg,*
danski: *meg,*
holandski: *me,*
islandski: *mig,*
albanski: *më, mua*

Engleski: *mercy (milost, srp.),*
albanski: *mëshirë*

Engleski: *midnight (ponoć, srp.)*
švedski: *midnatt,*
norveški: *midnatt,*
danski: *midnat,*
holandski: *middernacht,*
njemački: *mitternacht,*
islandski: *miðnætt,*
normanski: *mynate,*
albanski: *mesnatë*

Engleski: *mine (rudnik, srp.)*
švedski: *mina,*
norveški: *mine,*
danski: *mine,*

holandski: *mijn,*
normanski: *min,*
albanski*: imja, të miat, minierë*

Engleski: *minor (manji, maloljetan, srp.)*
švedski: *mindre,*
islandski: *minniháttar,*
danski: *mindre,*
holandski: *mineur, minderjarige,*
albanski: *minor (i mitur)*

Engleski: *minors (mlađi, maloljetnici, srp.)*
švedski: *minderåriga,*
norveški: *mindreårige,*
danski: *mindreårige,*
holandski: *minderjarigen, mineur,*
normanski: *myneurs,*
albanski: *mitur*

Engleski: *more (još, srp.),*
švedski: *mer,*
norveški: *mer,*
danski: *mere,*
holandski: *meer,*
njemački: *mehr,*
islandski: *meira,*
albanski: *më*

Engleski: *mosquito (komarac, srp.),*
švedski: *mygga,*
norveški: *mygg,*
danski: *myg,*
holandski: *mug,*
albanski: *mushkonjë*

Engleski: *night (noć, srp.)*
švedski: *natt,*
norveški: *natt,*

danski: *nat,*
holandski: *nacht,*
njemački: *nacht,*
anglosaksonski: *niht,*
islandski: *nótt,*
normanski: *neout,*
albanski: *natë*

Engleski: *nine (devet, srp.)*
švedski: *nio,*
norveški: *ni,*
danski: *ni,*
islandski: *níu,*
holandski: *negen,*
njemački: *neun,*
normanski: *nef,*
albanski: *nëntë*

Engleski: *now (sad, srp.)*
normanski: *aore,*
albanski: *atëherë*

Engleski: *now (sad, srp.)*
holandski: *thans,*
albanski: *tani*

Engleski: *ninth (deveti, srp.),*
švedski: *nionde,*
norvešeki: *niende,*
danski: *niende,*
holandski: *negende,*
njemački: *neunte,*
islandski: *níunda,*
normanski: *none,*
albanski: *nënti, nëntë*

Engleski: *not (ne, srp.)*

normanski: *niant, nent,*
albanski: *niet, nuk*

Engleski*: oar (veslo, srp.)*
švedski: *åra,*
norveški: *åre,*
danski: *åre,*
holandski: *roeispaan,*
islandski: *árina,*
normanski: *roefs,*
albanski: *reme, rremtar*

Engleski: *offer (ponuda, srp.)*
švedski: *offert,*
holandski: *offerte,*
njemački: *offerte,*
albanski: *ofroj, ofertë*

Engleski: *often (često, srp.)*
holandski: *gedurig,*
albanski: *dendur*

Engleski: *one (jedan, srp.)*
švedski: *en,*
norveški: *en,*
njemački: *eins*,
islandski: *einn,*
albanski: *një*

Engleski: *open (otvoren, srp.),*
norveški: *åpne,*
danski: *åben,*
islandski: *opinn,*
normanski: *aparte,*
albanski: *hapur*

Engliski: *peace (mir, srp.)*
normanski: *peae, peaz, peax,*

albanski: *paqe*

Engleski: *peer (prijatelj, vršnjak, viriti, drug, srp.)*
normanski: *peres,*
albanski: *peer*

Engleski: *pitchfork fork (viljuška, srp.).*
danski: *pitchfork,*
holandski: *hooivork,*
islandski: *pitchfork,*
albanski: *sfurk*

Engleski: *proof (dokaz, srp.)*
normanski: *derene,*
albanski: *dëshmi*

Engleski: *proved (dokazao, srp.)*
normanski: *prois,*
albanski: *provoj, provuar, provë*

Engleski: *public (javnost, srp.)*
normanski: *appert,*
albanski: *hapur*

Engleski: *purple (ljubičast, srp.)*
normanski: *purpul,*
albanski: *i purpurtë*

Engleski: *poster (plakat, srp.),*
švedski: *affisch,*
albanski: *afishe*

Engleski: *power (moć, srp.)*
normanski: *pufance,*
albanski: *pushtet*

Engleski: *quarry (kamenolom, srp.)*
švedski: *gruva,*

holandski*: groeve,*
islandski: *grjótnámu,*
normanski: *quarrie,*
albanski: *gurore*

Engleski: *quietly (tiho, srp.)*
normanski: *quetment,*
albanski: *qetë*

Engliski: *reason (uzrok, srp.),*
švedski: *orsak,*
danski: *årsag,*
islandski: *orsök,*
albanski: arsye

NAPOMENA: *ponavljanje* ***ors*** *i* ***ars*** *na početku navedenih riječi svjedoči porijeklo riječi iz nekad istog jezika.*

Englesko: *rebellion (pobunjenik, srp.)*
holandski: *rebellie,*
njemački: *rebellion,*
normanski: *rebellite,*
albanski: *rebelim*

Engleski: *refuse (odbiti, srp.),*
albanski: *refuzoj*

Engleski: *repair (opraviti, srp.),*
švedski: *reparera,*
norveški: *å reparere,*
danski: *reparere,*
holandski: *repareren,*
njemački: *zu reparieren,*
albanski: *për të riparuar*

Engleski: *right (pravo, srp.)*
normanski: *deiture,*
albanski: *drejtë, drejt*

Engleski: ***rising (rast, srp.),***
islandski: *rísa upp,*
albanski: *rritje*

Engleski: ***roots (korijen, srp.)***
švedski: *rötter,*
norveški: *røtter,*
islandski: *ræturs,*
normanski: *raifins,*
albanski: *rrënjët*

Engleski: ***shoot (strijeljanje, srp.)***
švedski: *skjuta,*
norveški: *skyte,*
danski: *skyde,*
holandski: *schieten,*
njemački: *schießen*
islandski: *skjóta*
albanski: *qitje, shtie*

Englesko***: shooter (strijelac, srp.),***
švedski: *skytten,*
norveški: *skytespill,*
holandski: *schutter,*
islandski: *skytta,*
albanski: *qitës*

Engleski: ***sunday (nedjelja, srp.)***
normanski: *diemale,*
albanski: *diel*

Engleski: ***strengthened (pojačati, srp.),***
švedski: *förstärkt,*
norveški: *forsterke,*
danski: *forstærke,*
holandski: *versterkte,*
normanski: *afforce,*

albanski: *forcohet, forcoj*

Engleski: *take (uzeti, srp.)*
normanski: *arrestent,*
albanski: *arrij*

Engleski: *teeth (zub, srp.),*
holandski: *gebit,*
albanski: *dhëmbët*

Engleski: *that (to, srp.)*
normanski: *qeu,*
albanski: *kështu, që*

Engleski: *those (oni, srp.)*
normanski: *caux, ceux,*
albanski: *ato, këto, këta*

engleski: *to avow (priznati, srp.),*
norveški*: å avow,*
islandski*: að avow*,
albanski: *të avow*

Engleski: *tomato (paradajz, srp.)*
švedski*: tomat,*
norveški: *tomat,*
danski: *tomat,*
holandski: *tomaat,*
islandski: *tómatar,*
njemački: *tomate,*
albanski: *domate*

<u>NAPOMENA</u>: *albansko **domate**, ne potiče od talijanskog **pomadoro**, već potiče iz zapadne Evrope, tj. iz Normandije.*

Englesko: *tooth (zub, srp.)*
danski: *tand,*

holandski: *tand,*
normansko: *deins,*
albansko: *dhëmb*

Engleski*: traitor (izdajnik, srp.),*
normanski: *treytour,*
albanski: *tradhtar*

Engleski: *trouble (nevolja, srp.),*
švedski: *besvär,*
danski: *besvæ,*
albanski: *bezdis*

NAPOMENA: *švedsko i dansko **bes** dalo je albansko **bez**: **s** > **z.***

Engleski: *true (istina, pravi, srp.)*
holandski: *waar,*
njemački: *wahr,*
albanski: *vërtetë*

English: *two (dva, srp.)*
švedski: *två*
norveški: *to,*
danski: *to,*
islandski: *tvö,*
normanski: *deues,*
albanski: *dy*

Engleski: *under, below (ispod, srp.)*
švedski: *nedanför, nere, ner,*
danski: *nedenfor,*
holandski: *beneden,*
albanski: *në*

NAPOMENA: *u svim riječima nalazi se **ne**, što je dokaz istog porijeka ovih riječi.*

Engleski: *until (do, srp.)*

normanski: *drekes, deques,*
albanski: *deri, derisa*

Engleski: *vacant, (prazan, srp.)*
švedski: *vacant,*
holandski: *vacant,*
albanski: *vakant*

Engleski: value (vrijednost, srp.),
švedski: *värde,*
norveški: *verdi,*
danski: *værdi,*
holandski: *waarde,*
njemački: *wert,*
normanski: *valoue,*
albanski: *vlerë*

Engleski: *verily (stvarno, srp.)*
švedski: *verkligt,*
norveški: *virkelig,*
danski: *virkelig,*
holandski: *werkelijk,*
njemački: *wirklich,*
normanski: *certes,*
albanski: *vërtetë*

Engleski: *vigil (bdenje, srp.)*
švedski: *vaka,*
Norveški: *våkenatt,*
danski: *vagt,*
holandski: *vigilie,*
normanski: *vaille,*
islandski: *vigil*
albanski: *vigjilje*

Engleski: *virgin (djevica, srp.)*
islandski: *virgin,*
normanski: *virge,*

albanski: *virgjër*

Engleski: *walls (zidovi, srp.)*
švedski: *väggar,*
norveški: *vegger,*
danski: *vægge,*
isandski: *veggir,*
albanski: *väggar*

Engleski: *water (voda, srp.)*
normanski: yoe,
albanski: ujë

Englesko: *water (voda, srp.)*
švedski: *vatten,*
norveški: *vann,*
danski: *vand,*
islandski: *vatn,*
albanski: *vadit*

Englesko: *weapon (oružje, srp.)*
normanski: *arme,*
albanski: *armë*

Engleski: *weapons (oružje, srb.)*
normanski: *armure,*
albanski: *armëve*

Engleski: *widow (udovica, srp.)*
normanski: *beuse,*
albanski: *vejushë*

Engleski: *willing (voljan, srp.),*
švedski: *villig,*
norveški: *villig,*
danski: *villig,*
holandski: *gewillig,*

njemački: *willig,*
islandski: *viljugur,*
normanski: *voelliiant,*
albanski: *vullnetshëm,*

Engleski: *what (šta, srp.)*
švedski: *vad,*
norveški: *hva,*
danski: *hvad,*
normanski: *cer ce,*
albanski: *çfarë*

Engleski: *weight (težina, srp.)*
normanski: *peis,*
albanski: *peshë*

Engleski: *where (gdje, srp.)*
normanski: *ceo cue,*
albanski: *këtu ku*

Engleski: *while (dok, srp.)*
normanski: *dementers,*
albanski: *derisa, ndërsa*

Engleski: *whose (čiji, srp.)*
Normanski: *qi,*
albanski: *i kujt, ku*

Engleski: *wife (supruga, žena, srp.)*
holandski: *vrouw,*
albanski: *grua*

<u>**NAPOMENA**</u>**:** *holandsko **vr** u albanskom postalo je **gr**.*

Engleski: *with (sa, srp.)*
Švedski: *med,*
norveški: *med,*
danski: *med,*

holandski: *met,*
islandski: *með,*
albanski: *me*

Engleski: ***wood (drvo, srp.)***
holandski: *bos,*
njemacki: *holz*
normanski: *bos, bose*,
albanski: ***vozë***

Engleski: ***worship (bogosluženje, srp.)***
normanski: *aourer,*
holandski: *adoratie,*
albanski: *adhurim*

Enleski: ***you (ti, vi, srp.)***
holandski: *u,*
albanski: *ju*

Engleski: ***your (tvoj, srp.)***
holandski: *uw,*
albanski**:** *juaj*

Engleski: ***yours (vaš, (srp.),***
holandski: *de jouwe,*
albanski: *yti*

Nema sumnje: albanski jezik svojim originalnim izvorom pripada nordijskoj (skandinavskoj) grupi jezika, tj. aškenazik jezicima, iako su iz južne Italije i sa Sicilije Normani u Albaniju doveli sa sobom i mnoštvo Berbera. Mnogo je riječi srbskog, vlaškog i grčkog jezika u jeziku današnjih Šiptara, jer su kroz vijekove mnogi Sloveni (Srbi), Vlasi i Grci pošiptareni. Srbski toponimi širom Albanije svjedoče da je to bila keltska (tračnska), tj. srbska zemlja.

SHQIPTAR (ŠIPTAR)

O značenju imena ŠIPTAR (SHQIPTAR, alb.) tačnog podatka nema. Jedni tvrdni jedno, drugi tvrde drugo, treći treće, četvrti tvrde četvrto, itd. Kako to može biti da jedan narod ne zna šta mu ime znači?

Sami Šiptari sebe nazivaju ŠĆIPTAR, što jedni kažu da je od riječi ŠĆIP (SHQIP, alb.) ili ŠĆIPRI (SHQIP, alb.), te tvrde da to znači KRŠ ili BRDO, pa su sebe nazvali BRĐANIMA. Problem je u tome što u albanskom jeziku riječ SHQIP u značenju KRŠ ili BRDO uopšte ne postoji, dakle ta tvrdnja je netačna i otpada.

Bardhyl Demiraj u knjizi " Wir sind die Deinen: Studien zur albanischen Sprache, Literatur und Kulturgeschischte" (1) navodi Nijemca Gustava Majer (Gustav Mayer, 1871 - 1948) koji tvrdi da riječi SCHIP, SCHIPTAR potiču od glagola SHCIQPONJ sa značenjem JASNO RAZUMIJEM, JASNO RAZUMLJIV, te kaže da je to direktno izvedeno od latinskog EXCIPIO koje znači OSJEĆAM, CUJEM. U istoj knjizi navodi se neki Haxis koji od grčko-talijanskog SCHIOPETTO izvodi riječ SHQIPTAR što, kaže, znači PIŠTOLJDŽIJA, RATNIK (2). Demiraj pominje i nekog Treimera (Treimer) koji od albanskog SQIP postalog od hipotetičkog (pretpostavljenog) *SEMKUPO dolazi do značenja GRUPA, SVIJET (3). I ovo su fundamentale tvrdnje stranih lingvista o izvođenju i značenju imena SHQIPTAR (ŠIPTAR).

Postoje i mišljenja da je to izvedeno od albanskog "shqiponjë" što znači '"orao". U "Eciklopediji Jugoslavije" Petar Skok kaže da je ime SHQIPTAR (ŠIPTAR) izvedeno od SKUPI (SHKUPI, alb.), što je nekadašnje staro ime Skoplja (4).

Originalni Šiptari su porijeklom od Normana i Berbera iz južne italije i sa Sicilije. Do dolaska Normana na Siciliju tu je već bilo potomaka Vandala, Gota i Alana. Normani, Goti i Alani su skitskog, aškenaskog porijekla. I sve je tako prosto, jer se riječ ŠIPTAR (SHQIPTAR) sastoji od dvije proste riječi aškenaskog nordijskog jezika: SHIP-TAR (SHQIP-TAR). To su vrlo stare riječi:

engleski SHIP = BROD,
švedski: SKEPPA = BROD,
norveški: SKIPE = BROD,
danski: SKIPPER = BROD,

njemački: SCHIFFS = BROD,
luksemburski: SCHËFFS = BROD,
holandski: SCHIP = BROD,
saksonski: SCHIP = BROD

Čak i jedno pleme Shona u Zimbabveu za BROD ima sličnu riječ: CHIKEPE. Dakle po nabrojanim jezicima riječ BROD riječ TAR idu ovako:

engleski: SHIP-TAR > SHIPTAR,
švedski: SKEPPA-TAR > SKEPPATAR,
norveški: SKIPE-TAR > SKIPETAR,
danski: SKIPPER-TAR > SKIPPERTAR,
hjemački: SCHIFFS-TAR > SCHIFFTAR,
holandski: SCHIP-TAR > SCHIPTAR

Šta je znači riječ TAR? Pošto su Skandinavci Aškenazi, a Aškenazi su Skiti i prvo idemo do skitskog boga sa imenom TARGITAJ (TARGITAI). On je bog gromova, munja i oluja. Tu je i keltski bog TARANIS sa istim opisom. U srbskom jeziku su riječi TARI, POTARI, SATARI, sve sa korijenom TAR. Dakle: TARGITAJ TARE, TARANIS TARE, srbsko TARI u vojnom smislu znači UNIŠTI DA GA NEMA.

Engleska riječ TARGET nekad je značila ŠTIT. Sastoji se od dvije riječi: TAR GET. Vidjeli smo da TAR znači NAPAD, UDAR, dok englesko GET znači DOBITI, PRIMITI: ŠTIT PRIMA UDARE. Kad su štitovi postali neupotrebljivi, englesko TARGET dobija značenje META, CILJ NAPADA i dobija UDAR: TAR = SILOVITI NAPAD, SILOVITI UDAR, UNIŠTENJE:

“Pers. TATAR, a ‘TARTARN or SCHITIAN’…” (5)
Arapski: TARAHH = ON STVARA PROBLEM (6)
Gaelik TARRACH = UŽASAN, JEZIV, STRAHOVIT (7)

SCHIPTAR (SHQIPTAR) = BRODSKI TAR = BRODARI KOJI TARU = BRODARI KOJI RAZARAJU I INIŠTAVAJU, a to su VIKINZI. Od Vikinga su su postali Normani, a od Normana izmiješanih sa Berberima su Šiptari, koji su promjenom mjesta boravka, odvojeni od mora i okrenuti stočarstvu i zemljoradnji sačuvali svoje ime, a zaboravili su njegovo značenje.

………………………

(1) Bardhyl Demiraj, Martin Camaj, Wir sind die Deinen: Studien zur albanischen Sprache, Literatur und Kulturgeschischte, Harrassowitz Verlag, Veisbaden, 2010, pg. 550.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Albanci, Enciklopedija Jugoslavije, 2nd ed. Supplement. Zagreb: JLZ. 1984. pg. 1.

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893, pg. 626.

(6) Richard Stephen Charnock, Local Etymology: A Derivative Dictionary of Geographical Names, Houlston and Wright,, 65, Paternoster Row, London, 1859, pg. 265.

(7) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 544.

KELTSKO "TOS" I ŠIPTARI TOSKE

"TOSS, to jerk, throw violently, agitate, move up and down violently. (W.?) ‘I tosse a balle;’ Palsgrave. – W. tossio, to jerk, toss; tos, a quick jerk, a toss. β. this is certainly right, if tosio be a true Celtic word, and not borrowed from E. The Norweg. tossa means only to sprinkle, strew, spread out; and cannot be related if the word be Celtic. Der. toss, sb. : toss-pot, Tw. Nt. v. 412.” *(Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893, pg. 651).*

Oblast u kojoj žive Toske.

TOSS znači udaranje, trzanje, nasilno bacanje, huškanje, nasilničko kretanje gore i dolje. TOS nači razbojnik, izbacivač, razabacivač, nasilnik, ojebina. TOSS je porijeklom keltska riječ, a ne norveška, jer norveško TOS-SA znači prskanje, posipanje, širenje.

Dokaze da je TOSS keltska, a ne norveška riječ, nalazimo u velškom i srbskom jeziku. Evo primjera iz velškog:

"**Tos**, s.m. a quick jerk, a toss
Tosiad - au, s.m. a jerking, a tossing
Tosio, v. to jerk, or to toss
Tost, a. severe, harsh, violent
Tostaidd, a. somewhat severe
Tostalar, s.m. severe grief
Tostalariad, s.m. a severely grieving
Tostalaru, v. to grieve severely
Tostalarus, a. severely grieving
Tostedd, s.m. severity, harshness; pungency; also the stranguary
Tosti, v. to rack, to torture
Tostlymder, s.m. acrimonious
Tostur, s.m. misery, severe plight"

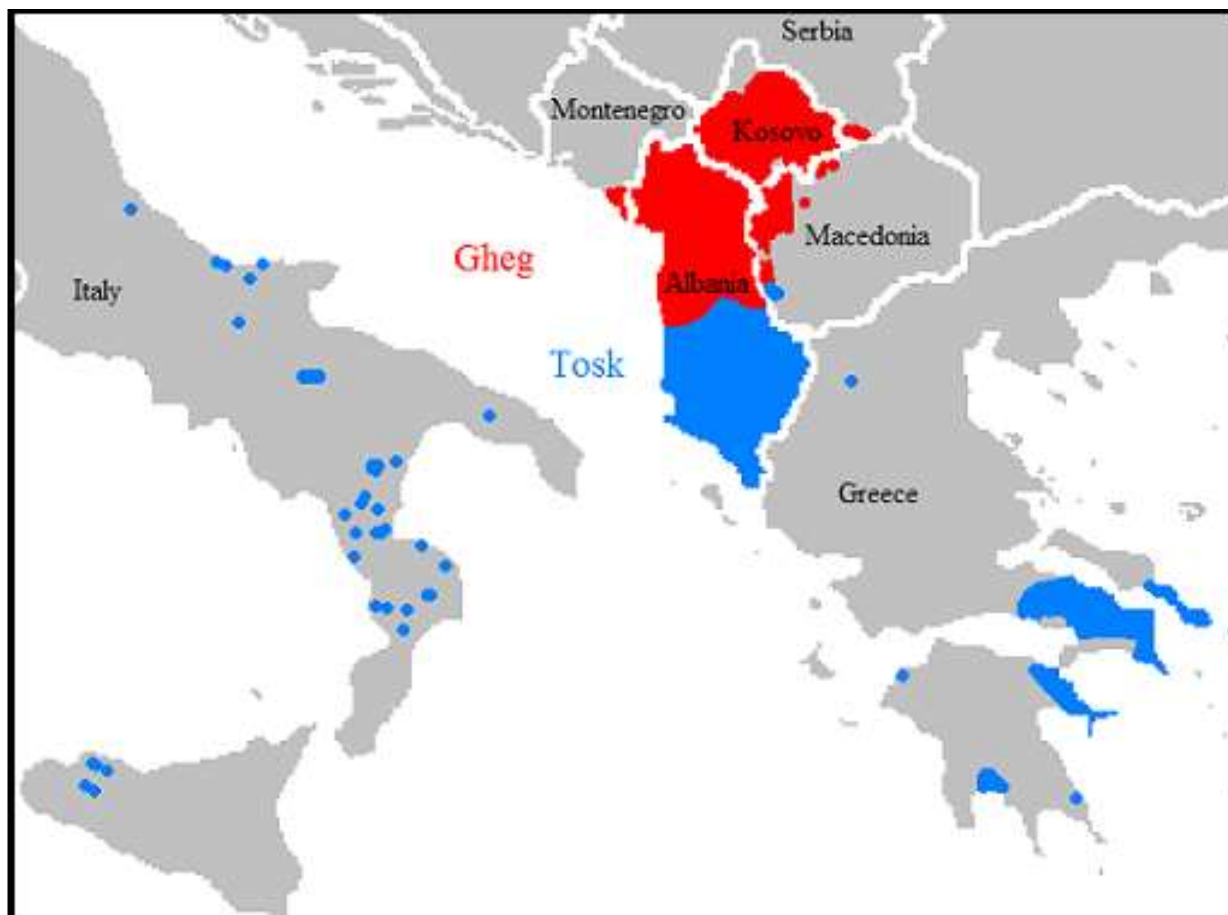
(Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 288)

Keltsko TOS (englesko TOSS) znači: brzi udar, bacanje, razbijač, žestok, opak, nagal, okrutan, nasilan, onaj koji ožalošćava, koji stvara teškoće, gorčinu i bijedu, mučitelj. Drugim riječima: TOS je izvor neprilika, antipatičan čovjek, ljudska ojebina. TOSKE su napadale iznenada, razbijali i rasturali domorodce i mučili ih svim zlima (keltsko "ar" je "zemlja", keltsko "uditi" znači "štetiti" , te je od keltskog "ar naudi" postalo ime "Arnauti").

Kad neko namjerno radi naopako i na štetu drugih, Srbi mu kažu: "Sta se pravis TOŠO?" Ovo TOŠO je od onog keltskog TOS i nosi sva značenja engleskog TOSS.

Šiptari ne znaju ni porijeklo ni značenje imena TOSKE, jer je riječ keltska i još postoji u srbskom jeziku. To je riječ koja je značenjem imenovala karakterne osobine Normana, potomaka Vikinga, pristiglih u Albaniju sa Sicilije i južne Italije počevši od kraja 11. vijeka. Izloženi nasilju mnogi Grci i Srbi masovno su se utapali u Šiptare (bivše Normane), te je značenje keltske riječi TOS zaboravljeno (Grci je nisu ni imali znali), ali je riječ opstala kao ime Šiptara TOSKI.

GEG

Geg dijalekt (crvena zona).

U južnoj polovini današnje Albanije nastanjeni su Šiptari TOSKE, a u sjevernoj polovini i na Kosovu žive Šiptari GEGI (GEGË, alb.). Jezik TOSKA i GEGA nije potpuno isti i u mnogo čemu je različit.

Šiptari ne znaju, ili ne žele da znaju šta znači riječ GEG, jer riječi otkrivaju i porijeklo i istoriju. U prethodnoj temi rekli smo odakle ime TOSKE, a ovdje ćemo pokazati porijeklo imena GEG (GEGI, *mn*.).

Riječ GEG nalazimo u islandskom GEGN i u njemačkom GEGEN, što znači PROTIV, PROTIVNIK.

Sa korijenom GEG su u anglo-saksonske riječi GEGNUM sa značenjem PROTIV, dok anglo-saksonsko GEGNISAN znaci SKRESATI PROTIVNIKA.

Anglo-Saksoni su Normani, a Normani su bili porijeklom Vikinzi kao i Islanđani, a ujedno su porijeklom Skiti, tj. Aškenazi kao i Nijemci. I pogledajmo: šiptarsko NIS znači POČETAK. Pošto GEG znači PROTIVNIK, GEG NIS znači PROTIVNIKA POČETAK. Ovo šiptarko NIS već se nalazi u anglo-saksonskom GEGNISAN: GEG-NIS-AN.

Sve dok su svi sjeverni domorodci današnje Albanije, Kosova i Crne Gore bili Srbi, bili su PROTIVNICI Špitara, tj. Srbin je za Šiptara bio GEG, tj. PROTIVNIK, a Srbi kao narod bili su za Šiptare GEGI, tj. PROTIVNICI. To značenje je po islandskom GEGN i njemačkom GEGEN, jer i Islanđani (potomci Vikinga) i Nijemci (potomci Skita) pripadaju nordijskog grupi naroda, tj. Aškenazima.

Od kad se Srbi tih krajeva posiptariše, svaki pošiptareni Srbin i dalje ostade GEG, a pošiptareni Srbi ostadoše GEGI. Tako u južnom dijelu Albanije većinu današnjih Šiptara čine pošiptareni Srbi i Grci, dok u sjevernoj polovini Albanije, Na Kosovu, u Crnoj Gori i u Makedoniji većinu Šiptara čine pošiptareni Srbi.

RA, RAS, RAŠANI I RAŠKA

Jedno od najstarijih imena Sunca je RA: RA = EL = IL = BOG

RA > RASI > RASANI > RAŠANI > RAŠKA

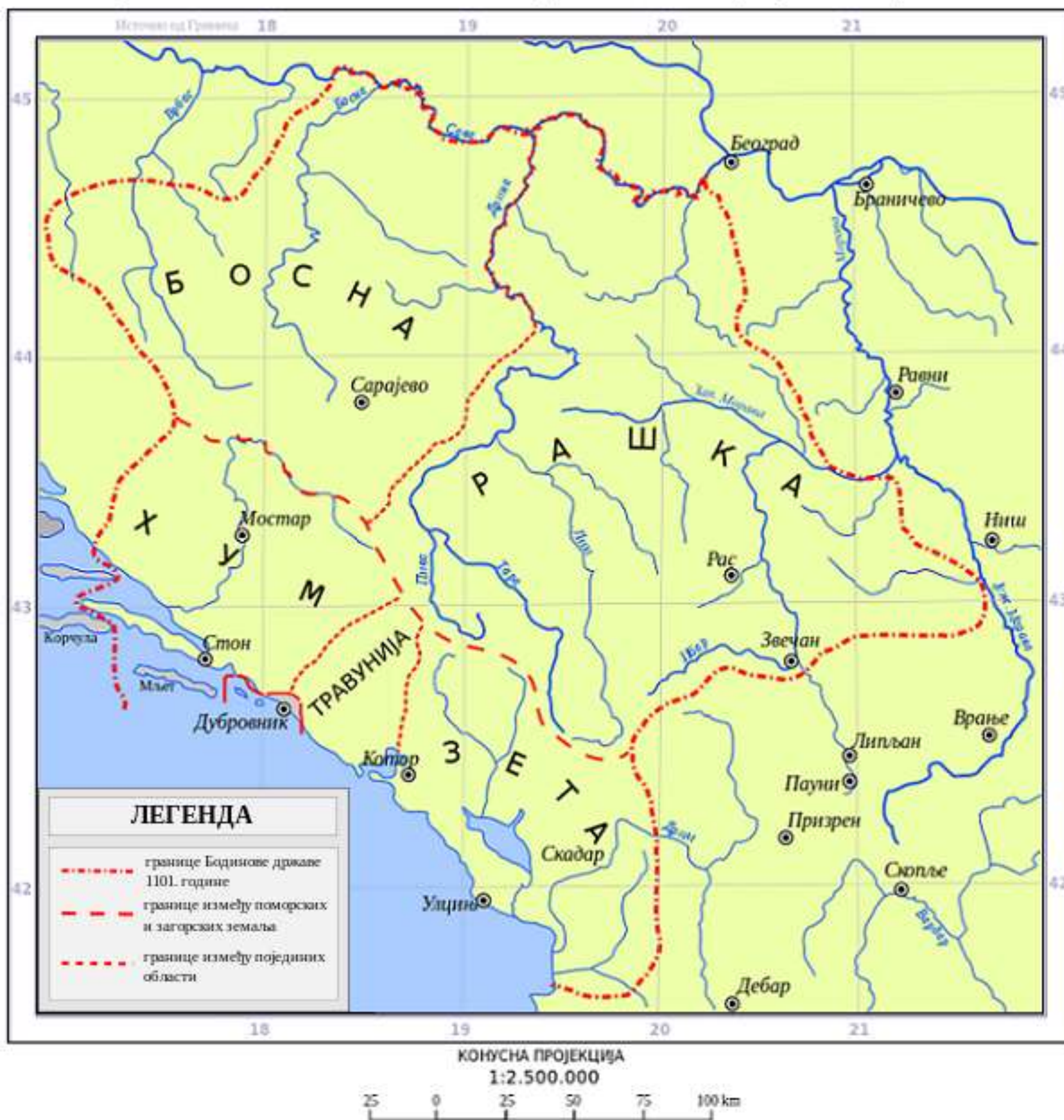
U grčkom i latinskom umjesto RA je AR i istog je osnovnog značenja kao i RA: SVJETLOST. Grčko ἀρσενικός (ARSENIKOS) znači kao i persijsko ZARNIK, avestansko ZARANIIA što znači ZLATO. Korijen ZAR znači sjaj: OZAREN (ZARKO > ŽARKO) . Ovo ZAR dalo je riječ CAR (latinski: CAESAR).

Grčko ARSENIKOS bukvalno znači SILA, MOĆ, MUŠKO (1), jer su u starini Suncu, Mjesecu (kasnije i nekim hemijskim elementim) pridavali osobine polova, te je Sunce bilo muško, a Mjesecu je pridavan ženski pol (2). Dakle je AR nosilac značenja sjaja muške sile i moći (metafora SUNCA).

Sanskritsko ARKA znači SUNCE, ali znači i PENIS. ARKA je ime i Nojeve lađe na kojoj je bio simbol C, simbol sa srbskog grba poznat kao

simbol rađanja, života i besmrtnosti u mnogim drevnim kulturama širom svijeta. Svetovidov hram bio je u gradu ARKONI.

СРБИЈА ЗА ВРЕМЕ КРАЉА БОДИНА, историјска карта

Sanskritsko ARYA znači PLEMENIT, ČASTAN, MUDAR, GOSPODAR, a sva rečena sanskritska, sva grčka, sva latinska i ostala spomenuta značenja izvedenih og oblika AR obuhvata riječ RA:

RA > RAS > RASA > RASAN > RAŠAN > RAŠKA

Poenta je u tome da nazivi RAS, RASAN, RAŠANI i RAŠKA nisu nastali metatezom od grčkog i latinskog ARSA, nego su grčki, latinski, sanskritski i staroslovenski oblici postali metatezom od mnogo starijeg RA koje je sa bukvalnim značenjem: SUNCE, a Sunce je nosilac zara, sjaja, muške oplodne sile i štit je Zemlji od propasti.

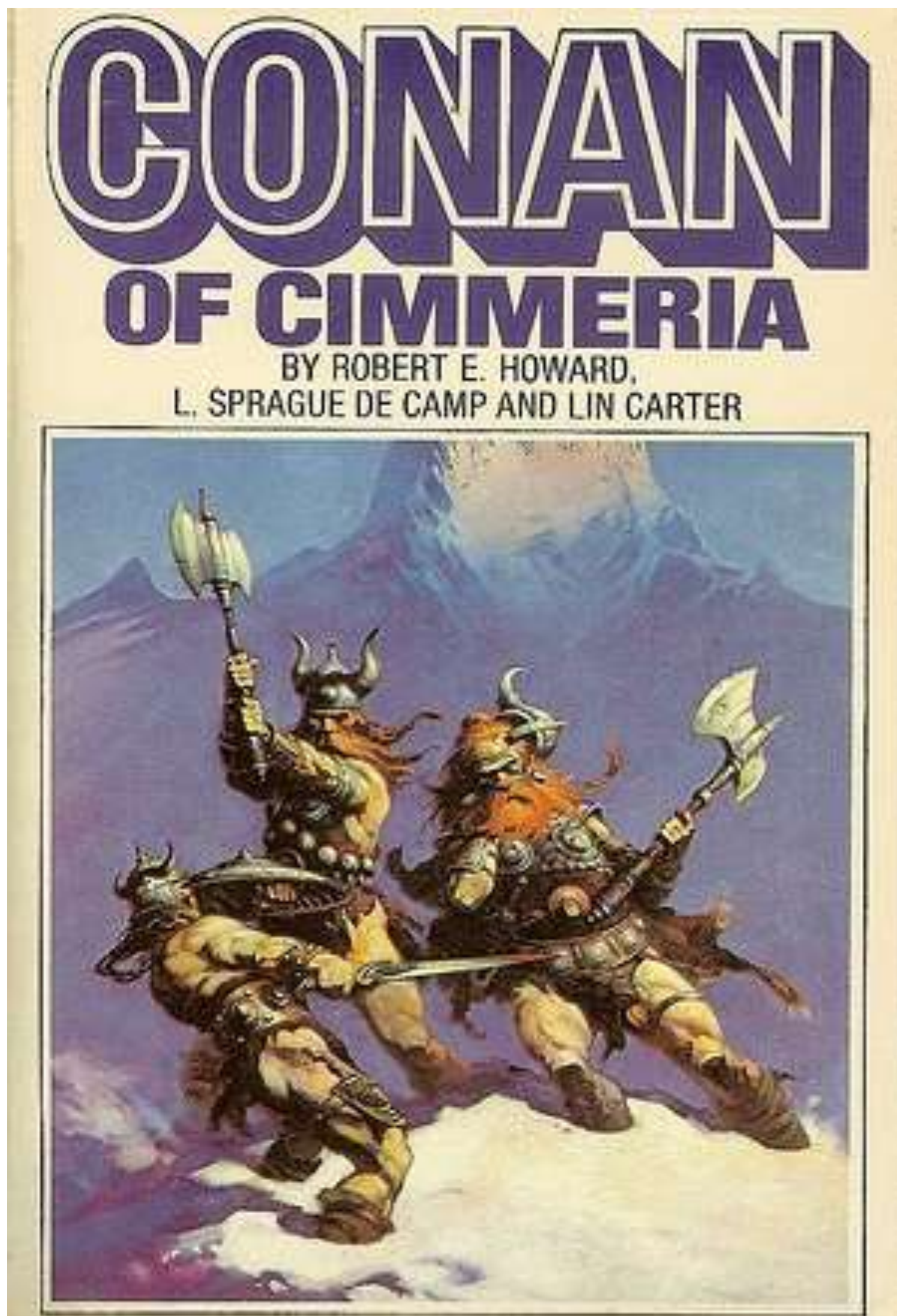
A ko su bili drevni RAŠANI? Ime TRAČANI izvedeno je od TRAK, a TRAK je SUNČEV ZRAK. Etrurci su seba zvali RASENI, a nazivi TRAČANI i RAŠANI su istog značenja, sinonimi.

…………………………..

(1) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 35.

(2) Ibid.

SRBI SU BILI CIMERIJANI (TRAČANI)

Cimerijani = Kelti = Tračani = Vlasi = slovenizirani Srbi.

Cimerijani (Kelti) i Tračani su jedan rod. Na jednom mjestu Strabon piše ovako: *"Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri...."* (1)

Nakon toga Strabon opet kaže: *"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani...."* (2)

Kelti (Cimerijani) bili su isto što i Tračani, a Srbi su od Tračana, dakle su Kelti bili Srbi. Pogledajmo keltske (velške) riječi:

a) SÊR = ZVIJEZDE (3)
b) BAN = UGLEDAN, VIĐEN, POSTOVAN, VISOK (4)

SER-BAN > SERBAN

Srbi, znači li vam išta riječ SERBAN? Šta znači ta riječ kod vaših Slovena?

Pogledajmo i ove keltske (gaelik) riječi:

a) SAR = HEROJ, JUNAK (5)
b) BANN = BRANITELJ VRATA (5)
c) BAN = SJAJAN, SVIJETAL, BIJEL (7)

SAR-BANN > SARBANN
SAR-BAN > SARBAN

Srbi, znače li vam išta riječi SARBANN i SARBAN? Šta znače te riječi kod vaših Slovena?

Srbi su bili Cimerijani (Kelti), Cimerijani su bili Tračani, Tračani su bili Iliri.

....
(1) Strabon, I, 3, 21.
(2) Ibid. XII,1,8.
(3) William Richards, A pocket dictionary, Welsh-English - Geiriadur llogell, Cymraeg a Saesoneg, Publisher Wrexham : R. Hughes ; London : Simpkin, Marshall, 1861, pg. 248.
(4) Ibbid. pg. 39.
(5) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 218.
(6) Ibid. pg. 28.
(7) Ibid. pg. 27.

SRBSKE BIJELE KAPE

Srbi sa bijelim kapama (detalj freske “Sahrana arhiepiskopa Save II” u Crkvi sv. Apostola u Pećkoj patrijaršiji, 14. vijek – freska obnovljena u 17. vijeku).

Govoreći o spisima vizantijskog istoriografa Jovana Kinama (Ἰωάννης Κίνναμος, oko 1143 -1203) i opisu jedne bitke između vizantijskog cara Manuila i pobunjenih Srba 1150. godine negdje na desnoj strani obale rijeke Tare, Panta Srećković navodi i ovaj Kinamov opis Srba:

“Oni su bili naoružani s e k i r a m a, p r a č i c a m a, m a č i m a i dž i l i t i m a. Odelo im je bilo: d o l a m e, uske d o k o l e n i c e i b e l e k a p e n a g l a v a m a.” (1)

Srbi sa bijelim kapama koje su pošipareni Srbi zadržali sve do danas.

Dakle su Srbi onog vremena nosili bijele kape. Jakom medijskom propagandom danas su to već “dreve ilirske kape ilirskih potomaka Šiptara.” Nažalost, omađijani lažnom zvaničnom istorijom, Srbi se i ne opiru toj propagandi, a često ponovljena laž postaje pročelnik pred istinom.

…………………………..

(1) P. Srećković, Stanje i odnosi srpskih arhontija prema Ugarskoj i prema Vizantiji, u polovini 12. veka, Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga 54, Štamparija Kraljevine Srbije, Beograd, 1883, str. 172.

GORNJI I DONJI BRISK

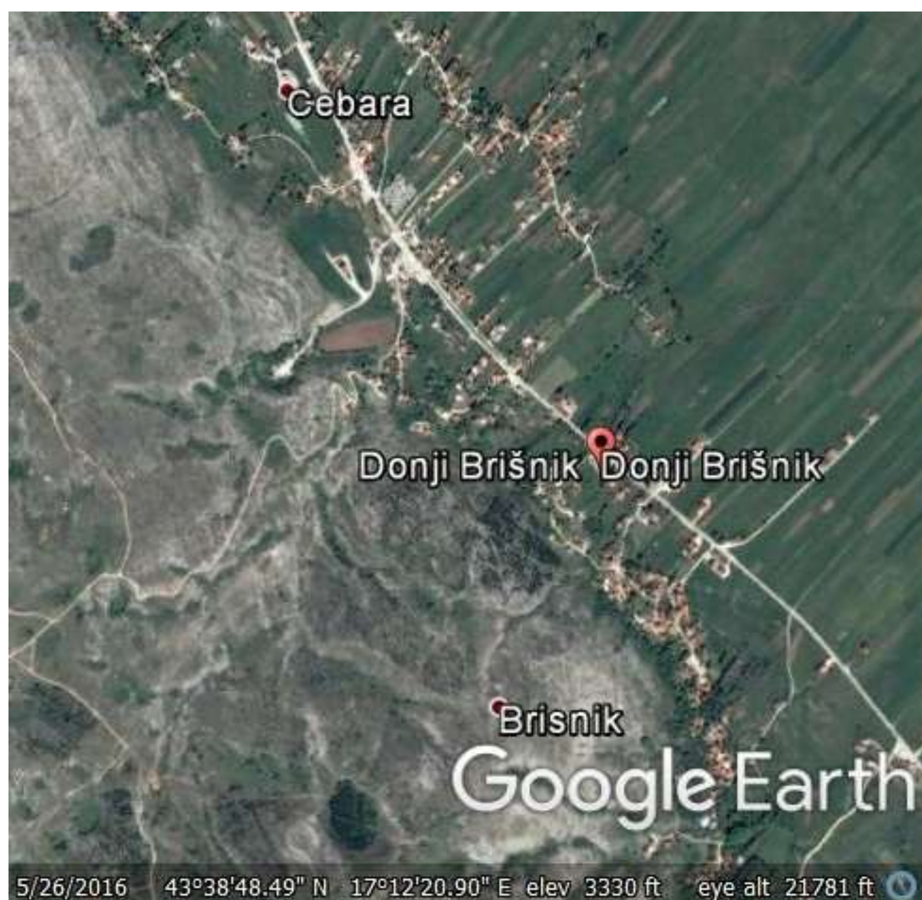
Bunari kod Donjeg Briska.

Crnogorska sela Gornji Brisk i Donji Brisk nalaze se kod Skadarskog jezera u tkz. Krajini. Na fotografiji su bunari kod Donjih Briska. Ako bismo pitali doktore lingvistike, naše i strane, šta znači riječ BRISK u imenima ovih sela, garantujem vam da niko od njih to ne bi znao, kao što to ne zna ni bilo ko od mještana. Zaboravilo se kroz generacije koljena. I pogledajmo: keltsko (gaelik) BRISG znači isto kao i keltsko BRISK (1):

a) ŽIVOTNO
b) POGODNO ZA ODMOR (PAUZU)

Pored postojanja ovolikog broja bunara i to sve na jednom mjestu, treba li objašnjavati zašto se selo zove Donji BRISK? Sela sličnog imena nalaze

se i kod Duvna u BiH. Tu su sela Brisnik, Gornji Brišnik i Donji Brišnik. Sve su to nazivi izvedeni od keltskog BRISG (BRISK).

BRISG > BRISGATI > BRIZGATI
BRISK > BRISKATI > BRIZGATI
Keltsko (gaelik) BRIOSG = BRISG = STISNUT, POD PRITISKOM, PRESOVAN. (2)

Kelti su to bili stanovnici Ilirije, a oni su isto što i Tračani (vidi: *Strabo, Geography, I, 3, 21; XIII, 1, 8).*

....

(1) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 49.

(2) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Volume 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 125.

SUDAČKA STOLICA U CRNOJ GORI

Druidski kameni presto (Donji Brisk, Crna Gora).

Kod bunara u crnogorskom selu Donji Brisk (Skadarska Krajina) nalazi se i jedna druidska kamena sudačka stolica. Slična je mnogim druidskim stolicama širom keltske Evrope. Da je postavljena za odmor, i sad bi u pravilnom položaju za sjedenje, ali nije i stoji nakrivljena ko zna od kada.

Sudačka stolica, Donja Briska.

Biće da je tu kod bunara bilo zborno mjesto lokalnog keltskog stanovništva gdje se raspravljalo o postojećim problemima i tu su druidi (žreci volhvi) rješavali međuljudske sporove.

CURA DEVA

Deva

Local Origin of Name: Indo-Pakistani/Celtic
From the Hindi name Deva

Meaning: 'Divine' A Hindu name for the moon goddess, Superior

Cura je deva (boginja).

U Bosni djevojku zovu CURA. Na keltskom (gaeliku) CURA je ČUVAR, BRANITELJ I ZAŠTITNIK. (1)

Šta čuva CURA, šta brani i šta štiti? CURA čuva, brani i štiti čast svoje svetosti koja je čini DEVOM, boginjom čistote.

....

(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Volume 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 301.

MIRDITE GEGI I TOSKE SARACENI

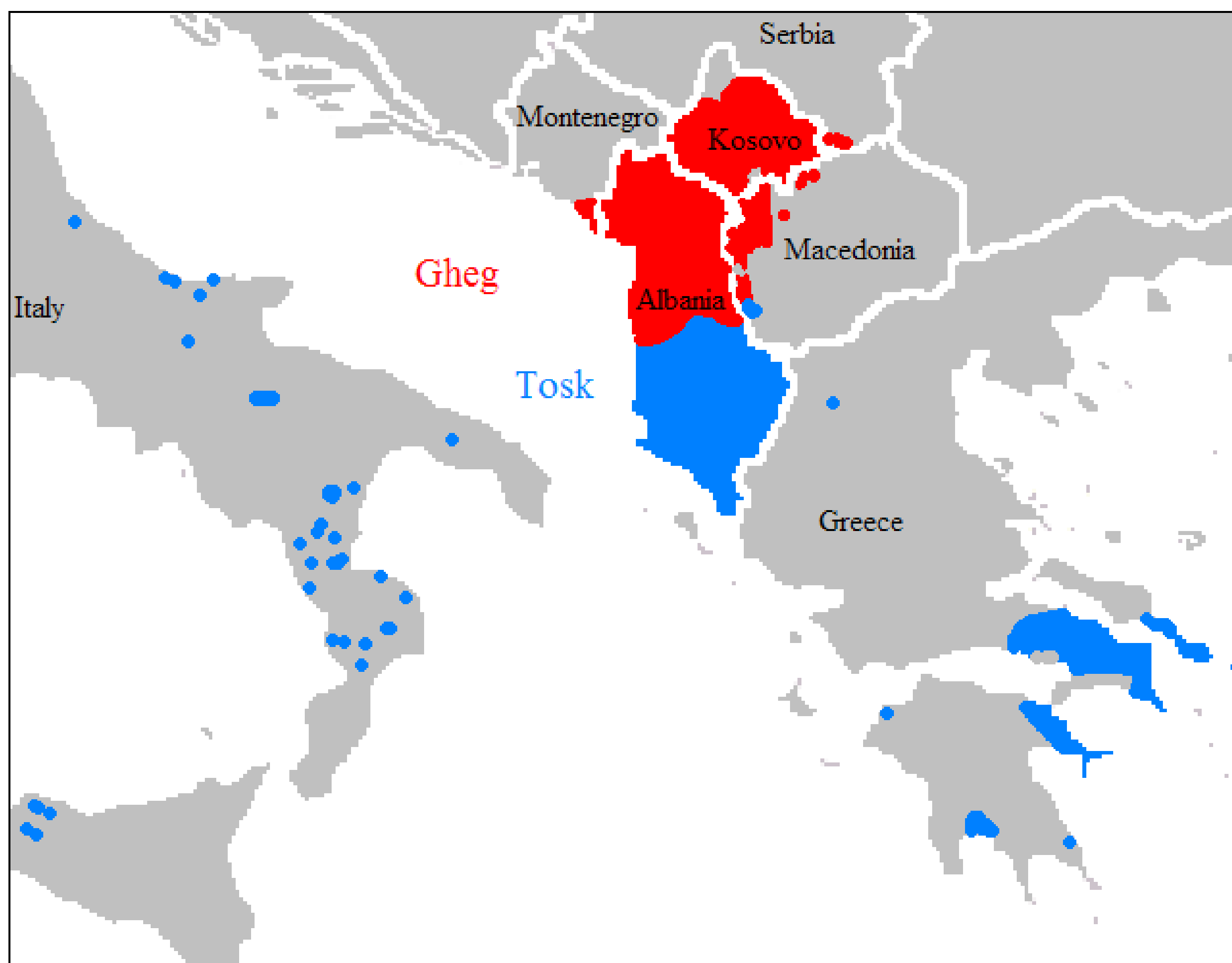

Sjeverni i Južni Epir

Romejski car Justinijan II (668 – 11. decembar 711.) je vladao Romejom od 685. do 695. i opet od 705. do 711. godine. Ovdje ćemo navesti jedan Justijanov problem sa libanskim stanovnicima sa imenom Mardaiti ("buntovnici") negdje oko 687- 688. godine.

Mardaiti su boravili u sjevernom dijelu Libana i činili su nerede u Saracenskim planinama Libana te je svo područje sjevernog Libana do ondašnje Jermenije postalo opasno i nenastanjivo. Mardaiti su bili monotelisti proizašli od monofizita i kao jeretici nisu imali naklonost ortodoksnih Romeja, iako su im Mardaiti pomagali u slabljenju i slamanju zajedničkih im neprijatelja.

Davali su otor i Romejima i pustošli sjevernim Libanom. Mnogi robovi i romejski dezerteri (među njima i Sloveni) pridruživali su se Mardaitima.

Gegi (crvena) i Toske (plava zona).

Justinijan riješi da taj "drski zid" Mardaita zauvijek sruši tako sto će ih iseliti sa njihovog područja. Oko dvanaest hiljada Mardaita Justijan preseljava u Romeju. Neki od njih naseljeni su negdje u Trakiji[1], drugi u Malu Aziju, a neke je mobilisao u vojsku. *(*Izvor: *J. B. Bury, History of the Later Roman Empire from Arcadius to Irene, Vol. II, Chapter X, Justinian II, London and New York, Macmillan and Co., pg. 321)*

Na istoj stranici pomenutog Izvora u fusnoti piše:

"[1] M. Sathas (op. cit. p. 53) says that they were divided into two bodies of which one was scattered throughout Hellas, especially Epirus, where to the present day their descendants are called Mirdites, Μιρδῖται, while the

other division was ultimately settled in the Cibyraiot theme. Sec Theophanes, 6178, 6179 a.m., and Constantine Porph. cle Adm. Imp. cap. 50, hi. p. 229."

Prevod: *"M. Sathas (op. cit., str. 53) kaže da su podijeljeni na dve grupe od kojih je jedna rasturena po Grčkoj, naročito po Epiru, gdje se do današnjeg dana njihovi potomci nazivaju Mirdite, Μιρδîται, dok je druga grupa na kraju naseljena u kiparskom dijelu."*

Konstantin Porfirogenit govori da su Mardaiti preseljeni (Constant. Porphyrogeniti, De Cerimoniis aulæ Byzantinæ e. rec. iskii. Tóμ. A'. 11. 45. σ. 665. ἔχδ. Bóv.). Ma kojeg porijekla da su bili, naseljavanjem Berbera u Albaniju i ovi Mirditi su pošiptareni.

Kom su narodu pripadali Mardaiti od kojih potiču Mirdite, to istoričari ne znaju. Danas su Mirdite Šiptari Gegi i srodnost njihovog jezika (dijalekta) jeziku (dijalektu) Toska, koji su kasnije sa Sicilije i južne Italije kao Saraceni naseljeni u Albaniju. Ovo je još jedan očigledni dokaz da Šiptari nisu porijeklom Iliri, niti su tu naseljeni sa Kavkaza.

JOŠ MALO O PORIJEKLU ŠIPTARA

Berber i Šiptari koji su potomci Berbera naseljenih u Albaniju sa Sicilije i južne Italije u normanskim osvajanjima Albanije počev od kraja 11. vijeka.

Problem islama na Siciliji i južnoj Italiji riješen je oko 1240-tih godina završnim protjerivanjem svih muslimana u Luceru. U to vrijeme njihov broj dostigao je cifru između 15.000 - 20.000 hiljada. Zato je Lucera nazivana Siracenorum i predstavljala je posljednje uporište islama u Italiji.

Kolonija je napredovala u sljedećih 75 godina. Za to vrijeme dio muslimana služio je u vojsci normanskih kraljeva južne Italije i Sicilije:

"As soldiers in the army of Frederick II (1194-1250), Manfred (ca. 1232-1266), and Charles I (1226-1285), the Muslims of Lucera aroused awe in lands where they served, which included northern Italy, Albania, and possibly the crussaded states." (1)

Prevod citata: *"Kao vojnici u armiji Frederika II (1194-1250), Manfreda (oko 1232-1266), i Carlsa I (1226-1285), muslimani Lucere izazivaju strahopoštovanje u zemljama u kojima su služili, sto uključuje sjevernu Italiju, Albaniju i, moguće, krstaške države."*

U Luceri Breberi su imali dovoljno vremena da generacije nauče jezik talijanskih Normana, a onda je ih je normanski kralj Angevin Čarls II Napuljski (Charles II, the Lame, King of Naples, King of Albania, Prince of Salerno, 1248 – 1309.) u 1300. g. vojskom poharao i opljačkao.

Dio muslimana prodan je u roblje, drugi dio je preseljen u dio Čarlsove kraljevine u Albaniji da mu tamo rade na imanjima i stoku čuvaju, a dio je ostavljen u Italiji da obrađuju normanska imanja.

Ovi muslimani bili su Berberi. Da li će sada išta biti jasnije otkud skandinavski aškenaski jezik u jeziku Šiptara i da li je jasnije da su Šiptari porijeklom od Normana i Berbera naseljenih sa Sicilije i južne Italije i od levanskih Mardaita.

…..…………………..

(1) *Dante and Islam, Edited by Jan M. Ziolkowski, New York, Fordham University Press, 2015. ISBN 9780823263878*

ADRA, ADRIA, ADRIJA I JADRAN

Čija je riječ JADRAN, kako je nastala i šta znači? O tome kod Skoka piše ovako:

“Ἀδρία pisano i Atria dolazi i u Picenumu, danas Atri na ušću rijeke Vernano. Spominje se još "Αδριον δρος i "Αδρά oppidum (Dalmacija). K tome na našem kopnu Adra oppidum (Ptolomej) = Hadre (lat. lokativ, Tabula Peutingeriana) = (sa sufiksom -ense > vlat. -ise) Adrise (Ravennas).Već u starom vijeku bilo je rašireno mišljenje da je Jadransko more dobilo naziv venetskoga Ἀδρία. Kako se vidi, stari toponim i oronim po kojem je prozvano Jadransko more, nalazi se na obim obalama, i na zapadnom Balkanu i na Apeninu. Misli se (Ribezzo) da je etruščanskog podrijetla.” (1)

Toponimi su imena naseljenih mjesta (grč. τόπος), a oronimi su imena planina (grč: όρος). Skok kaže da neki tvrde da su toponim i oronim ADRIA etrurskog (rasenskog) porijekla. To znači da rasensko ADRIA može da ima dva značenja: 1. MJESTO (NASELJE), 2. PLANINA.

Sanskritsko ADRIJA (अद्रिज) znači PNANINSKI. Sanskritsko ADRIJA isto je rasenskom ADRIA.

Pošto su Raseni bili isto što i Tračani, a Tračani isto što i Kelti (Cimerijani) i Iliri (a svi su nekad bili drevni domorodački Balkanci) znači da riječ ADRIA ili ADRIJA vjerovatno još postoji i u nekom od jezika današnjih potomaka Rasena, tj. Tračana, odnosno Kelta, tj. Ilira. I gle: u keltskom je došlo do metateze: glasovna grupa DR zamijenila je mjesta i umjesto ADR postalo je ARD: starokeltski (starogaelik) ARD = VISOK, UZVIŠEN; MOĆAN, VELIK, PLEMENIT, ČUVEN, SAVRŠEN, VRHOVNI; PONOSAN (2). Keltsko (gaelik) ARD, ARDAICH = PLANINA (3)

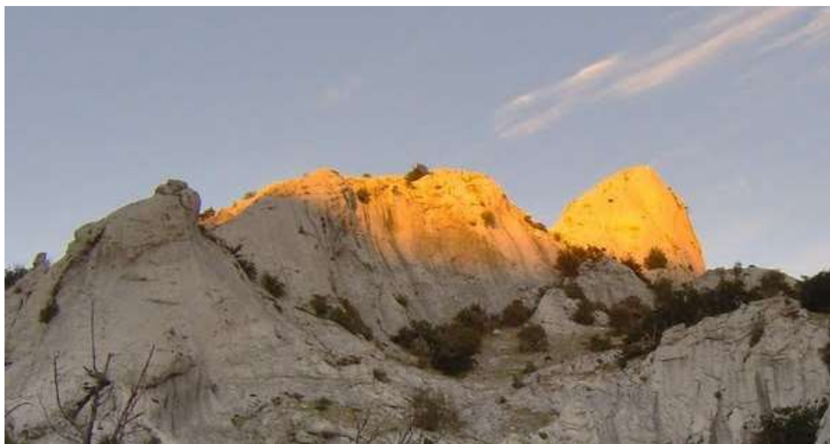
U irskom gaeliku saučvana je osnova ADR u riječi ADRAE i znači USTAJANJE, DIZANJE (4). Latinsko ATRIUM izvedeno je od ADRIUM. Ime pelaškog boga DOMATROSA je od DOM-ADROS (dom vatre).

Tursko ARDA znači UVEĆAVATI, RASTI. Otkud ARDA i kod Turaka? Za to postoje nekoliko razloga: prvi razliog je što jezicima mnogih naroda od

najstarijih vremena i dalje postoje neke zajedničke riječi. Drugi razlog je što su turski narodi porijeklom od nekoliko sinova Togarminih, od braće Tiroševe. Treći razlog je što su Turci u Maloj Aziji zatekli mnoštvo potomaka starih Kelta, odnosno Tračana pa čak i Slovena. I četvrti razlog je što su u odlasku sa Balkana u svom jeziku Turci u Tursku odnijeli i veliki fond srbskih riječi isto kao što je sa Turcima otišao i veliki broj islamiziranih Srba (govore da ih danas tamo ima oko devet miliona). Pri kraju, kao zaključak, evo i u srbskom jeziku korijen ADRA:

"АДРАМЄРЬСКЫИ, u području mitropolita solunskog bješe za vremena sv. Save АДРАМЄРСКЫ episkop. D. 77." (5)

ADRAMERSKIJ (АДРАМЄРСКЫ, АДРАМЄРЬСКЫИ) znači BRSKOPRIMORSKI. Sve govori da je u drevno vrijeme, prije tračkog istorijskog naziva HELM, Balkan se zvao ADRIA.

Šta je najstarije bukvalno značenje riječi ADRIA? Riječ ADRIA potiče još iz prepotopskih i postpotopskih sumerskih vremena i nalazimo je u asirskom imenu ADRAMELEH (6). To bijaše sin asirskog cara Senahirima (Isaija, 37, 37-38; 2. Kralj.19, 37). U tom imenu ADRA znači MOĆ , SJAJ, SLAVA CAREVA (meleh je car). ADRAMELEK je takođe ime jednog od bogova Sefarmvimskih u Samariji (2. Kralj.17,31). (7)

Od ADRA izvedeno je ATRA što je dalo naše VATRA. I gle ovih imena iz Herodotove Istorije sa znacenjem ARTA tj. VATRA:

"ARTABANUS je vjerovatno za ATRABANUS, ili prije ATRAPANUS, i može biti poređeno sa Megapanus. Izvedeno je od ATRA ili ADAR, *vatra*." (8)

a) od osnove ARD su imena: Artæeus, Artapatas, Artaphenes, Artasyras, Artaxerxes, Artayctes, Artayntes, Artembares, Artochmes, Artonis, Artoxares, Artabazus, Artachæes; (9)

b) od osnove ADR su imena: Atradates, Atrines, Atropates. (10)

Staropersijsko ATRINA izvedeno je od ADRINA isto kao što je zendsko ATRA izvedeno od ADRA.

Sve navodi na zaključak da je ADRIA najstarije ime Balkana, starije od tračkog naziva HELM. ADRIA je ZEMLJA VATRE, SJAJNA ZEMLJA, a JADRAN je SJAJNO MORE.

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 744.

(2) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Volume 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 44.

(3) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 831.

(4) Edward o'Reilli, John O'Donovan, Irish-English Dictionary, Dublin, Published by James Duffy, 1864. pg. 11.

(5) Đura Daničić, Rječnik iz starina srpskih, Dio prvi, Beograd, Državna štamparija, 1863, str. 5.

(6) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 69.

(7) Ibid.

(8) George Rawlinson, The History of Herodotus, Note A, Volume 3, London, Published by John Murray, 1862, pg. 445.

(9) Ibid.

(10) Ibid. pg. 446.

CARNACH GORADH

Териториjално историјска карта **Црне Горе, Црне Горе и Брда, Књажевине и Краљевине Црне Горе**
(од 15. вијека до 1918.г)

Kad kažemo CRNA GORA, znamo na šta se to odnosi, ali niko ne zna da objasni zašto je CRNA? Ne, nije ona CRNA bojom, nego je CARNA svojim TLOM.

Keltski (gaelik):

CARN = STIJENA, KAMEN (1)

CARNACH = STJENOVITO TLO (2)

GOR = SVJETLOST, VRUĆINA (3)

GORADH = TOPLOTA, VRUĆINA (4)

CARN GOR, CARNACH GOR, CARNACH GORADH je u oblasti Kelta, tj. Tračana u rimskoj pokrajini zvanoj Ilirija. Dolaskom Slovena i slovenizacijom postaje CRNA GORA.

…………………………

(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg.169.

(2) Ibid.

(3) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 516.

(4) Ibid. pg. 517.

ZAKLJUČAK

Balkan je prapostojbina većine današnjih evropskih naroda, Balkan je zemlja Jafetovih potomaka, zemlja Jafetovog sina Gomera, zemlja Gomerovog sina Torgame (Torgame), zemlja Torgaminog sina Taura, poznatog i pod imenima Tauri, Tiroš, Tilmaz, Tilmik, Talmaz, Tulmek i Tulmez. Od sinova njegovih nastadoše narodi skoro cijele Evrope sa jezicima svojim i na zemljama svojim.

Iliri su Tračani, potomci Tiroša, Etrurci (Tirsenili Raseni) su Tračani, Cimerijani i sva keltska plemena od Tiroša porijeklom su Tračani. Tračani i Cimerijani (Kelti) jedan su rod. Iliri nisu ništa drugo do Tračani u zemlji Iliriji. To svjedoče mnogi istoriografi, ali to ne odgovara zastupnicima rasističke teorije evolucije i ne odgovara ideološkoj oligarhiji zvaničnih državnih religija, jer je njihovo da zatiru mir i slogu, a stvaraju razdore, krvoprolića i ratove.

U ovok knjižici pokazali smo na primjerima etimologije da keltski (trački) jezik Ilira još živi u pravim potomcima Ilira. To su narodi koje je crkvena ideološko-politička bečko-berlinska škola proglasila južnim Slovenima. Istina je da je došlo ratnika Slovena, ali ni oni ništa drugo nisu bili do potomci Ilira koji su, množeci raširirli prema postojbinama Slovena. Stizali su s njima i drugi pripadnici srodnih naroda, potomaka Gomerovih sinova i potomaka braće Torgamine, ali je više bilo ilirskih domorodaca.

Sloveni su bili vojno jači, jer su domorodci pod Rimom i Vizantijom vojnički bili vijekovima razbijeni, nenaoružani. Sloveni su preuzeli gradove, preuzeli su vlast i upravu. Vijekovi zajedničkog suživota učinili su dođe do stapanja jednih u druge: uobličava se jezik, miješaju običaji i oblikuje jedinstvena vrsta hrišćanstva: dvovjerno krstjanstvo. A onda dolazi Stefan Nemanja i genocid nad krstjanima, dolaze papini krstaši, dolaze Turci sa islamom i duhovne podjele stvoriše mrznju, krvoprolica i ratove, te danas imamo zlo koje imamo.

Od predaka Ilira današnji “južni Sloveni” imaju samo zajednički iliroslovenski jezik kojim svi govore, ali ga različito zovu.

Među “južnim Slovenima" teško se prihvata istina da većina tih "Južnih Slovena" potiče od Kelta, dakle od Tračana u koje su spadali i ilirski narodi.

Manjinski dio ''Južnih Slovena" zaista potiče od Slovena koji su nastali kao rezultat miješanja Kelta (Tračana) sa skitskim narodima ukrajinsko-ruskih stepa kao što su bili Huni, Sarmati, sarmatski Alani i skitski narodi

Lasta

kao Goti i Varjazi, a imali su primjese i turkomanskih naroda, jer su i oni Togarminih sinova potomci i sa tih su terena.

Dio ''južnih Slovena" je pelaškog porijekla, jer su svi Pelazgi asimilirani ili u Tračane, ili u grčke Helene.

Među "Južnim Slovenima" ima i onih koji su porijeklom og Grka, a neki, bogme, i od Cigana i Turaka.

Danas rasom čistokrvni narodi ne postoje, jer su se u prošlosti narodi miješali bilo trgovinom, bilo vojnim pohodima u kojima je masovnih silovanja bilo na sve strane.

Da je veliki dio "Južnih Slovena" keltskog (tračkog ili ilirskog) porijekla, to svjedoči njihov jezik u kojem veliki dio riječi potiče iz keltskog jezika. Pored prethodno nabrojanih primjera evo u keltskom jeziku i primjer porijekla riječi LASTA i LAZAR:

- las = vatra, plamen, plamteći, svjetlosni (1)
- lasach = plamteći (2)
- lasail = vatren, ognjen (3)
- lasair = vatra, bljesak (4)
- lasarra = zapaljivi, žarki, vatreni, vreli (5)
- lastan = ponos, gospodstvo (6)

LAS je VATRA, a LASIAR je VATREN: LAS-AR > LASAR > LAZAR.

LAZAR je Sunce proljeća, a slavi se osam dana pred Vaskrs, dakle ime LAZAR nije nama došlo hristijanizacijom kao što nam crkveni deolozi kljukaju mozak. Skoro sve ono što nam crkveni ideolozi i državni lingvisti podvaljuju kao germanizme, latinizme, grcizme ili turcizme, sve je to iz starog jezika Tračana (Kelta ili Ilira i Pelazga).

……………………..

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 570.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid. pg. 571.

(6) Ibid.

Bibliografija

Albanci, Enciklopedija Jugoslavije, 2nd ed. Supplement. Zagreb: JLZ. 1984.

Albert Pike, Morals and Dogma, New York, Robert Macoy, 1878.

A Dictionar of Greek and Roman Geography, Editted by William Smith, Volume II, John Murray, London, 1873.

Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918.

Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843.

Bardhyl Demiraj, Martin Camaj, Wir sind die Deinen: Studien zur albanischen Sprache, Literatur und Kulturgeschischte, Harrassowitz Verlag, Veisbaden, 2010.

Charleton T. Lewis, A Latin Dictionary, New York, Oxford University Press, 2002.

C. H. W. Johns, Ancient Babylonia, Chapter VIII, University Press, Cambridge, 1913.

David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008.

Dominic Williams, A Dictionary of Japanese Financial Terms, Japan Library, Curzon Press Ltd, Kent, 1995.

Đura Đaničić, Rečnik iz starina srpskih, Prvi dio A-K, Državna štamparija, Beograd, 1863.

E. Kluge and F. Lutz, English Etymology, Karl J. Trubner, Strassburg, 1898.

Edward Anwyl, Celtic religion in pre-Christian times, London, Archi-bald Constable & Co, 1906.

Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-,

Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-.

Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 3, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-.

Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840.

Hans Frede Nielsen, The Continental Backgrounds of English and Its Insular Development Until 1154, John Benjamins Publishing, Odense: Odense University Press, 1998.

Henri De La Tour, Atlas De Monnaies Gauloises, Paris, E. Plon, Reprinted by Lund Humphries for Srpink & Son, 1965.

Herodot, Istorija, Knjiga V.

James George Roche Forlong, Rivers of Life, Or, Sources and Streams of the Faiths of Man in all Lands, Vol. 2-3, London, 1883.

John Bostock and H. T. Riley, Pliny’s Natural History, Volume I, Book III, London, 1855.

John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part II, J. C. Hinrichs’sche Buchhandlung, Leipzig, 1906.

Joseph Bosworth, A Compendious Anglo-Saxon and English Dictionary, London, John Russell Smith, 1855.

Joseph E. Skinner, The Invention of Greek Ethnography: From Homer to Herodotus, Oxford – New York, Oxford University Press, 2012.

Josiah Conder, A dictionary of Geography, ancient and modern, London, Printed for Tomas Tegg and son, 1834.

Jovan Erdeljanović, Kuči – pleme u Crnoj Gori, Srpski etnograf-ski zbornik, Knjiga VII, Naselja srpskih zemalja, Knjiga IV, Državna štampa-rija kraljevine Srbije, Beograd, 1907.

Max Duncker, The History Of Antiquity, Volumes I, Printed by Richard Bentley & Son, London, 1877.

Milan Budimir (Beograd), Iliri i Prailiri, De Illyriis et Protoillyriis, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku, Bulletin d'archeologie et d''histoire dalmate LIII (l950—1951), Posebni otisak -— Tirage ipart, Split, 1952, Tisakh: Novinsko - izdavačko poduzeće "Slobodna Dalmacija", Split.

Neil M'Alpine, A pronouncing Gaelic dictionary, Second edition, Edinburgh, 1883.

Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866.

Pantelija Srećković, Stanje i odnosi srpskih arhontija prema Ugarskoj i prema Vizantiji, u polovini 12. veka, Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga 54, Štamparija Kraljevine Srbije, Beograd, 1883.

Richard A. Crooker, Cuba, Chelsea House Publisher, 2002, ISBN-10: 079106932X; ISBN-13: 978-0791069325

Robert Archibald Armstrong, M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825.

Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861.

Robert Kelham, A Dictionary, of the Norman Or Old French Language, T.& . J. W. Johnson Law Booksellers, Philadelphia, 1843.

Par F.-C.-H.-L. Pouqueville, Voyage de la Grèce, Tome Troisième, Livre VIII, Chapitre IV, Paris, 1826.

Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971.

Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1973.

Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973.

Pliny, The Natural History, Volume I, Book III, Chap. 26, London, Henry G. Bohn, 1855.

Richard Stephen Charnock, Local Etymology: A Derivative Dictionary of Geographical Names, Houlston and Wright,, 65, Paternoster Row, London, 1859.

Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861.

Sándor Nagy, The forgotten cradle of the Hungarian culture, Patria Publication Co, Toronto, 1973.

Sir William Smith, A Dictionary of Greek and Roman Geography, Volume I, London, 1872.

Spurrell's Welsh-English Dictionary, Tewlfth Edition, Edited by J. Bodvan Anwil, Tarmarten, W. Spurrell & Son, 1934.

Strabo, The Geography.

Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost, IRO Veselin Masleša, Sarajevo, 1982.

The Bible atlas of maps and plans to illustrate the geography and topography of the Old and New Testaments and the Apocrypha, Sixth Edition, Society for promoting Christian knowledge, London, 1900.

The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824.

The New York Review, Vol. 1, New-York, Geoge Dearborn & CO, 1837.

The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston, Printed and published by A. E. Miller, 1830.

Vasilije Derić, O Srpskom imenu po zapadnijem krajevima našega naroda, Biograd, Državna štamparija Kraljevine Srbije, 1900.

W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858.

Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893.

Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893.

William Drake Westervelt, Hawaiian Legends of Volcanoes, Boston, G.H. Ellis Press, 1916.

William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793.

O AUTORU

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja (srednja Bosna) na dan Sv.Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Onovnu školu pohađao je Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao provjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. U Kanadi živi i radi od 1993. godine. Autor je nekoliko knjiga o Velikoj piramidi. U izdanju Izdavačke kuće "Pešić i sinovi" u Beogradu 2014. g. objavljena mu je knjiga "Stećci laž i bogumili", a bavio se i poezijom: knjiga "Nebeski glasonoša", Književni klub "Studenac", Tešanj, 1996, te e-knjiga poezije "Pjesme iz progonstva". U elektronskom izdanju objavio je zbirke ogleda iz srbske etnologije, mitologije, simbologije, etimologije i istorije. To su e-knjige "Perunovi zapisi", "Zabranjeno znanje", "Božija slova", "Peroglifi i steći", "Pepel i opelo", "Tragom istine" i "Vrata vremena."